XXVI. évfolyam, 52. szám Ára: 1,80 Ft 1970. december 24.

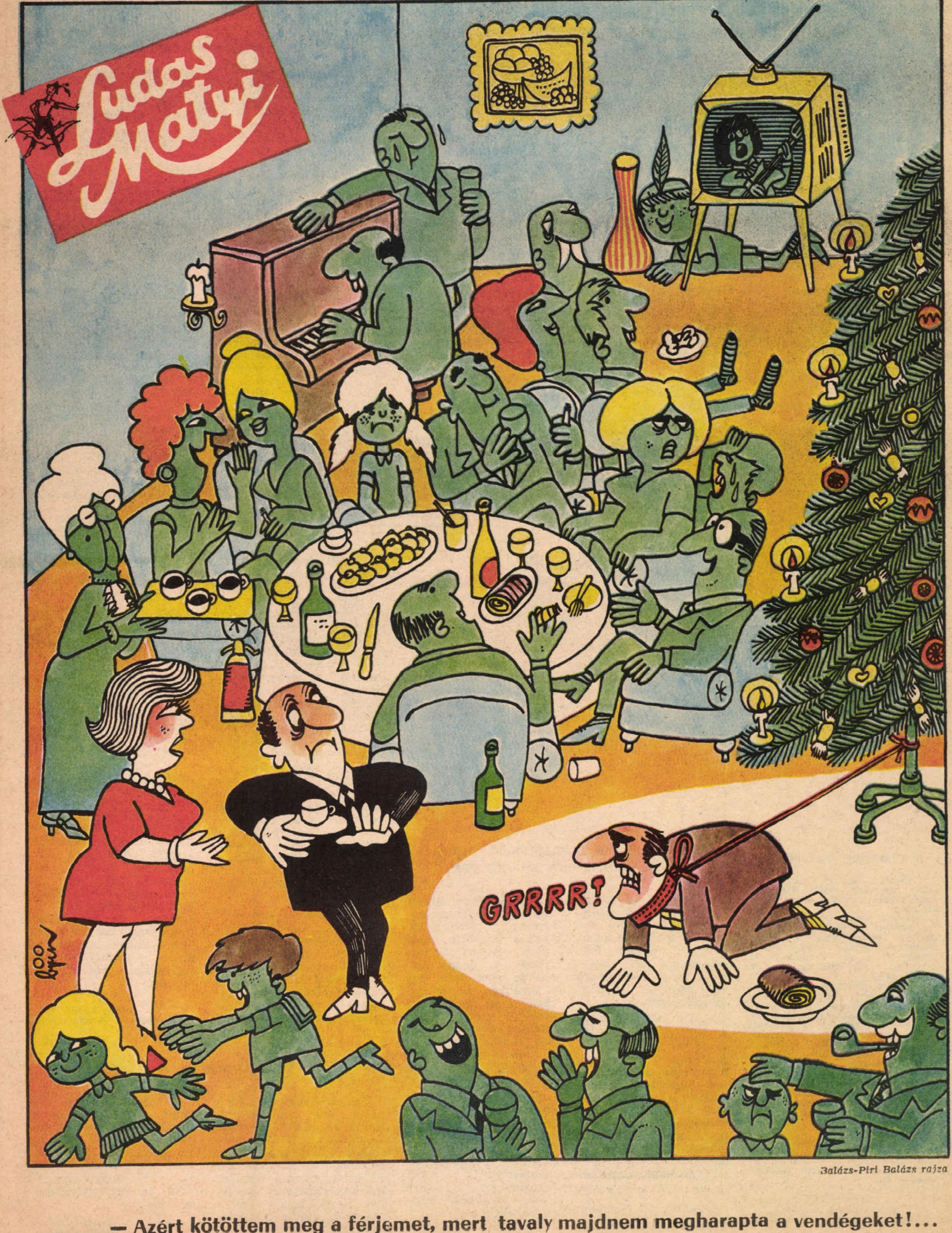
Ludas Matyi
GRRRR!

Balázs-Piri Balázs rajza

– Azért kötöttem meg a férjemet, mert tavaly majdnem megharapta a vendégeket!...

KEDVES LUDAS!

BEAT MINDEN MENNYISÉGBEN II.

(HOZZÁSZÓLÁSOK EGY CIKKHEZ)

①

Mintha a magamban már régen fogalmazott levelemet láttam volna meg a Ludasban „Beat minden mennyiségben" cím alatt. Minden mondata a mi bánatunkat is zengi, kivéve azt, hogy mi nem az Ilka, hanem a Damjanich utca lakói vagyunk, és a „mi" zenekarunk a VII. kerületi IKV vadonatúj falait reszketteti a mienkkel együtt, amely sajnos szomszédos vele. Nyáron az egész utca zeng, télen „csak" a mély hangú bömbölő gitárok és nagybőgők ütemes tamtamja dobog át a falon. Változatosságot jelentenek a mikrofonpróbák, az óbégató dalolás és a százszor ismétlődő taktusok. Az ősz folyamán jótékony csend volt, reméltük, hogy rájöttek az illetékesek, nekünk is dukál egy kis csend, és beszüntették a zenekar működését. De nem! Itt vannak újra, talán egy sikeres külföldi turné után, és most még buzgóbban ütik, verik, dörömböltetik szerszámaikat, és hangerősítőjük is jobban bömböl, mint valaha!

Karlovitz Lászlóné
VII., Damjanich u. 46. III. 2.

②

„Beat minden mennyiségben" cím alatt (ágh) azt panaszolta, hogy „ha van, ha nincs kedve, beatzenét kell hallgatnia" lakása csukott ablakán keresztül is, mert erre hónapok óta könyörtelenül rákényszerítik. Mindazok, akik emberi hangon, udvariasan kérik a csendet a csendháborítóktól, rendszeresen a következő válaszokat kapják:

1. Saját lakásomban azt csinálok, amit akarok.
2. Közterületen azt csinálok, amit akarok.
3. A muzsikálás személyes ügyem.
4. Reggel 6 és este 10 között szabad.
5. Üdülőterületen bármikor szabad.
6. Fulladjon meg.

Ebből eredhet a szerző fatalizmusa, mellyel úgy véli, hogy az ő nyugalmát tönkretevő zaj „nem sérti hivatalosan a csendrendeletet". Holott:

„Aki lakott területen, vagy lakóházban indokolatlanul olyan zajt okoz, amely mások nyugalmát sérti, háromezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható ... a rendőrség helyszíni bírságot szabhat ki". Sőt! *„El kell kobozni azt a dolgot, amelyet a szabálysértés eszközéül használtak ... feltéve ... hogy az elkövető részéről való birtokban tartása a közrendre veszélyes."*

Hasznos lenne a csendháborítókat, az áldozatokat, esetleg a hatóságokat is gyakrabban emlékeztetni ezekre az idézetekre, hiszen ezek országunk hatályos jogszabályai (17/1968. Korm. rend. és 1968. I. törv.)

Dr. H. M.
Budapest

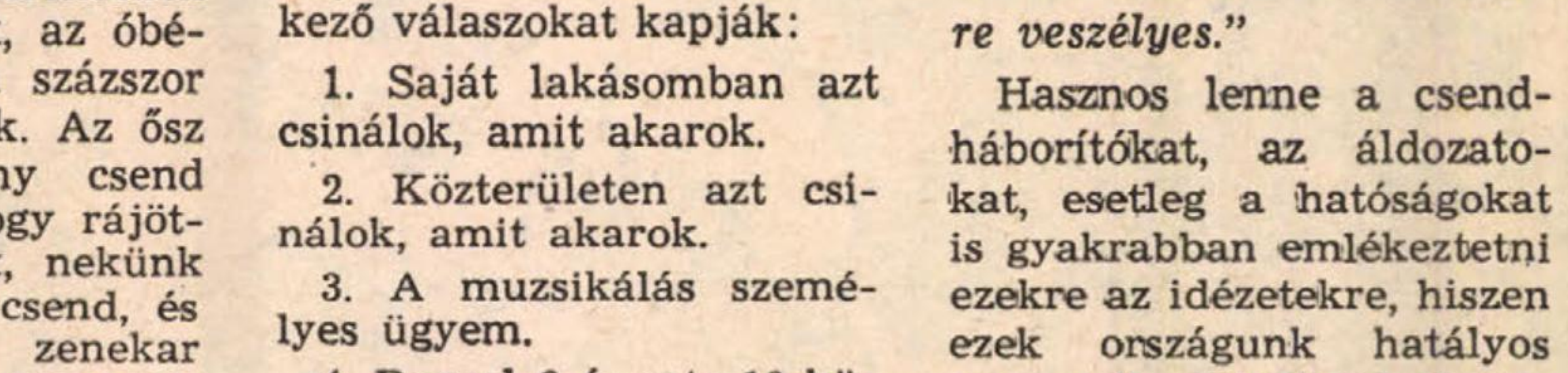

FŰTÉST ÉS PADOKAT KÉRÜNK!

A Pápa es Csorna közötti vasútvonalon levő Ihász állomáson megszüntették a jegykiadást. Ezt megértettük, bizonyára a gazdasági érdekek így kívánták. De azt nem értjük, miért kellett megszüntetni a váróterem fűtését, és hogy hova lettek onnan a padok? Miért kell nekünk hidegben és állva várakoznunk az állomáson?

Horváth Pál
Kisacsád

VÁSÁRLÁS — NYELVI AKADÁLYOKKAL

Kecskeméten, az Ezermester boltban vettem a fiamnak egy házilag összeszerelhető tranzisztoros, hordozható kisrádiót. A fiam, aki ért a rádiókhoz, nagy örömmel fogadta az atyai ajándékot. Ám jókedve lelohadt, amidőn a lengyel nyelvű használati utasítást megtalálta. Ennek alapján nem lehetett összeállítani a készüléket. Több napos utánjárással sikerült egy lengyel szótárt felkutatnom a városban, ismerőseim körében. Ám ez sem használt, mert a JACEK nevű rádió használati utasításában igen sok műszaki szó szerepelt, amelyeket nem leltem meg a szótárban. Végül a készüléket — darabokban — bevittük a GELKÁ-hoz, ahol ugyan nem tudtak egy árva szót sem lengyelül, de értettek a tranzisztoros rádióhoz, s az ő segítségükkel JACEK végül megszólalt, s rádió lett belőle.

Ezt megelőzően Budapesten, a Corvin áruházban, vettem egy elemmel működő, villamos, takaros faliórát. Mondanom sem kell, hogy a Weimar típusú órához német nyelvű használati utasítást mellékeltek. Mivel annak idején a középiskolában sikerült valamit a német nyelvből elsajátítanom, szótár segítségével legyűrtem a nehézségeket.

Vállalatom az üzemorvosi rendelő részére vásárolt egy hőlégsterilizátort. Az üzemorvos megkért, hogy a sterilizátorhoz adott német nyelvű használati utasítást próbáljam meg lefordítani, mert ennek megértése nélkül nem tudják használni. Az utasításban olyan sok orvosi műszó volt, hogy ezek legnagyobb részét a szótárban sem találtam meg. Erre megkerestem egy városunkban élő, Berlinben született nyelvtanárnőt, segítsen a fordításban. A műszavakkal azonban még ő sem boldogult. Végül műszaki fordító segítségével ezt a problémát is megoldottuk, s azóta használni tudjuk a sterilizátort.

Van egy javaslatom. Ha a vétel alkalmával a vásárló vállalja, hogy az idegen nyelvű használati utasítást lefordítja, kapjon a vételárból 3% kedvezményt, nyelvpótlékként. Ha nem vállalja a fordítást, akkor a vételkor kapjon kézhez egy, az Országos Fordító Irodához címzett, írásbeli megbízást, amelynek alapján a Fordító Iroda — a külkereskedelmi szervek költségére — a használati utasítást díjmentesen lefordítja, és a vevő címére rövid határidőn belül megküldi.

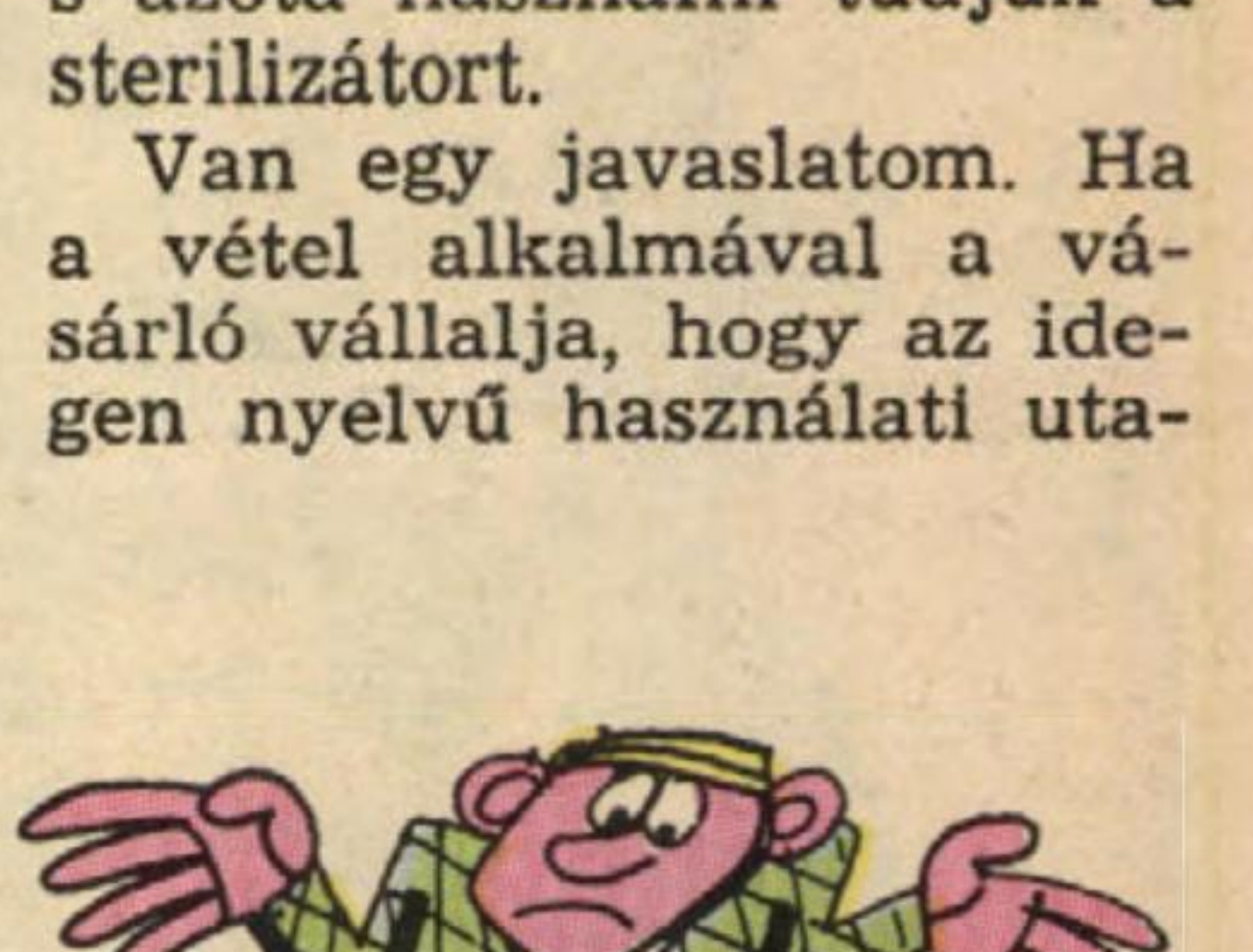

Persze, az sem lenne rossz megoldás, ha a külkereskedelmi szervek az idegen nyelven írt használati utasítást magyarra fordítanák.

Király Imre,
Kecskemét, Széchenyiváros

OLCSÓ SZÓRAKOZÁS

A nagy karácsonyi bevásárlás közben megszomjaztam. Épp a Marx téren, az automaták előtt jártam. Előhalásztam a zsebemből egy kettest, beejtettem a gépbe, megnyomtam a „meggy szénsav nélkül"-gombot, és vártam. A gép kattant, s a plexiablakon keresztül nagyszerűen láttam, miként folyik a hűs nedű — a lefolyóba. Megvallom, akkor még bosszankodtam. De mikor az automata a folyadék elcsurgatása után egy halk, elegáns koppanással egy műanyag poharat is elhelyezett a kis rekeszbe, hangos hahotára fakadtam. Rég ugrattak be ilyen jól. Olyan jót kacagtam, hogy felfrissültem és menten elmúlt a szomjam. Egyet nem értek: ilyen frappáns tréfáért igazán többet is elkérhetnének, mint két forint.

Domján Ferenc
Budapest

A CÍMZETT VÁLASZOL

A 47. szám Kedves Ludas rovatában megjelent „Miért hirdetik" című cikkre a következőket válaszoljuk:

Üzleteink hirdetésére az év elején kötünk szerződést. A szerződéskötés időpontjában a Rózsadomb étterem még üzemelt, és váratlan bezárását vállalatunktól független körülmények tették szükségessé.

A Rózsadomb étterem egy többszintes bauxitbetonos lakóház földszintjén helyezkedik el, a lakóház tatarozását a HKI több éve beütemezte (kivitelező a Fővárosi 1. sz. Építőipari V.), a bauxitbeton vizsgálata miatt azonban a mai napig sem kezdte el. Az étterem korszerűsítése ügyében szintén a Fővárosi 1. sz. Építőipari Vállalattal tárgyaltunk, de a belső átalakítást a tatarozással egyidőben nem vállalták el. A bauxitbeton vizsgálatáról a statikai szakvélemény 1970 áprilisban készült el, amelynek alapján a HKI értesítette vállalatunkat, hogy bérleményünkben életveszélyes födémszakasz van. A május 2-i zárás az életveszély miatt elkerülhetetlen volt.

Lontai Egon
kereskedelmi igazgató
Hungária Szálloda és Étterem V.

MILYEN BAJOK SZÁRMAZNAK ABBÓL, HA VALAKINEK VAN 360 FORINTJA?

A baj ott kezdődött, hogy volt 360 forintom. A pénzért vettem egy táskát, a Bőrdivatárukészítő Szövetkezet Felszabadulás téri üzletében. Alig használtam egy hónapig, lekopott, felszakadozott a bőre.

Első reklamációmra feljegyzést mutattak, miszerint: *„azt kell feltételeznünk, hogy a meghibásodás a helytelen használatból származik. A táska divatcikk. Folyamatosan használni, teletömni, úgy hordani, tárolni, valahová letenni, hogy az dörzsölődjék, nem szabad. Se nem strapálható, se nem terhelhető".*

Mindezt 360 forintért.

Eltelt néhány hét — s levelet kaptam. Amely szól pedig a következőképpen: *„A táska alapanyaga kizárólag divat jellegű import galaxie műbőr, az anyag tartóssága nem felel meg a korábban szövetkezetünk által is használt műbőrök minőségi mutatóinak. Ezért felajánljuk Önnek, hogy a táska visszavétele mellett visszatérítjük a fogyasztói árnak a — 70%-át."*

Ahogy elnézem, nem rossz üzlet ez nekem sem. Hiszen csak megér 100 forintot az a tudat, hogy volt otthon egy hónapig — gondosan elcsomagolva — egy luxustáskám, amit időnként távolról megnézhettem.

K. M.

LÁMPÁVAL KERESSÜK — A LÁMPÁT

Tanyán élünk, villanyunk nincs. Van egy Maxim-lámpánk, de elégett benne a samottfejet felfogó gázosítócső, s hiába szaladgálok bárhova, nem sikerül másikat kapnom a helyébe. Ráadásul harisnyát sem lehet hozzá kapni, így a Maxim-lámpát nem tudom használni.

Petróleumlámpával lehetne pótolni — de az sincs. Van lámpaüveg, van bél, van kupak, de nincs lámpatest.

Itt a tél, korán sötétedik, mivel világítsunk.

Ki tud erre felvilágosítást adni?

Busa Gábor
Kiskunhalas

ÜNNEPEK ELŐTT

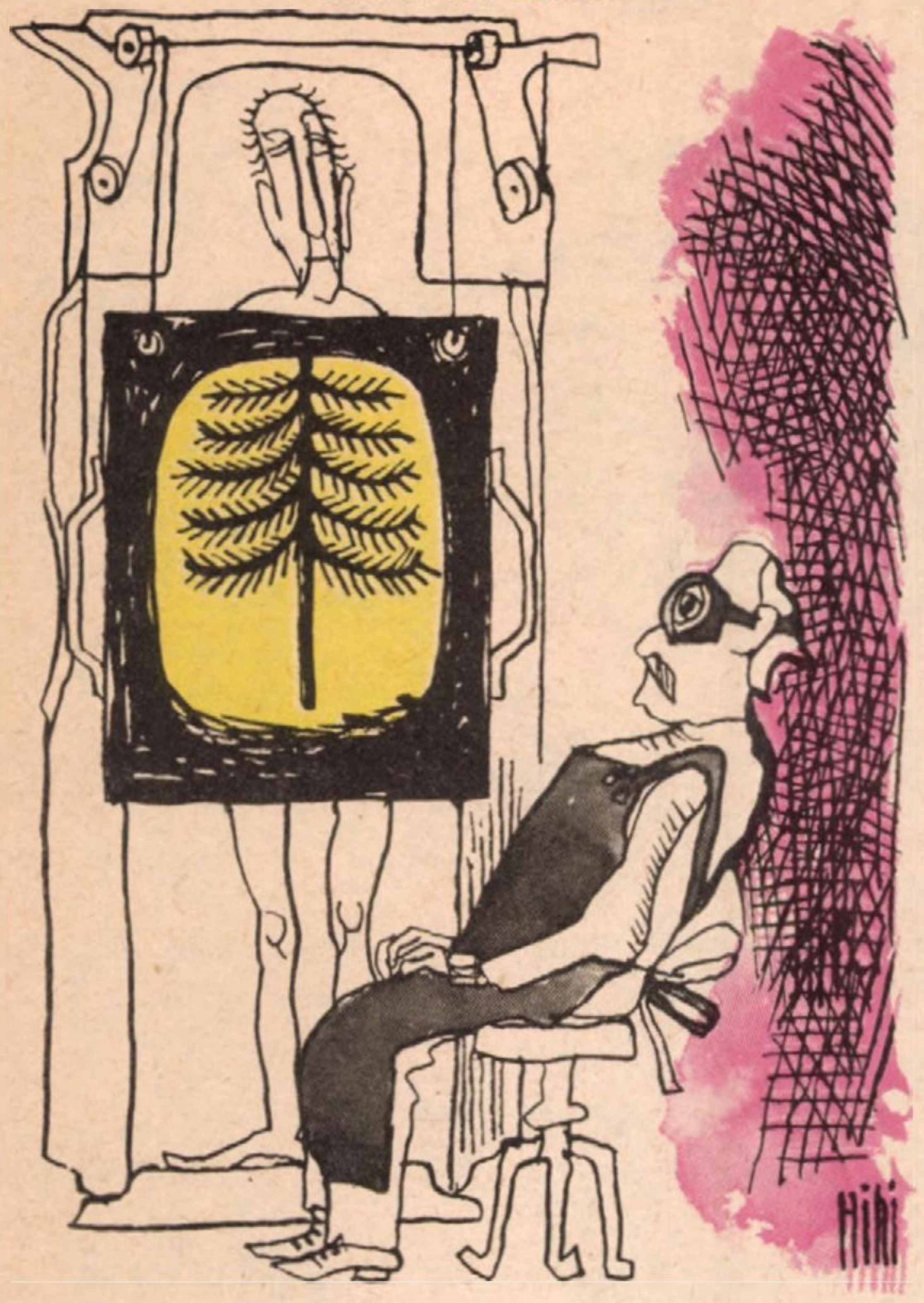

ÚJ TÁVLATOK A SZÍNHÁZI KULTÚRÁBAN

Megemlékezett már a világsajtó arról, hogy a Londonban műsoron levő meztelen revü, az „Oh, Calcutta" szereplői sztrájkba akartak lépni, mert nem találták elég melegnek a színházat ahhoz, hogy meztelenül jelenjenek meg a színpadon.

– Jó, rendben van – mondta az igazgató –, nincs akadálya annak, hogy gőzfürdőt csináljunk a színházból, és akkor nem fáztok. De közben a nézők hőgutát kapnak. Mit csináljanak?

– Vetközzenek le ők is! – ajánlotta az egyik szereplő.

Ez nyilván megoldható, hiszen a legtöbb színházban a ruhatár amúgy is kötelező.

FAJI MEGKÜLÖNBÖZTETÉS

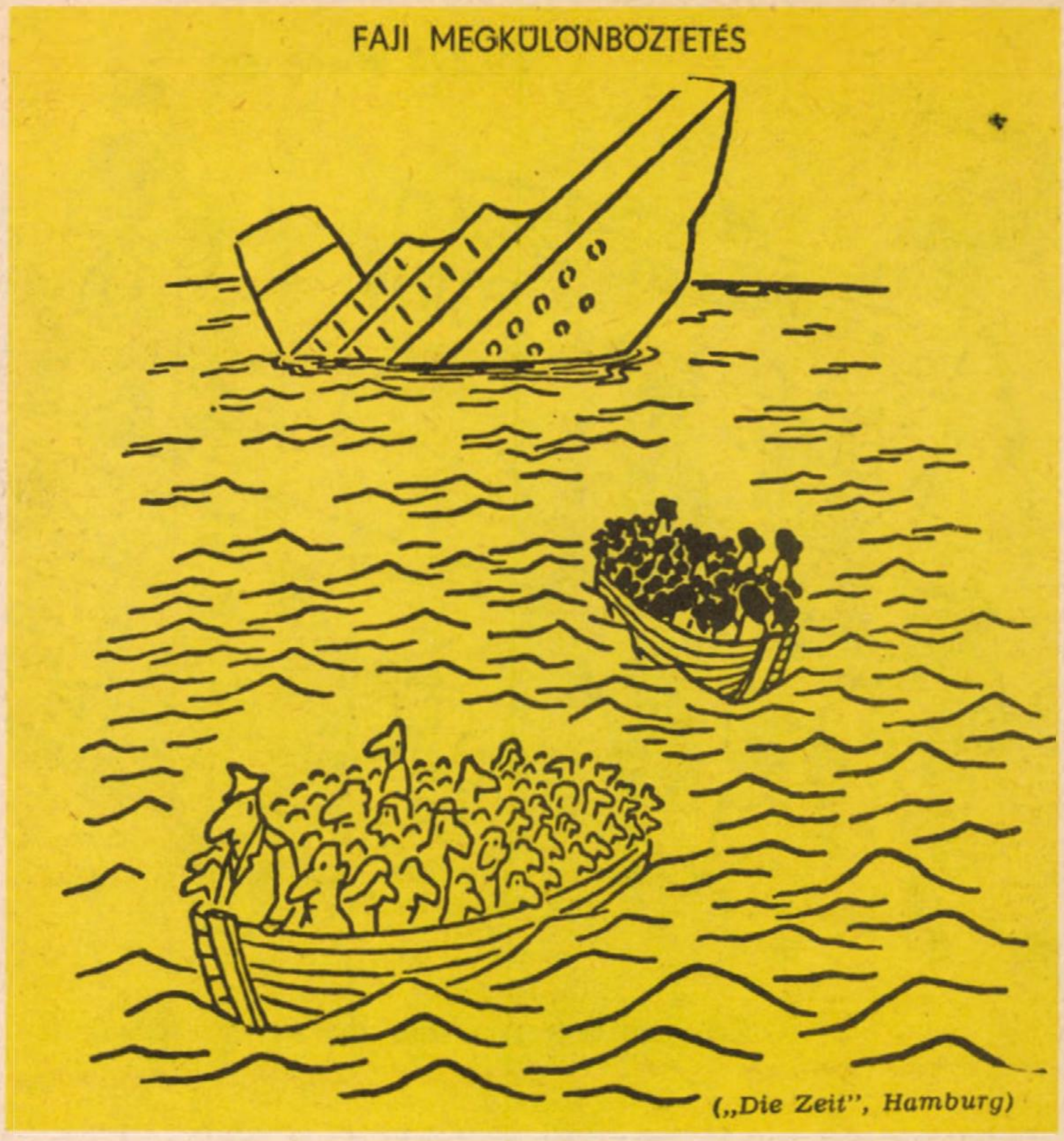

(„Die Zeit", Hamburg)

baj van a szöveggel

Baj van, bizony! S minél tovább figyelem a dolgot, annál jobban erősödik ez a meggyőződésem. Máskülönben hogyan is merném a nyilvánosság előtt szóba hozni?!

Azt, hogy valami nem stimmel, az egyik dalszínházi előadáson tapasztaltam első ízben. Amikor is igen szemrevaló és ifjú és tehetséges főszereplőnőt kaptunk, akinek a gyönyörű hangja csak úgy szárnyalt és zengett, és még csengett-bongott is. Nagyjából ekképpen:

— Aaammm-isziii-mióaőőő-nnafááá-jééér-tááhhhkk!

Lehet, hogy egy-két betűt tévedtem, előfordulhat, de a nagyja feltétlenül azonos. Meghökkentem, mi van itt? Új szöveget kapott kedvelt operám?! Ráférne tulajdonképpen, egyeztem bele magamban, s érdeklődve vártam: miként reagál a meglepő, rejtjeles közlésre a zord atya?

— Ahhh, csalfa leányzó! — jajongta ő többször is egymás után, teljesen hagyományosan, és egyéb kijelentései is a megszokott módon hangzottak el.

Lehetséges, töprengtem, hogy most húztak fogat a csapodár leánynak, s egyre azon tartja a nyelvét? Mert jómagam már jártam így, bár az is kétségtelen, hogy azalatt átmenetileg nem énekeltem szólót sehol.

De hamar rá kellett jönnöm, hogy erről sincsen szó. Mert midőn az ifjú hölgy eldalolta izgatottan szíve választottjának, hogy:

— Dráááá-mmmióóó-tsziii-blááánghhh!

Akkor ifjú és délceg szerelmese ugyanebben a tájszólásban zengett neki vissza.

— Milyen gyönyörű is az, ha két szerető szív ilyen remekül megérti egymást! — érzékenyültem el meghatottan. De rögtön utána a kívül maradottak dacossága öntött el, imigyen:

— Azért az se ártana, ha úgy mellékesen én is megérteném egyik-másik szavukat! Hiszen nekem, a közönségnek énekelnek, elvégre!

Úgyhogy hazamenet igen határozottan közöltem a férjemből álló hallgatóságommal:

— Megfigyelhető, hogy hovatovább egyáltalán nem érteni egynémely ifjú s minden egyébben igen tehetséges énekesünk szövegét!

— Hát akkor vedd úgy, hogy ma például olaszul daloltak, és kész. Amiként az a legtöbb külhoni országban amúgy is szokásos, hogy minden operát a saját anyanyelvén...

— Mamma mia! — hördültem fel. — Lám, ezt megérteném, bárha olaszul van! Csak azt a sok misziii-vüüü-nuglááá-jááághht nem értem, még ha magyarul van is, egyesek szerint!

— Egyáltalán, minek neked a szöveg, amikor ismered a mesét, zsenge gyermekkorod óta? — kerülte meg álmosan a témát a férj.

Ránéztem lágyan, de nyomatékosan mégis.

— Szívem! Éntőlem az operajegy teljes árát bevasalták! Tehát jár nekem a szöveg. Ragaszkodom hozzá, és kész! S ha egyesek képtelenek nekem a dallammal együtt prezentálni, akkor szavalják el a szünetben például! Avagy legyen a színpadra aggatott vászonra vetítve, amiként azt Sanghajban láttuk, ahol egyik kínai ugyanúgy nem érti a másik kínai nyelvjárását, mint ahogy minálunk se érti egyik néző az egyik-másik énekesét!

És még azt is javasolnám, hogy mindaddig, míg fentiek meg nem valósulnak, legalább azokat ne eresszék színpadra, akik érthetően dalolnak.

Mert olyan helytelen az, szerintem, ha egyesek kilógnak a sorból...

G. Szabó Judit

KK-MÉRKŐZÉS UTÁN

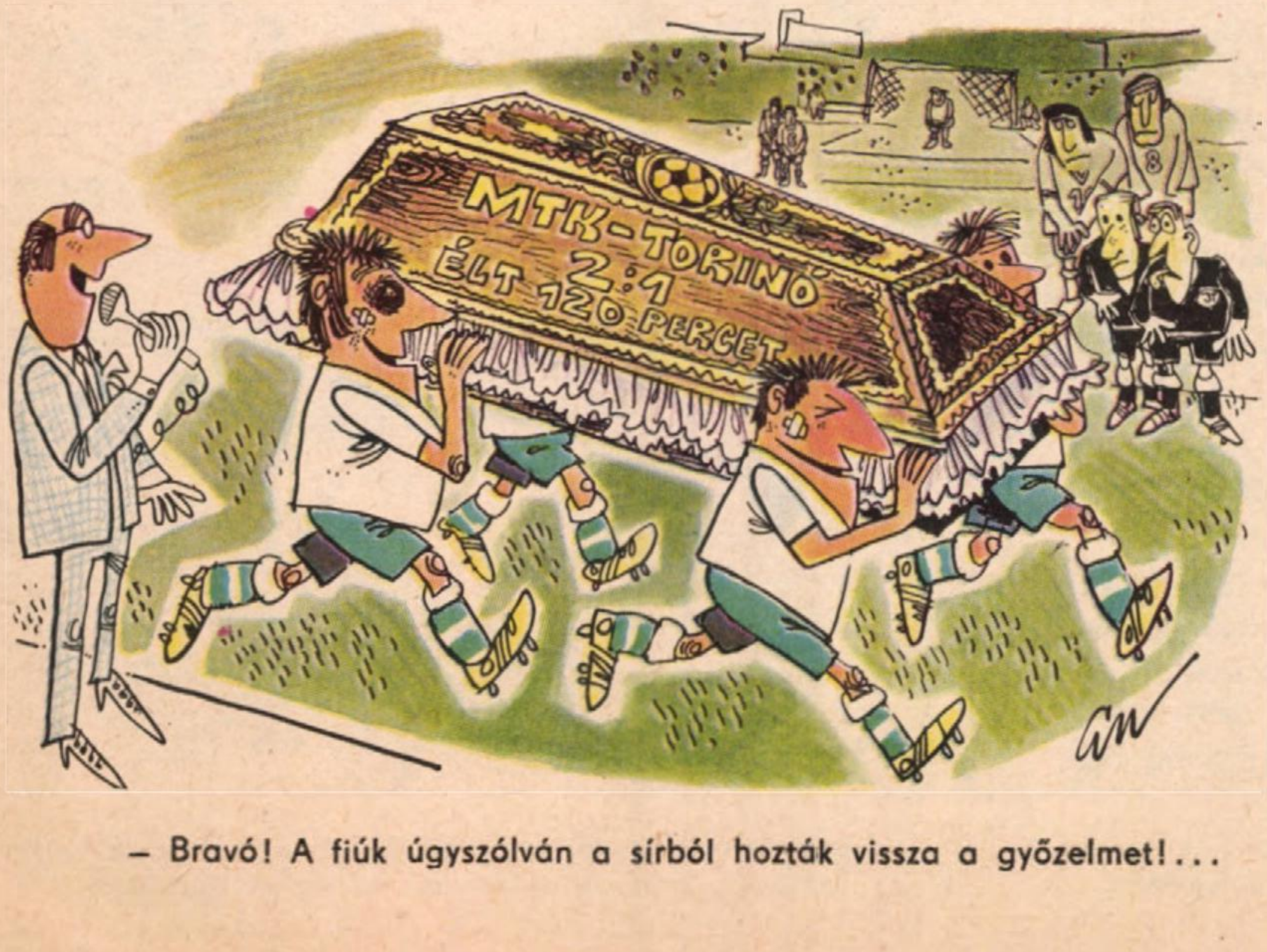

– Bravó! A fiúk úgyszólván a sírból hozták vissza a győzelmet!...

DIVATIRÁNYZAT A KERESKEDELEMBEN

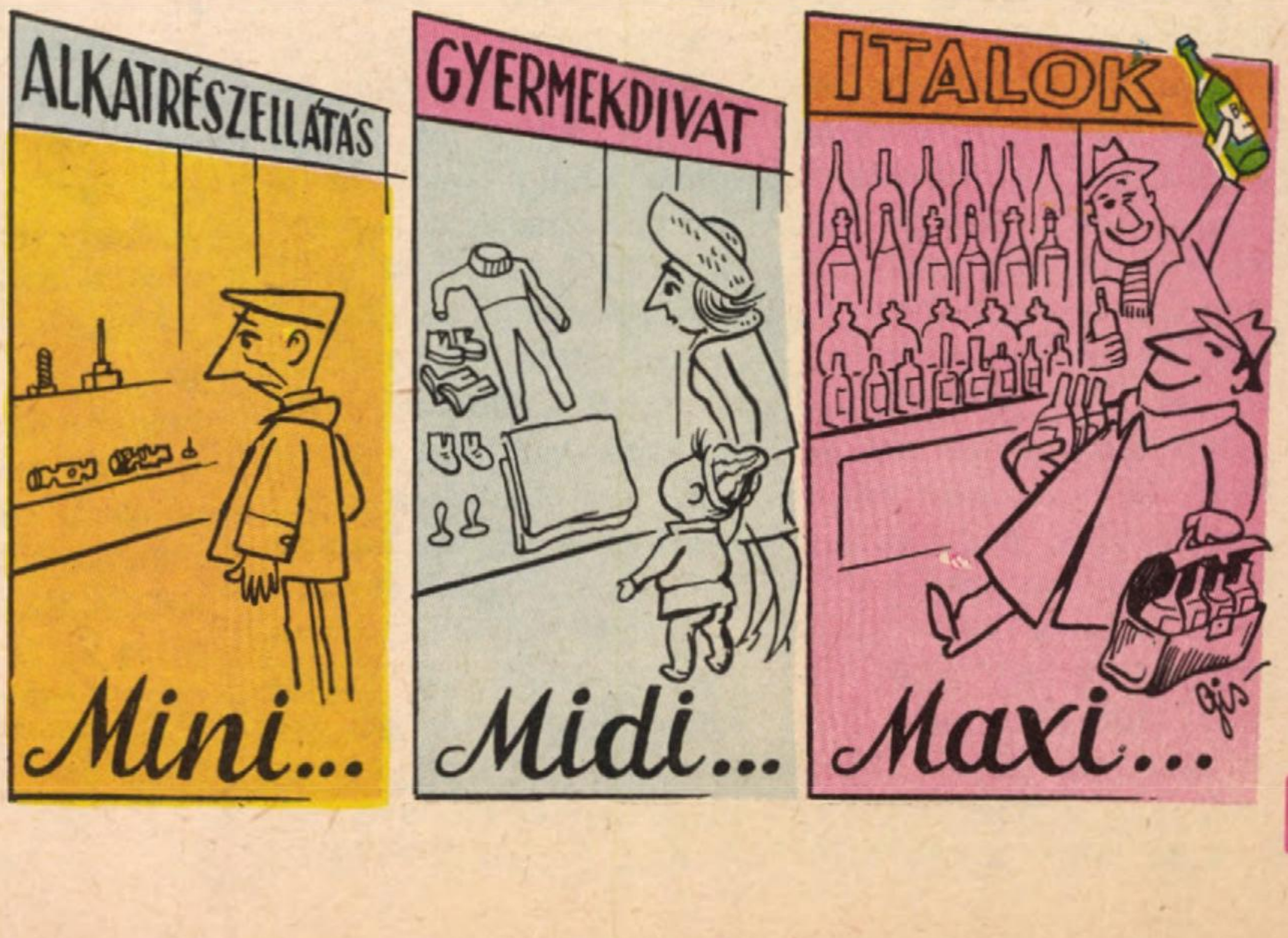
ALKATRÉSZELLÁTÁS
GYERMEKDIVAT
ITALOK
Mini...
Midi...
Maxi...

JÓSZÍVŰ BOLTVEZETŐ

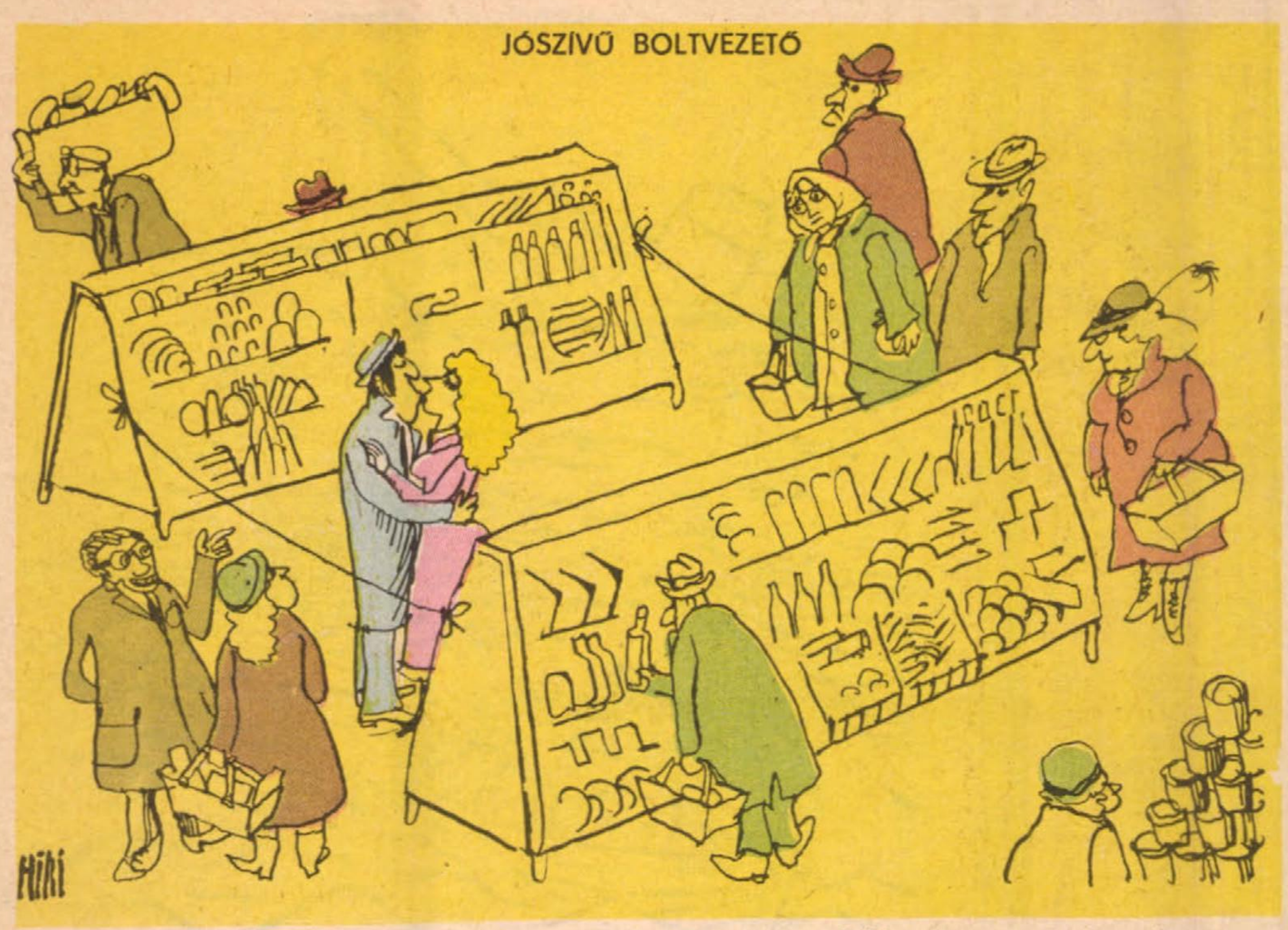

– Behívtam őket az utcáról. Hideg van odakint...

ÖREGEK HÁZA ÉPÜL

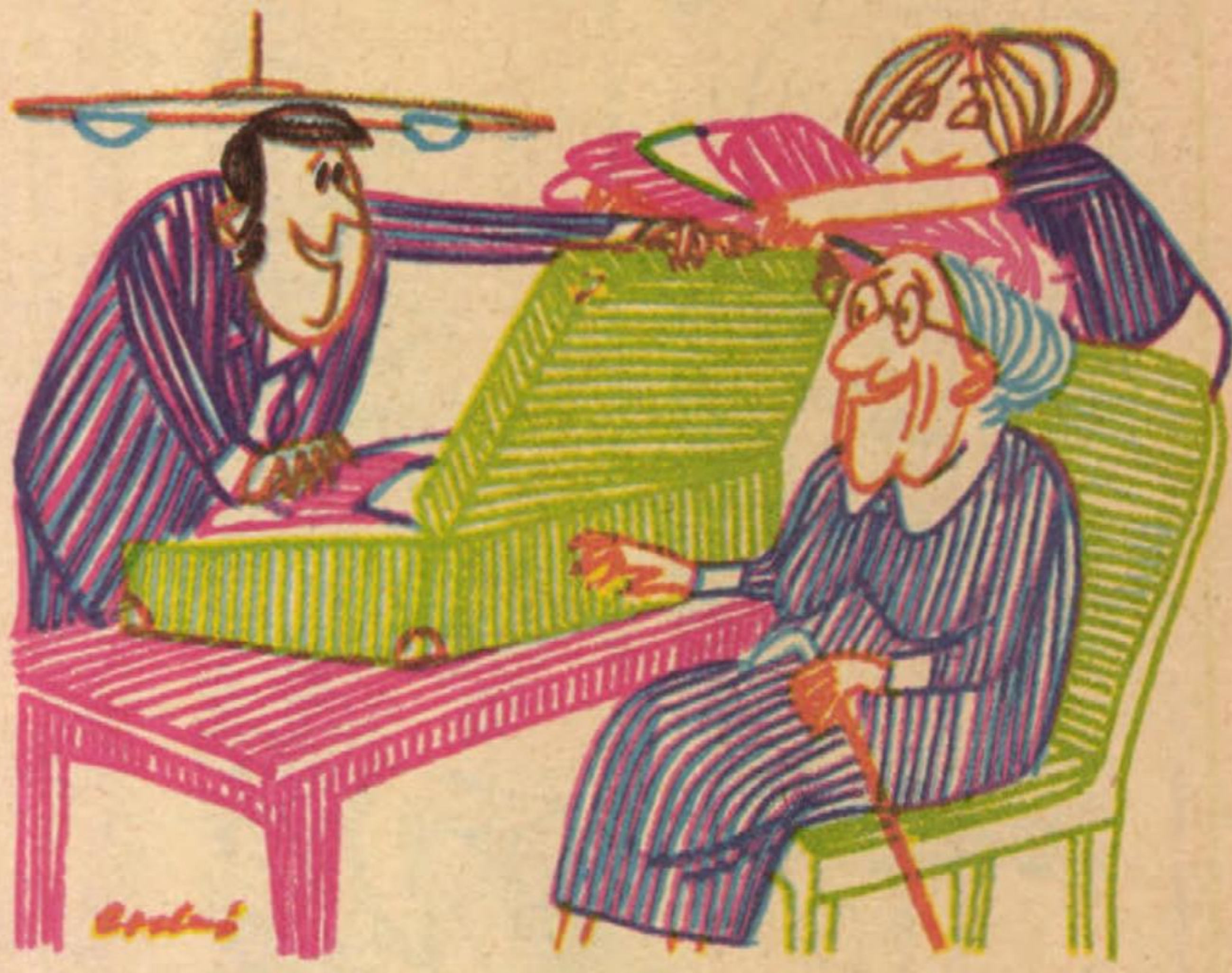

– De drága gyerekeim, ne csomagoljatok, még el sem kezdték az építkezést...

ÖRÜLJEK VAGY NE ÖRÜLJEK?

Napok óta azon töprengek, hogy örüljek vagy ne örüljek annak a tudósításnak, amit az újságban olvastam. Lényegét a következőkben idézem: „Örvendetes tényeket hozott nyilvánosságra az Igazságügyminisztérium. Miután a fővárosi és az egyes megyei bíróságok közreműködésével megvizsgálták, hogyan alakult a társadalmi tulajdon ellen elkövetett bűnözés, megállapították: az ilyen bűntettek száma 1965 óta fokozatosan csökkent. A kérlelhetetlen statisztika mást is jelez. Olyasmit, ami viszont már egyáltalán nem örvendetes. Nevezetesen: a társadalmi tulajdonban okozott kár összege nemhogy csökkent volna, hanem nőtt. Az 1965. évi csaknem 70 millió forintról mintegy 85 millió forintra. Ez azt jelenti (a statisztika ezt is megmutatja), hogy az egy elítélt által okozott kár öt évvel ezelőtt 3965 forint volt, az elmúlt évben viszont már 8361 forint.”

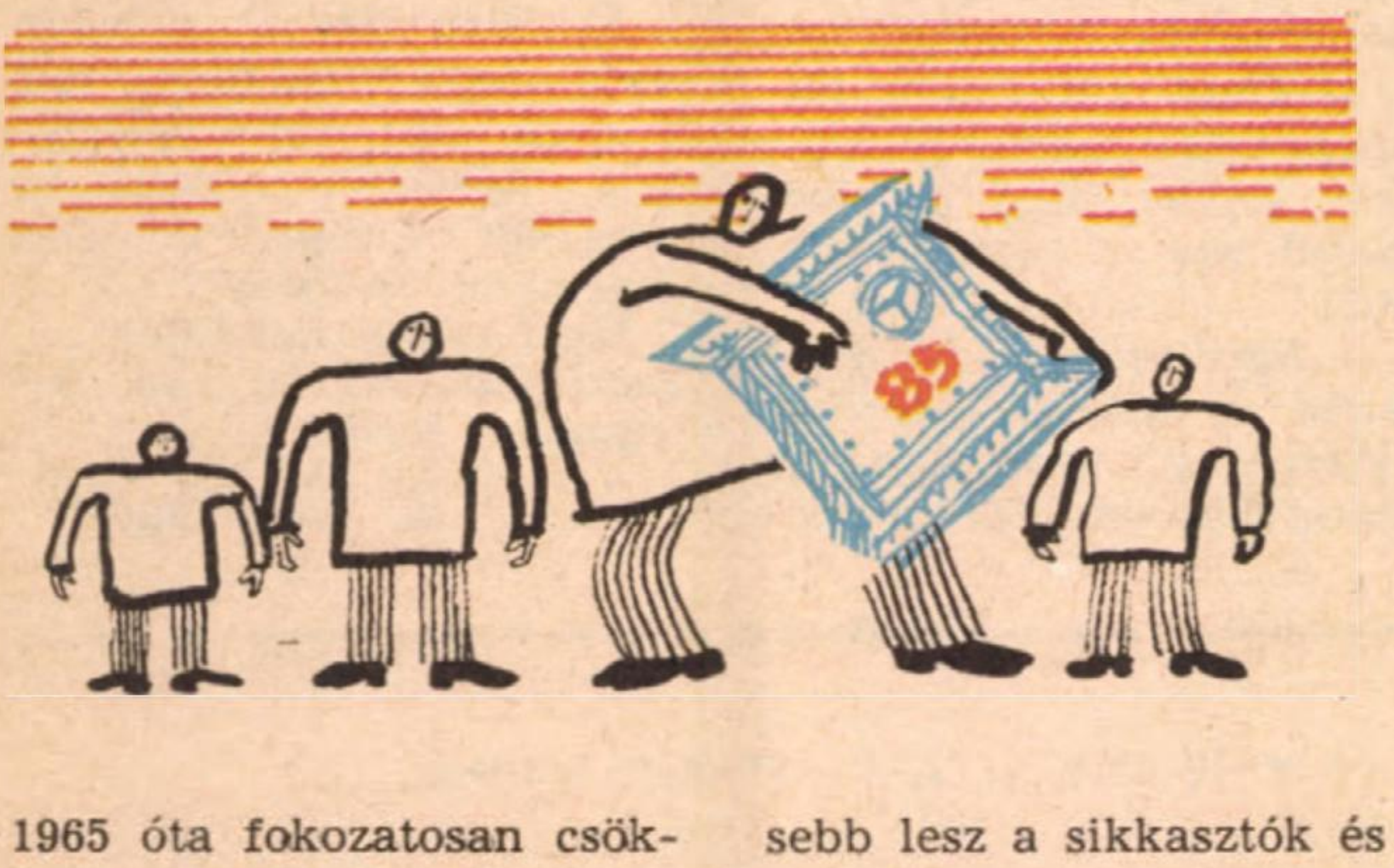

Azért sem tudom eldönteni, hogy örüljek vagy ne örüljek, mert annak örülhetek, hogy most már *kevesebben* sikkasztanak, lopnak egyszóval jóval kevesebben károsítják meg a társadalmi tulajdont, mint korábban. Nem örülhetek viszont maradéktalanul annak, hogy a társadalmi tulajdon kárára most kevesebben *többet* sikkasztanak, lopnak, mint annak előtte. Nem tudom ugyanis eldönteni, mi jobb a társadalomnak: ha több ember sikkaszt keveset vagy kevés ember sikkaszt többet? Ha így haladunk, egyre kevesebb lesz a sikkasztók és a csalók száma, de egyre növekszik a kár összege...

Azt sem tudom eldönteni, örüljek vagy ne örüljek annak, hogy mint olvastam: „Az okozott, csaknem 83 milliós kárból 52 millió a vállalatokat sújtotta, és az elkövetők csaknem 58%-a a sértett vállalattal munkaviszonyban álló ember volt.” (A 83 millió azonos a fenti 85-tel. Egyik lap enynyit írt, a másik annyit.)

Örülök ugyanis annak, hogy a sikkasztók a saját vállalatukat csak 58 százalékban károsították meg; megelégedtek ennyivel, volt bennük zsiványbecsület. Nem örülhetek viszont annak, hogy mégsem elégedtek meg ennyivel, és 42%-ot idegen vállalatoknál is hozzápanamáztak.

Erről a témáról azt is olvastam még, hogy a társadalmi tulajdon elleni bűnözés alapvető motívuma a könnyelmű életmódra való törekvés, a haszonszerzési vágy, és hogy a bűnözés elsődlegesen nem a nehéz anyagi és családi helyzettel függ össze.

Namármost, megint csak nem tudom, hogy valójában minek örüljek? Annak-e, hogy a könnyelmű életmód igénye *elsődlegesen* csábít a bűnözésre, vagy annak örüljek-e, hogy a nehéz anyagi és családi helyzet *nem csábít elsődlegesen?* Mindenesetre megnyugtató, hogy az utóbbi kategóriában sokkal több a becsületes ember...

És miközben azon töprengek, hogy tulajdonképpen minek örüljek, folyton az jár az eszemben, hogy ha egyetlen évben a társadalmi tulajdon ellen elkövetett bűntettekből felderített kár 85 millió, vajon mennyi lehet a fel nem derített kárösszeg?

Ebben a minutumban jöttem rá, hogy én akkor tudnék igazán örülni, s örömöm csak akkor lenne teljes és zavartalan, ha le tudnám leplezni a tetteseket, és fel tudnám deríteni azt a kárt, amit még eddig nem tudtak felderíteni. További 85 millióban kiegyeznék...

Földes György

EGYENJOGÚSÁG

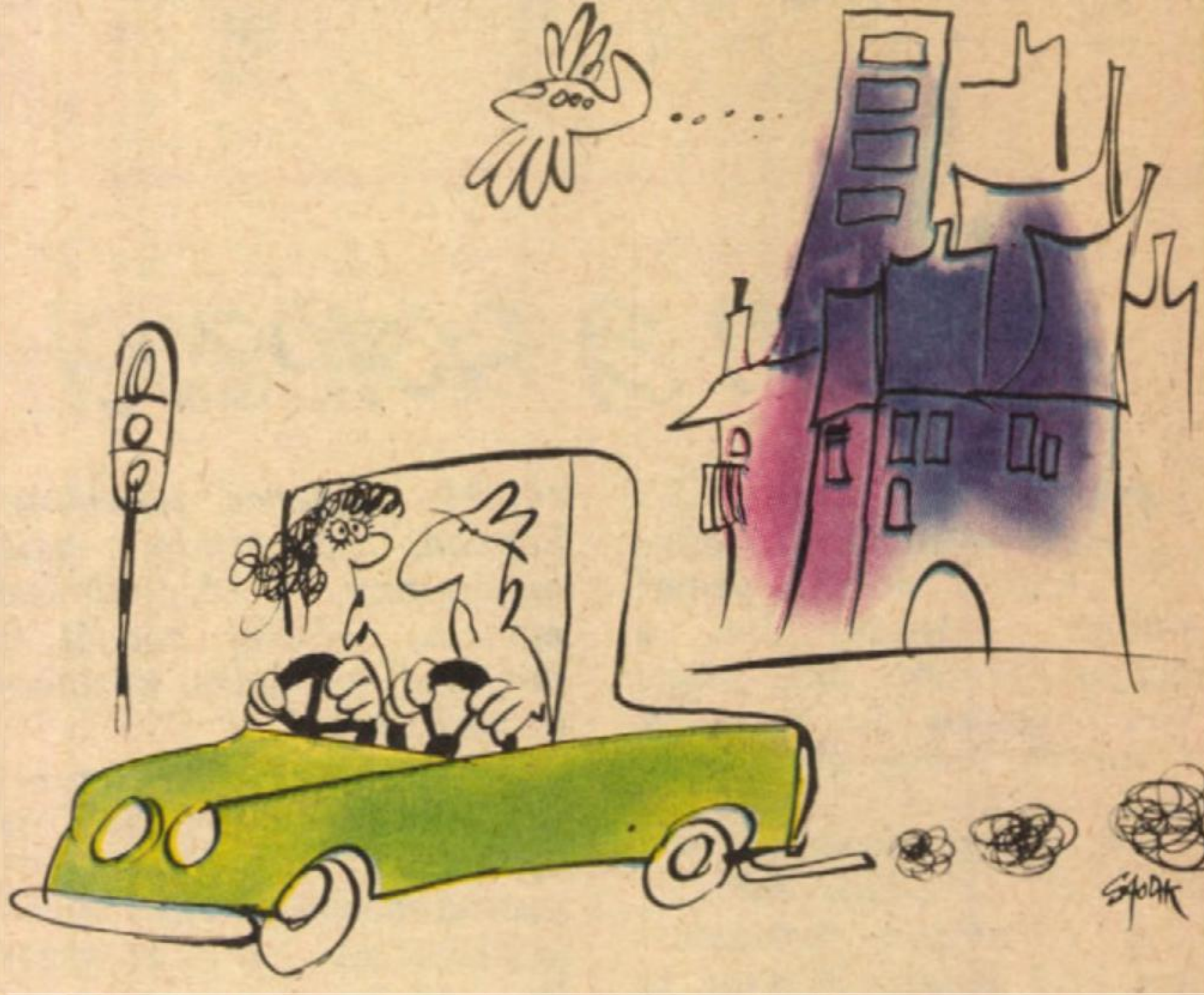

– Ragaszkodom a két kormánykerékhez. Közösen vettük az autót!

PÁLYAKEZDÉS

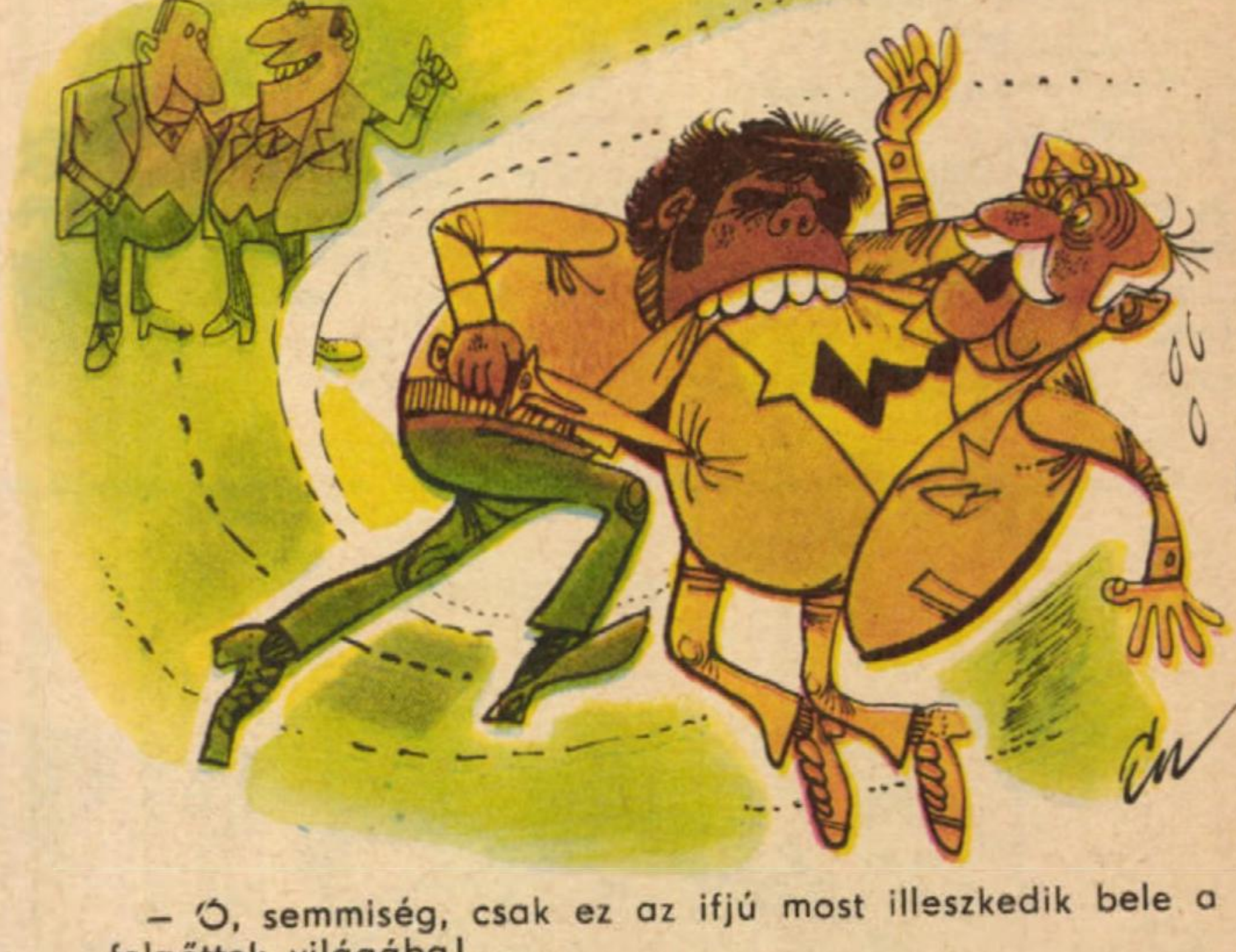

– Ó, semmiség, csak ez az ifjú most illeszkedik bele a felnőttek világába!...

PECH

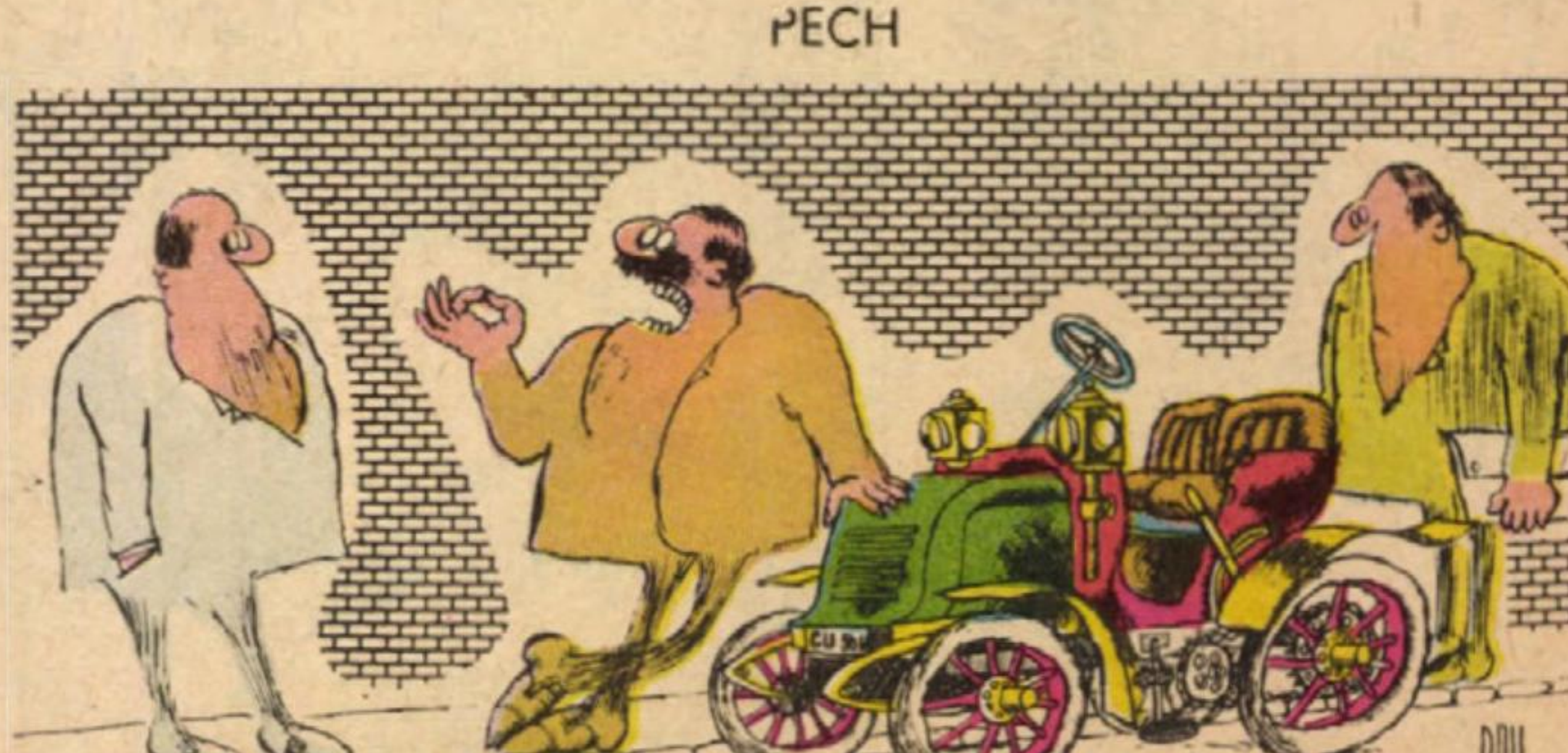

– Látod, ez az én formám, azt az évjáratú kocsit utalta ki a „Merkúr”, amelyik évben az igénylést beadtam...

JÓL KEZDŐDIK

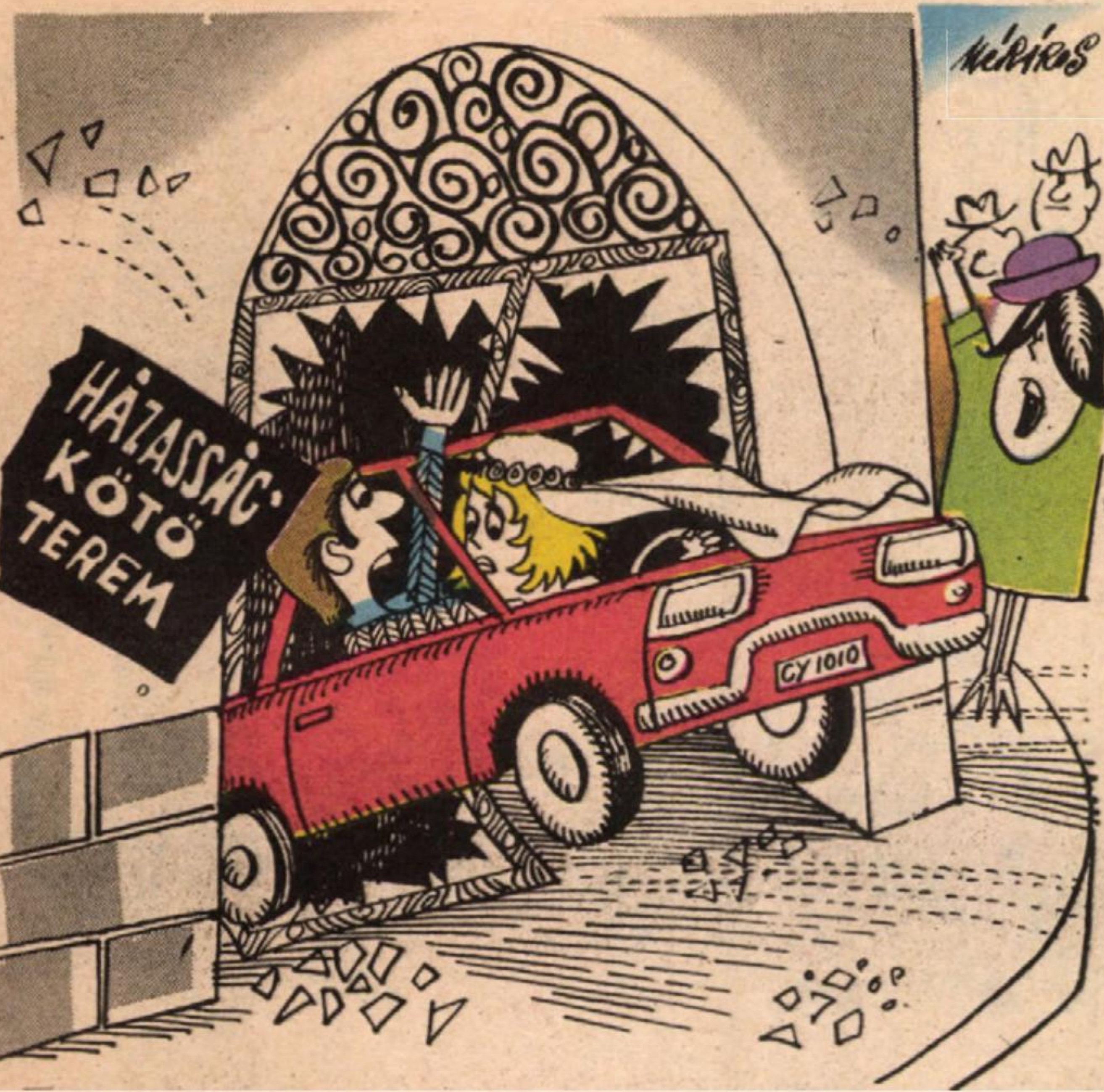

– Nem megmondtam, hogy ne a hátmenetet kapcsold!

OLASZ KARÁCSONY

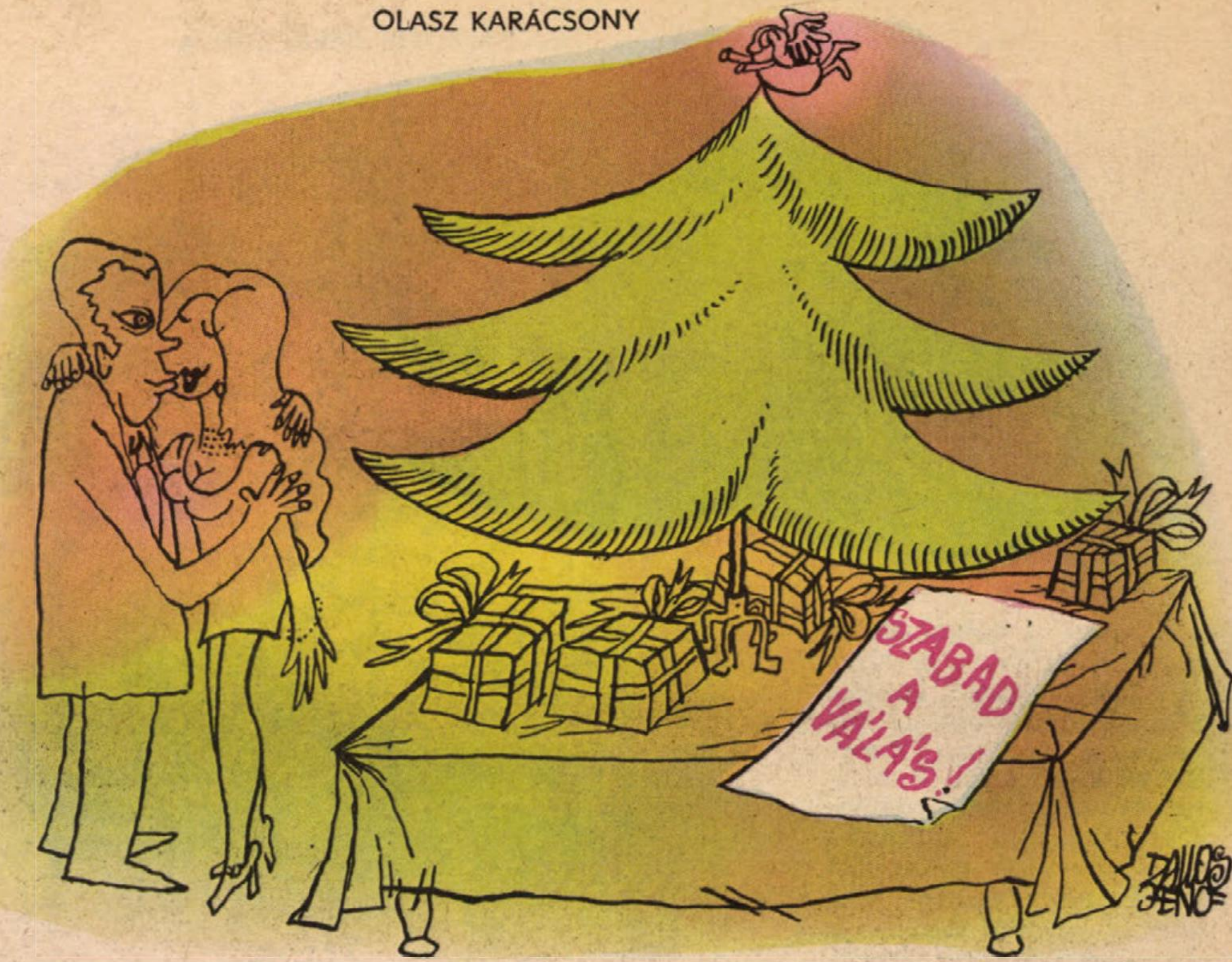
SZABAD A VÁLÁS!

A MENUHIN—HEATH KETTŐS

A zenei világ nagy esemény előtt áll. Yehudi Menuhin, a világhírű hegedűművész rövidesen előadja Händel egyik szonátáját, s zongorán kíséri Edward Heath, a világhírű miniszterelnök. Kiderült ugyanis, hogy a brit miniszterelnök tűrhetően játszik zongorán és orgonán, s már régóta keres egy jó képességű hegedűst, akivel időnként muzsikálhatna. Menuhin hajlandónak mutatkozott egy zártkörű hangversenyen való részvételre Chequersben, a miniszterelnök vidéki otthonában. Lehet, hogy a hangversenybe valamilyen módon bekapcsolódik Károly trónörökös is, aki elég jól gitározik és trombitál.

Munkáspárti körökben már felvetődött az ötlet, hogy Harold Wilsonnak is meg kellene tanulnia játszani valamilyen hangszeren, esetleg szájharmonikán, mert ekkora előnyt nem lehet adni az ellenpártnak.

ÚJ DÍSZÁLLAT

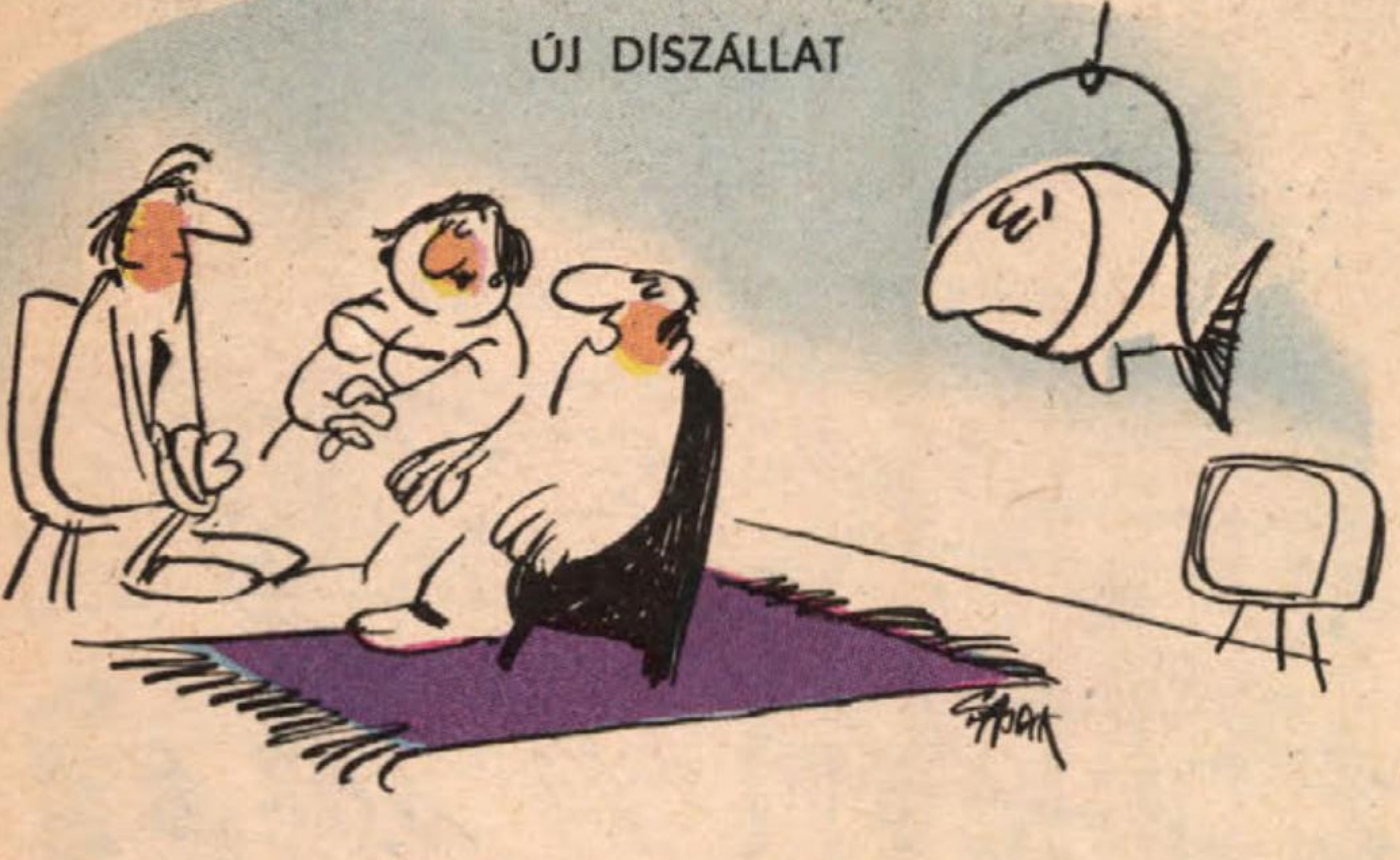

– A papagáj annyit fecsegett!...

NEM IGAZ, DE ÉRDEKES

Megalakult a Nyugdíjas Futballisták Góllövő Szövetkezete a drukkerek szolgálatában. Hívásra meccsre mennek, s bemutatják, hogyan csinálták a régiek.

A közeljövő nagy filmszenzációt ígér. A tévé olyan Angyal-filmet fog vetíteni, amelyben verekedés közben Angyalnak félrecsúszik a nyakkendője, sőt egy nagyon veszélyes gyomorszájütés után haja össze is kócolódik. Előadás előtt felhívás jelenik meg a képernyőn, amely figyelmezteti a gyengébb idegzetű nézőket, hogy a biztonsági övet kapcsolják be, nehogy leforduljanak a fotelről.

*

A hazai autókereskedelem adatai szerint hazánkban ez idő szerint több mint 100 000 vevő vár autóra. Hogy hány millió vár autóbuszra, arról nincs megbízható statisztika.

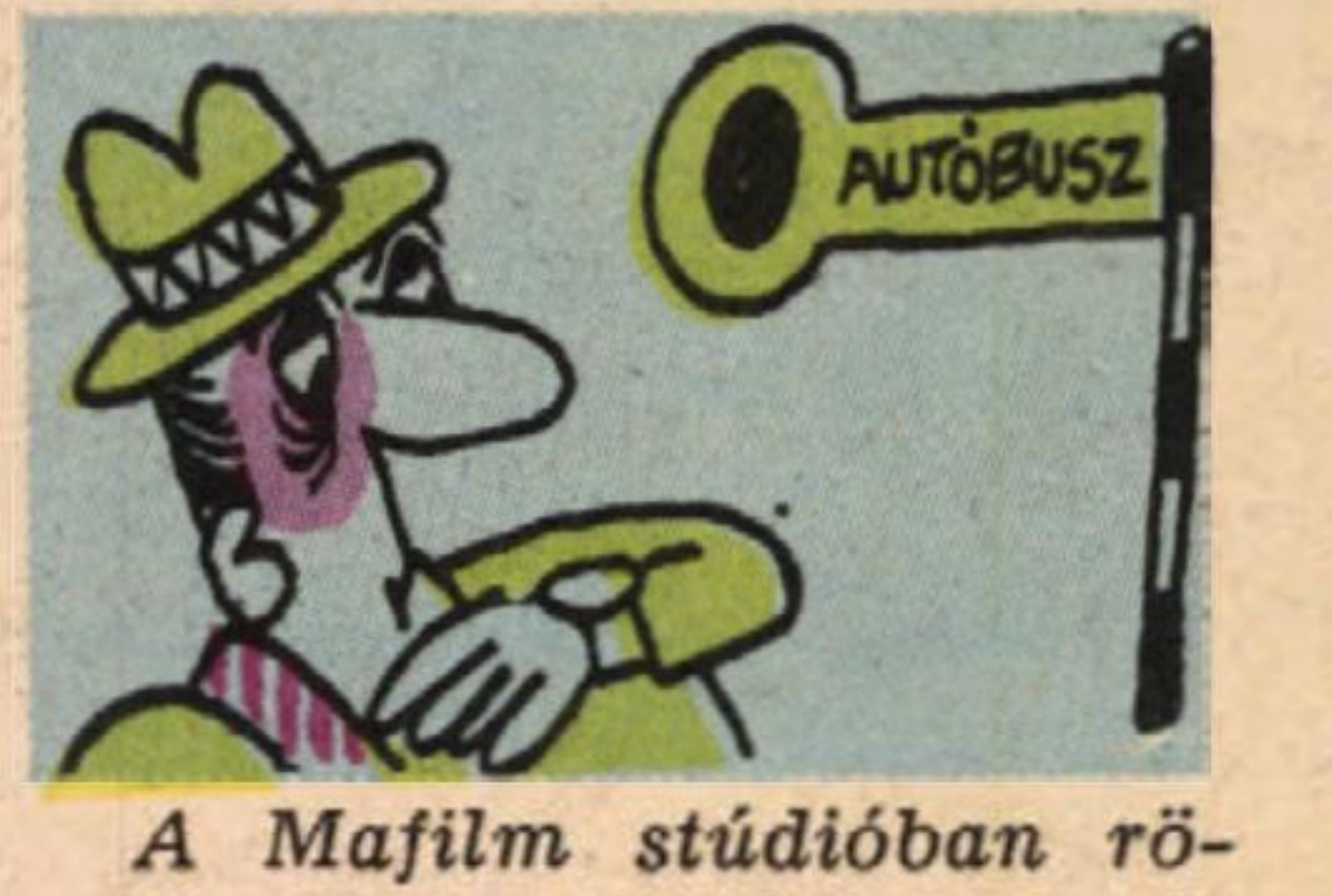

A Mafilm stúdióban rövidesen megkezdik egy új keleti tárgyú film forgatását. A filmnek az a célja, hogy minél több színésznőnek adjon alkalmat képességei domborítására, mert filmjeinken is, színpadainkon is igen előnytelen a nők arányszáma. Az új film címe: Ali rabló és a negyven baba.

A Pszichopatológiai Intézet őszinteségkutató osztálya új kategóriákat állított fel, amelyek szerint: 1. Ha egy tíz éve nős férfi azt állítja, hogy sohase csalta meg a feleségét, az füllentés. 2. Ha egy húsz éve nős férfi állítja ugyanezt, az hazugság. 3. Ha egy harminc éve nős férfi állítja ugyanezt, az szenilitás.

Szánthó Dénes

TÖKÉLETES KISZOLGÁLÁS

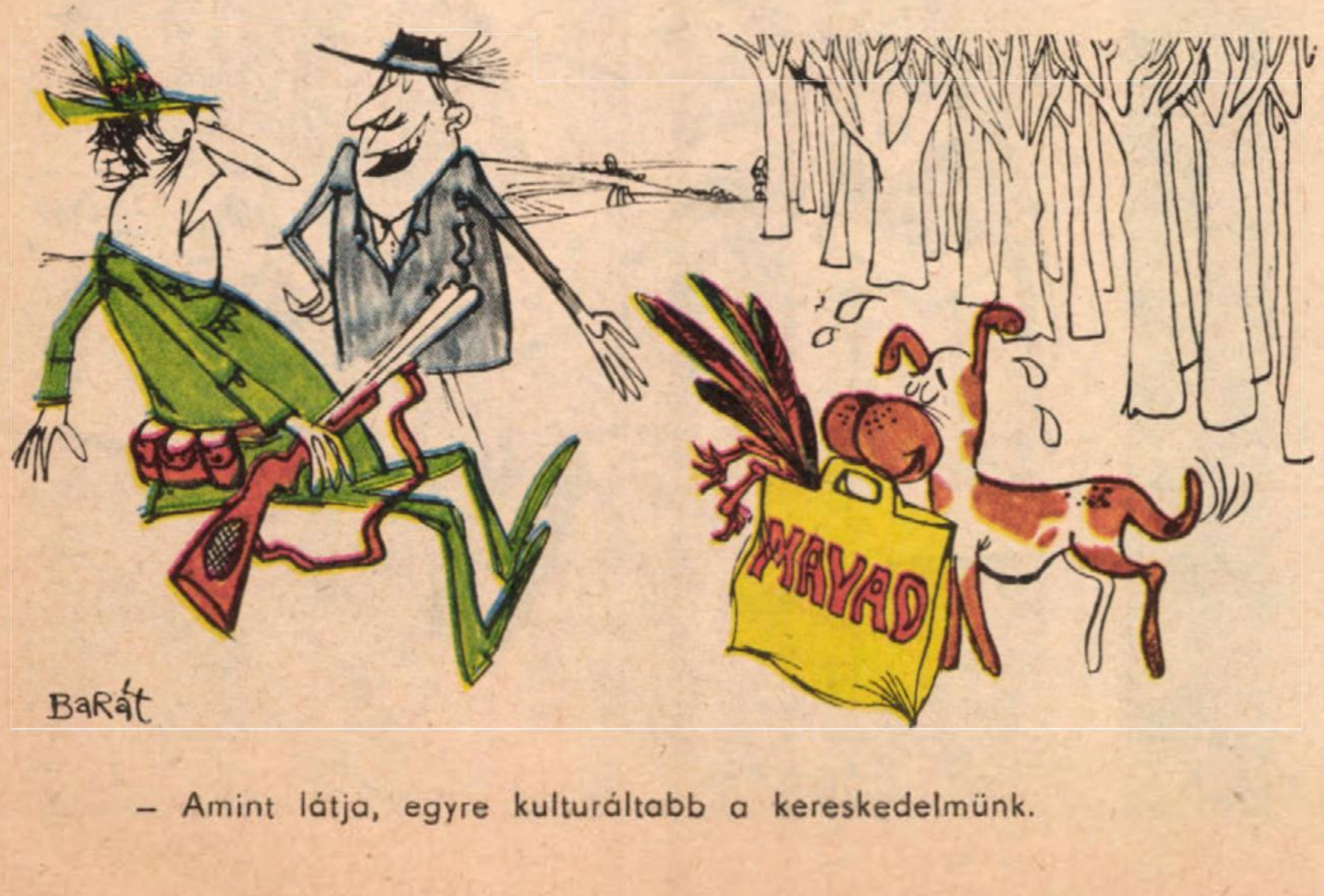

– Amint látja, egyre kulturáltabb a kereskedelmünk.

OKOS SZÜLŐ

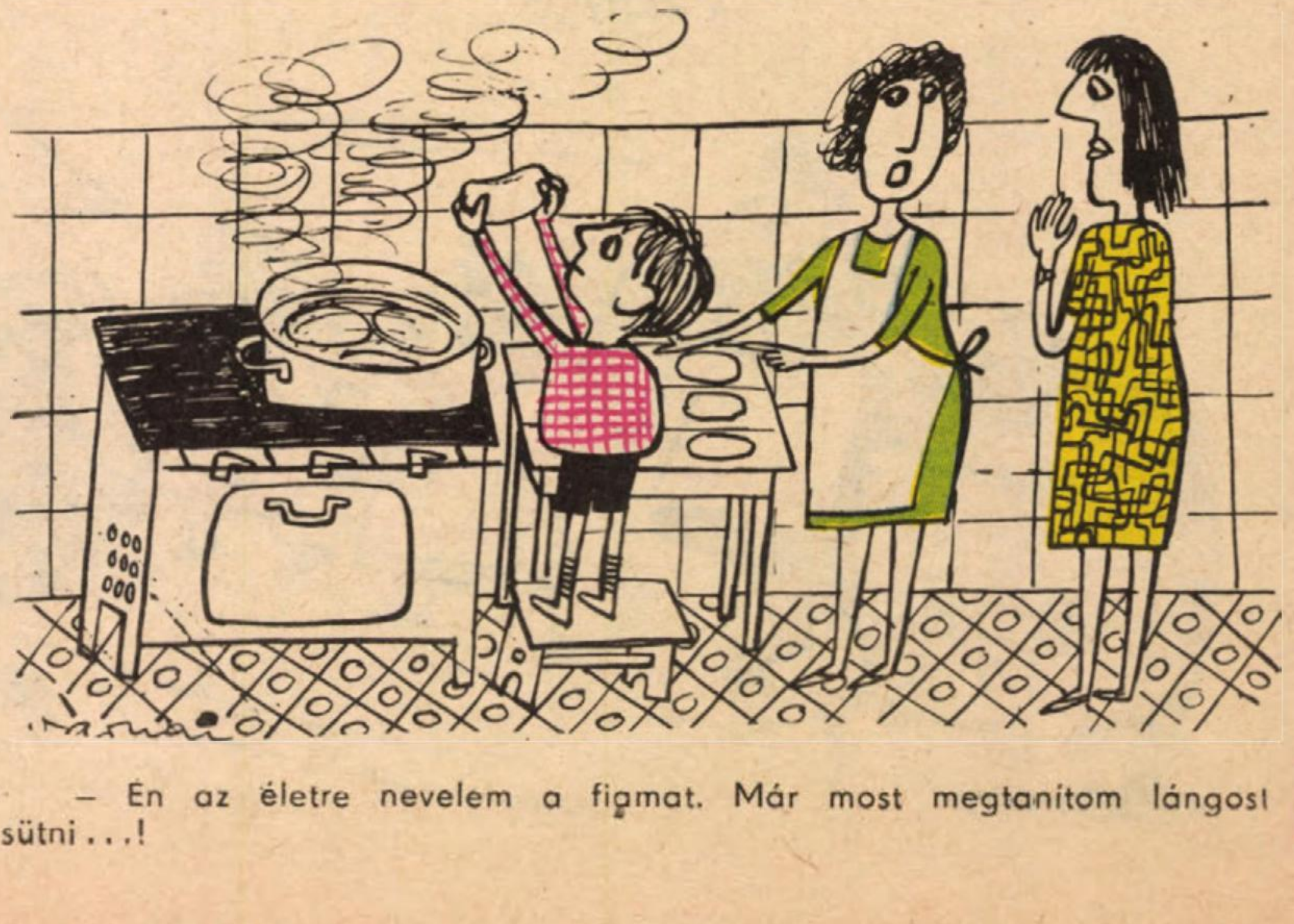

– Én az életre nevelem a fiamat. Már most megtanítom lángost sütni...!

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

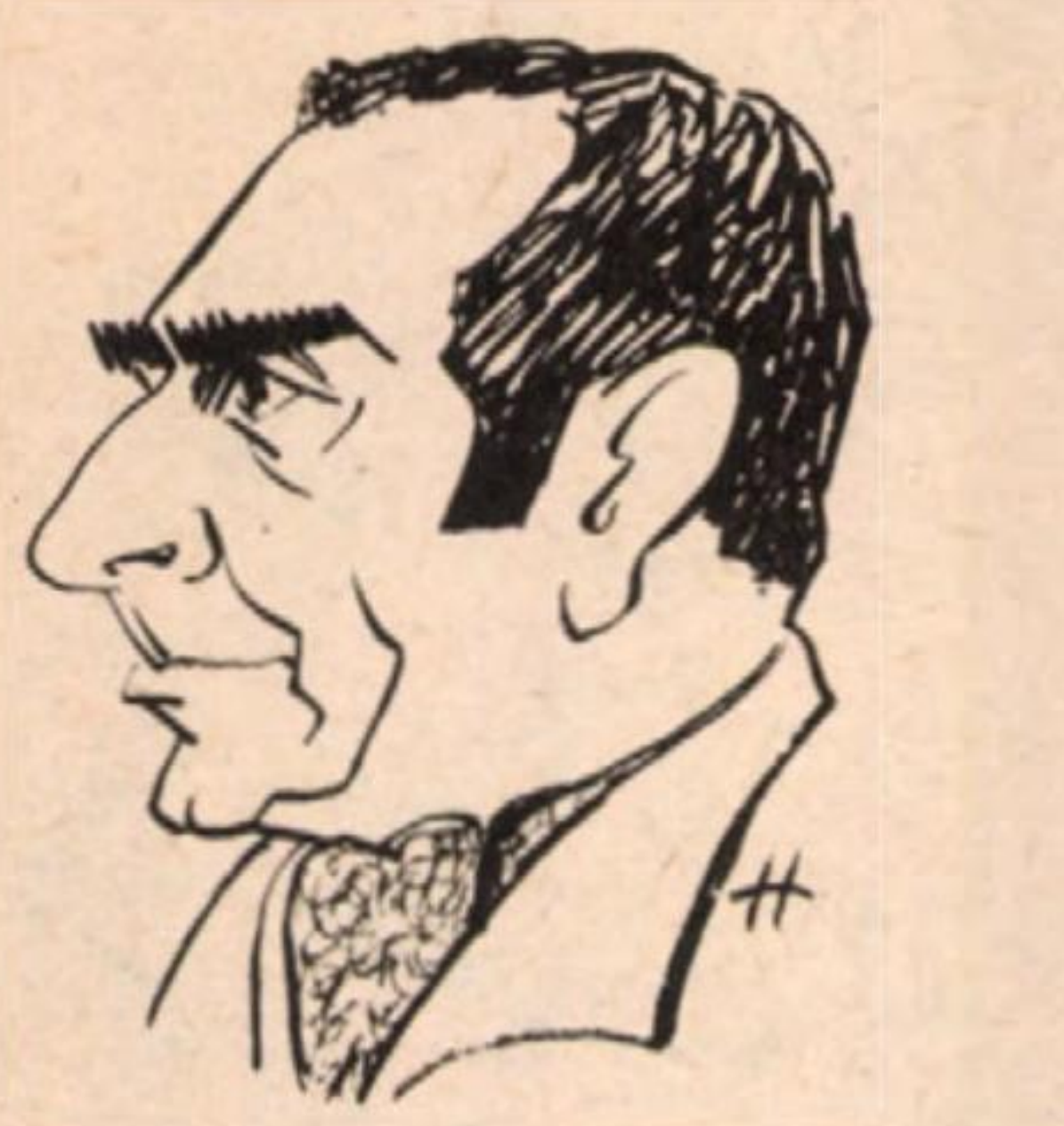

Színészi pályafutásom alatt egyetlen színészkolléga sem tudott előadás közben megnevettetni, zavarba hozni. Még Tímár József sem, pedig ő mestere volt a tréfás rögtönzéseknek és veszedelmet jelentett szereplőtársaira a színpadon. Tímár néha drámai jelenet közben is megnevettette a társait. Talán azért tudtam mindig uralkodni magamon, mert Tímár Jóska rögtönzésein megedződtem. Egy kivétel azonban akadt.

A Rómeó és Júlia egyik előadásán nem tudtam uralkodni magamon. A Shakespeare-dráma utolsó jelenetében történt, Tolnay Klári és én holtan feküdtünk egymás mellett a ravatalon, a dráma tragikus zárójelenetében. Ekkor történt, hogy a herceg szerepét alakító Greguss Zoltán a ravatalhoz lépett, ahol szerepe szerint így kellett volna felkiáltania: „De most a gyászon legyen úr a tűrés.” Mi a ravatalon hallgattuk Gregusst, aki véletlenül a következőket mondotta: „De most a gyászon legyen űr a túrós.”

Hiába erőlködtünk, hiába próbáltuk visszafojtani a nevetést, kitört belőlünk a felszabadult kacagás.

És a közönség velünk nevetett. Így történt, hogy először a világon, a Rómeó és Júlia utolsó jelenete nem tragikusan ért véget, hanem vidáman, mint egy bohózat. Még jó, hogy a szerző már nem élt...

Bárdy György

A CSALÁDFŐ KARÁCSONYA

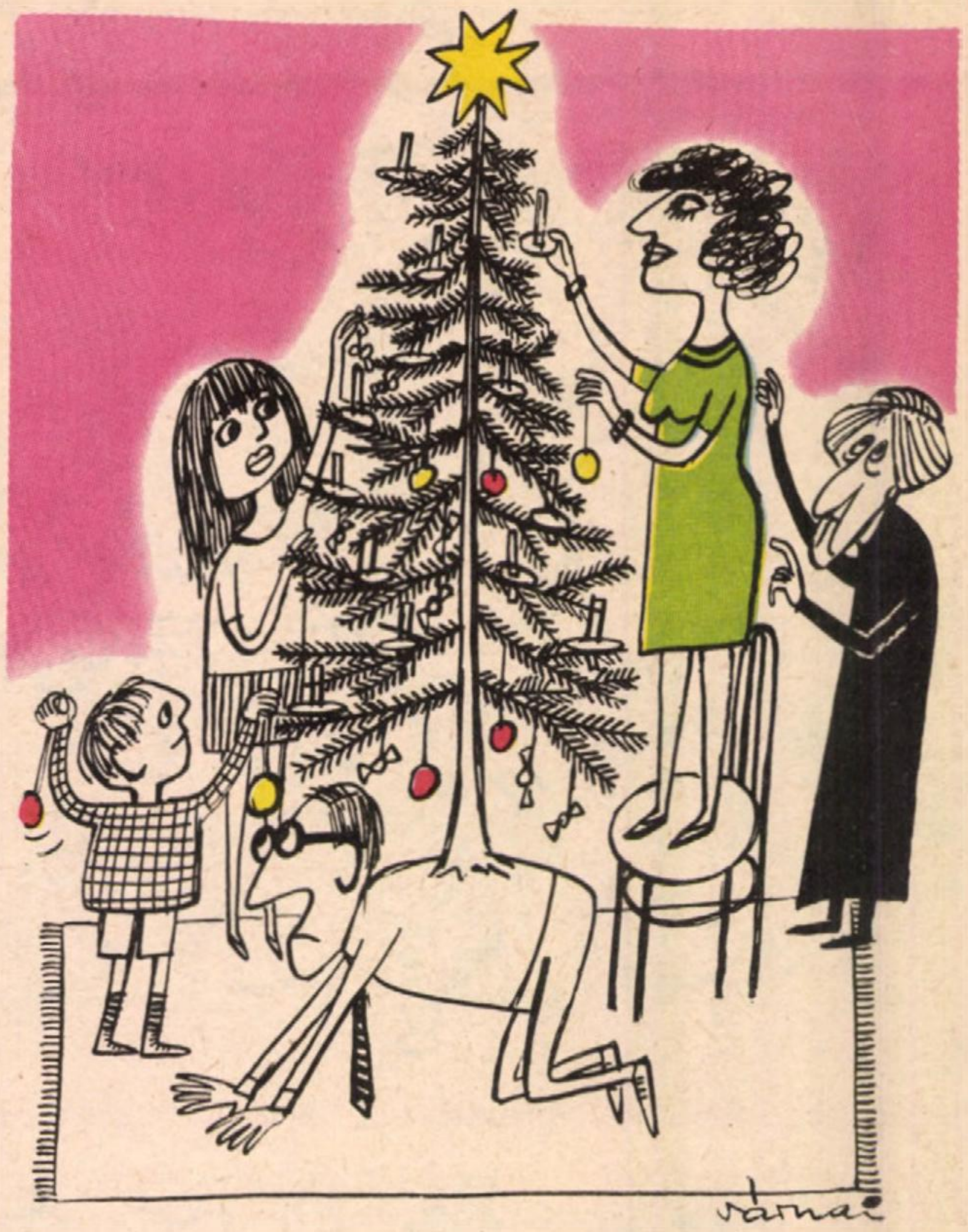

MENNYBŐL AZ ANGYAL...

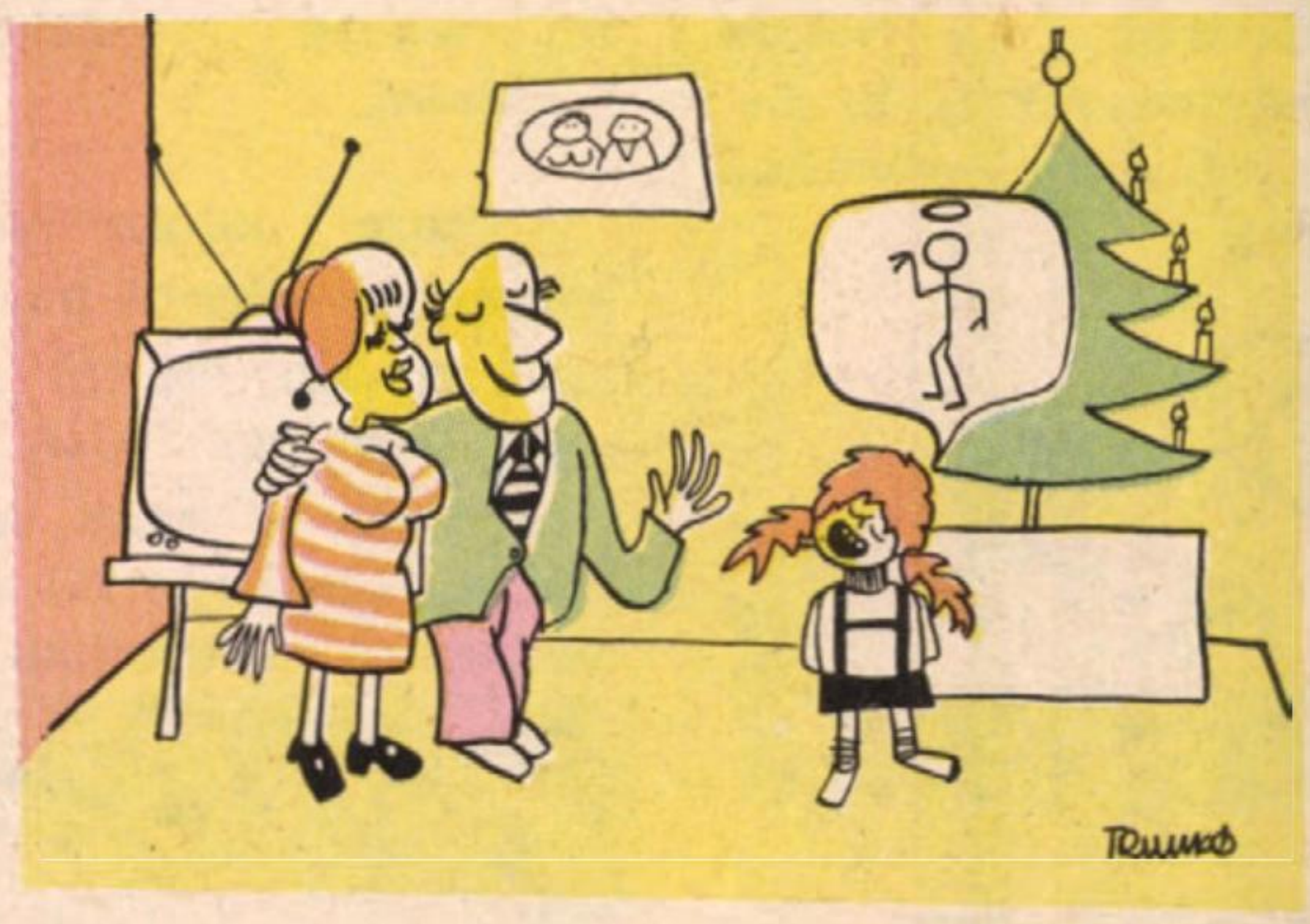

AZ ALABAMAI SHERIFF

A hamburgi Sternben olvastuk:

A fajüldözésről hires amerikai városban, Alabamában az utcán holtan találnak egy négert. Az eset kivizsgálására kiszáll a sheriff. Amint a holttesten 42 golyó nyomát számlálja meg, a feje tövét vakarva igy szólal meg:

– Ilyen öngyilkosságot sem láttam még...

CSAK 18 ÉVEN FELÜLIEKNEK

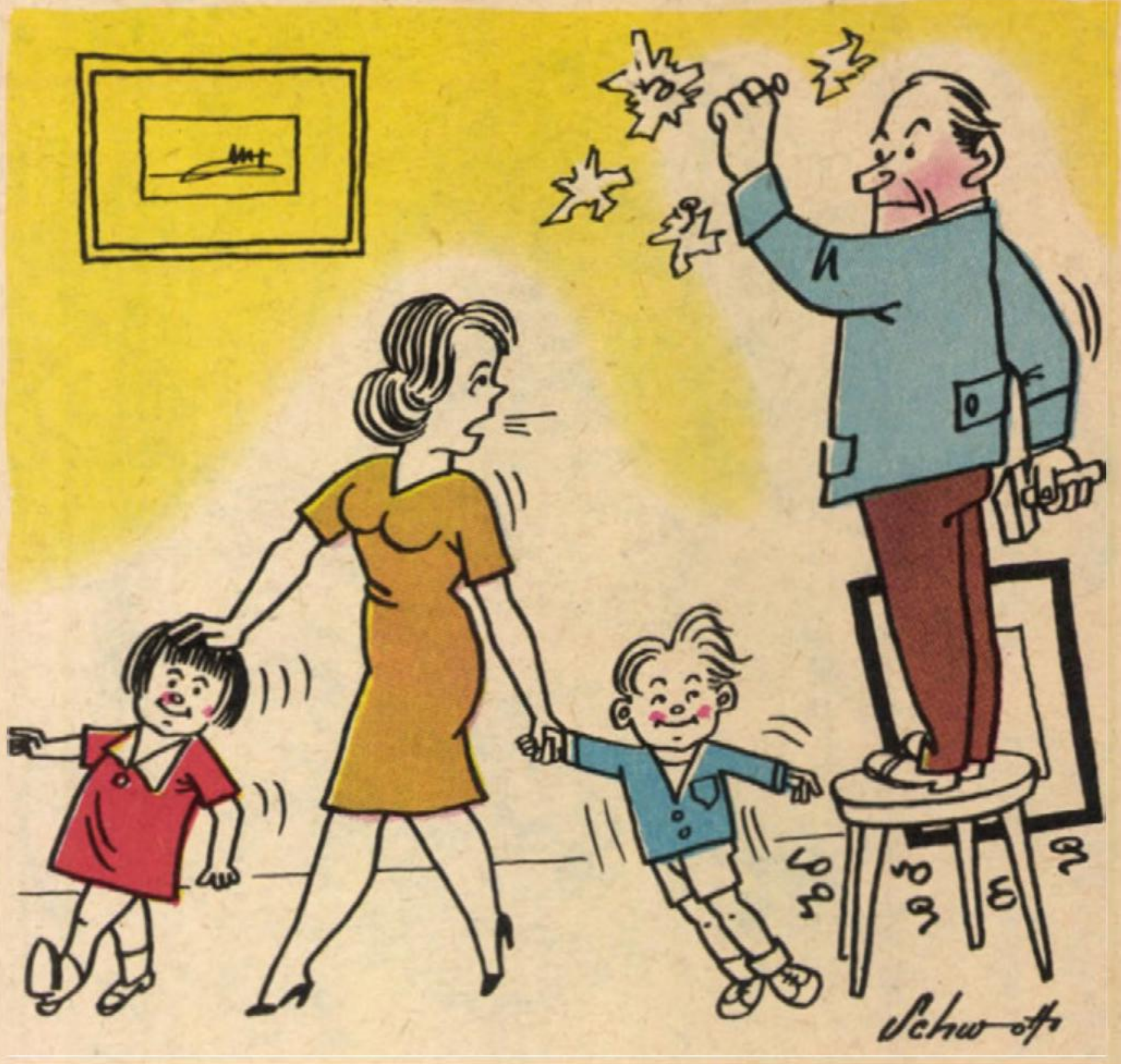

– Legalább a gyerekeket küldd ki, ha nem bírsz szó nélkül egy szeget beverni!...

KARÁCSONY ELŐTT

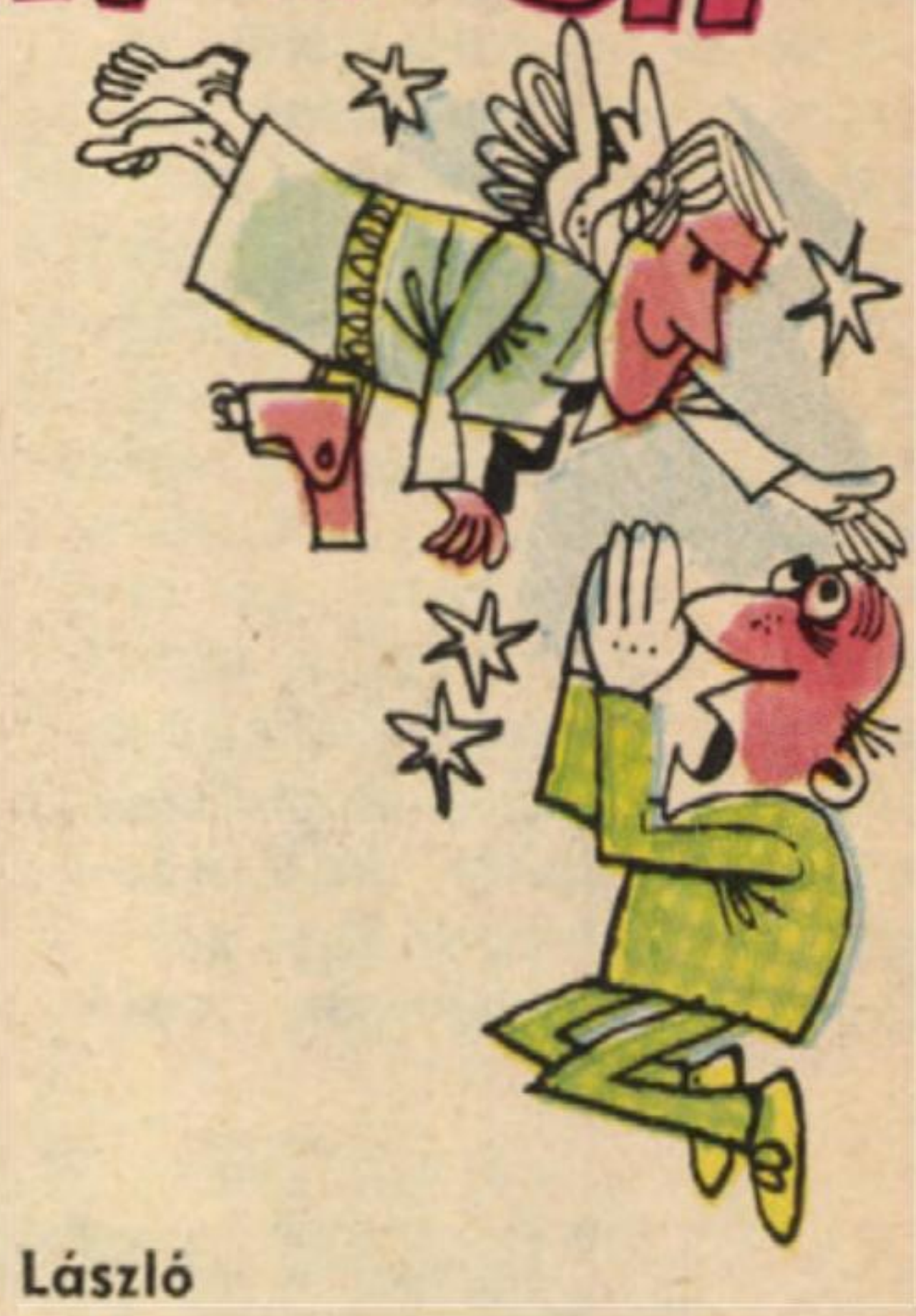

Napok óta fő a fejem,
mit hozzon a Télapó,
nagy a család, pezsgőből is
kellene tán félakó.

Hű nejecském frizsidert vár,
nagy bicajt a kisfiam,
az anyósom robotgépet –
ebből lesz nagy zsebficam!

Teljesítni angyal kéne,
hogy ne lenne rossz e vicc,
fohászkodom is gyakorta:
Simon Templar, ó, segíts!

Donkó László

HIPNOTIKUS EREJŰ FELESÉG

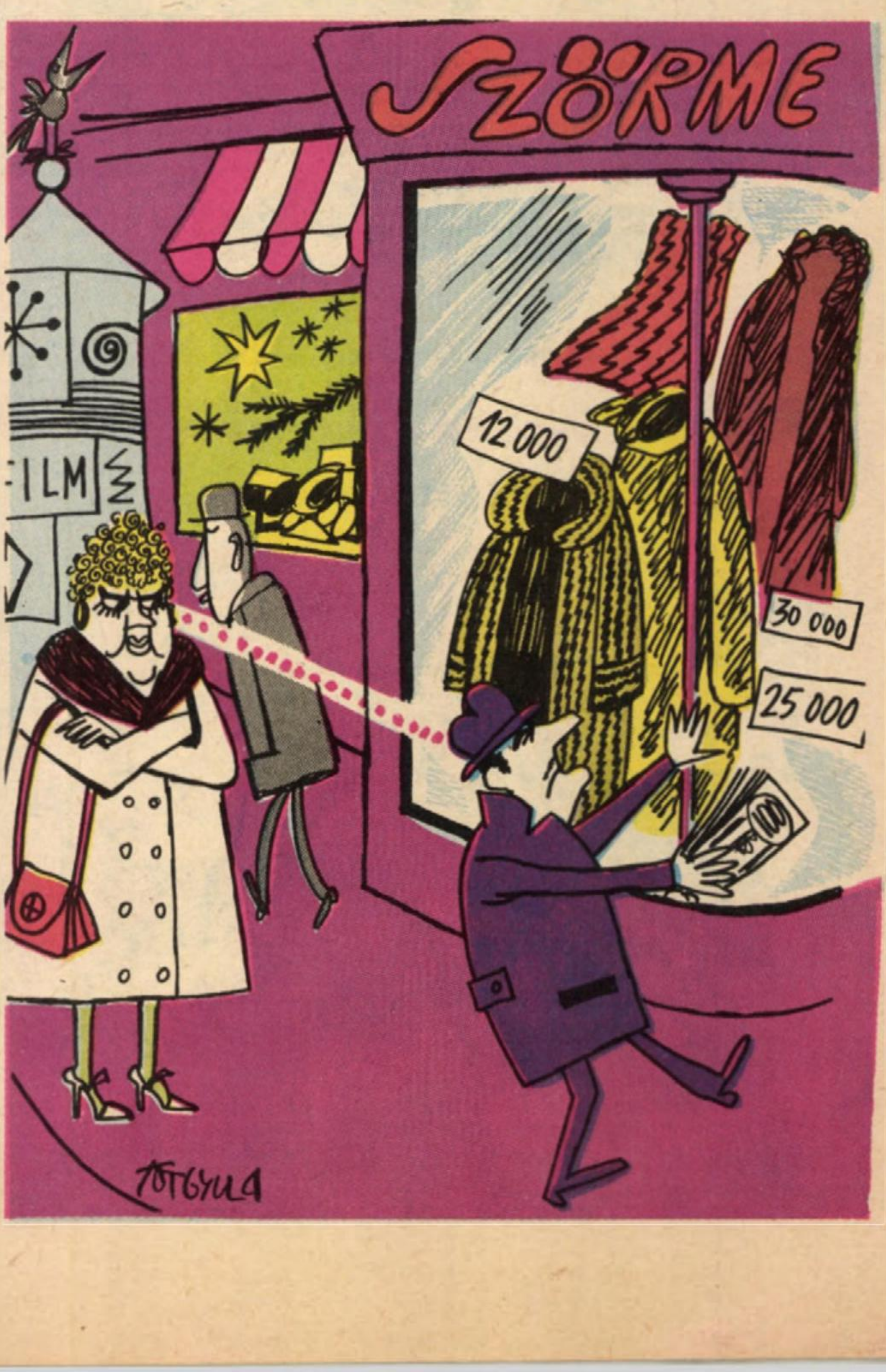

A NAGYIVÓ

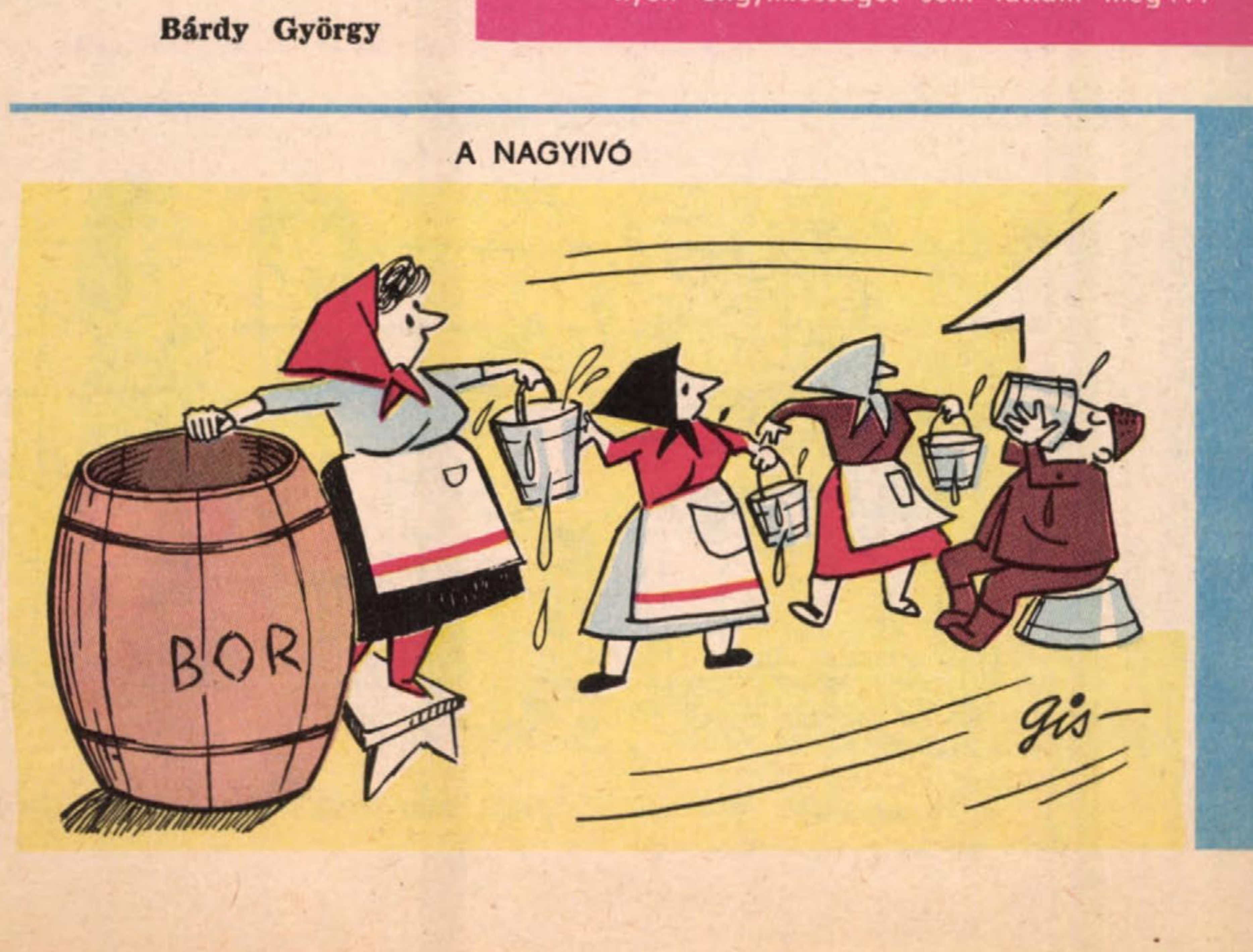

MINDENT A GYEREKÉRT!

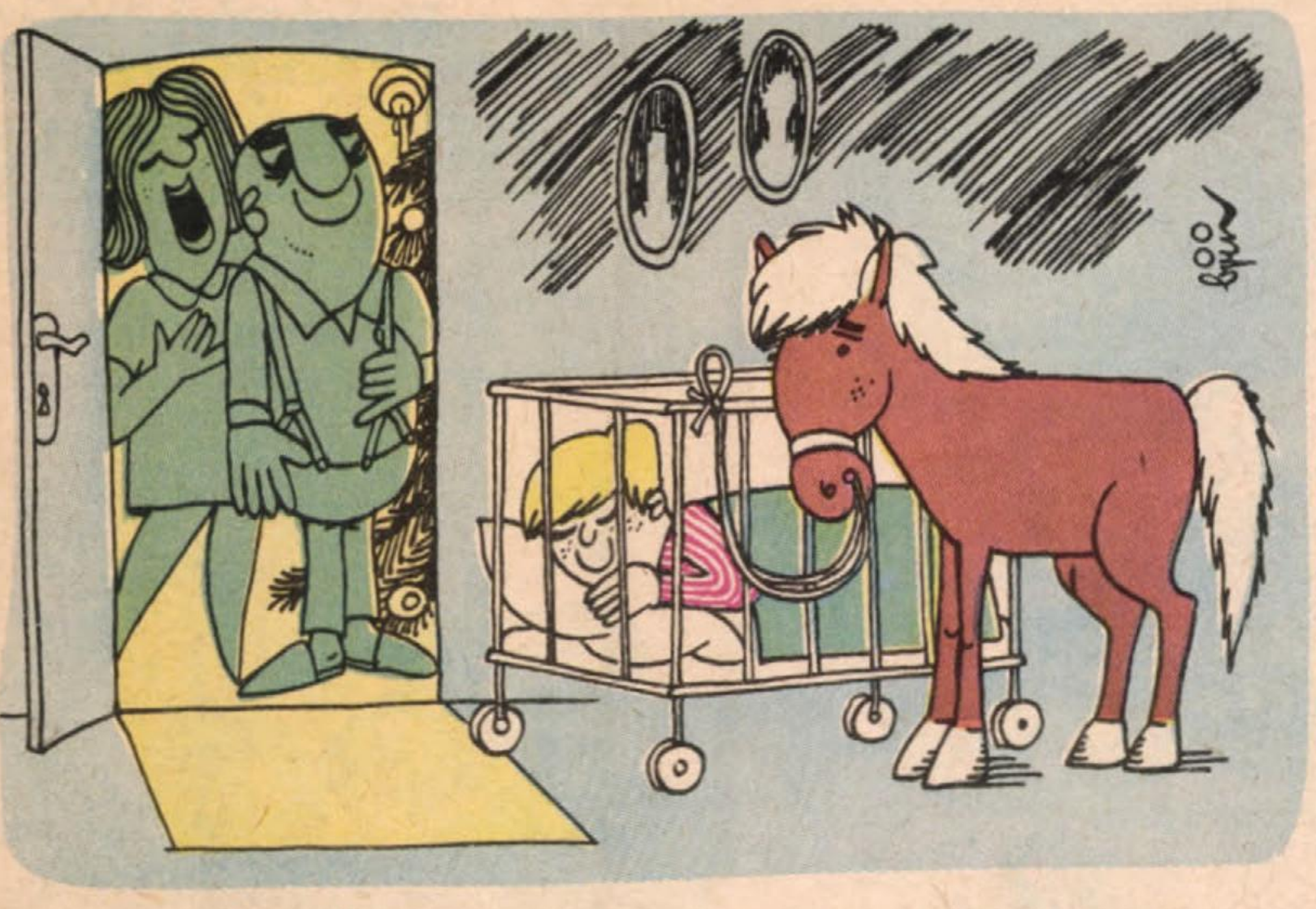

– Olyan boldog a drágám ezzel a karácsonyi ajándékkal...

OLASZ VICC

Ki az igazi optimista?

Az a férfi, aki a titkárnőjét veszi el, és azt hiszi, hogy utána is diktálhat neki...

VÉDIK A POCOKIRTÓ RÓKÁKAT

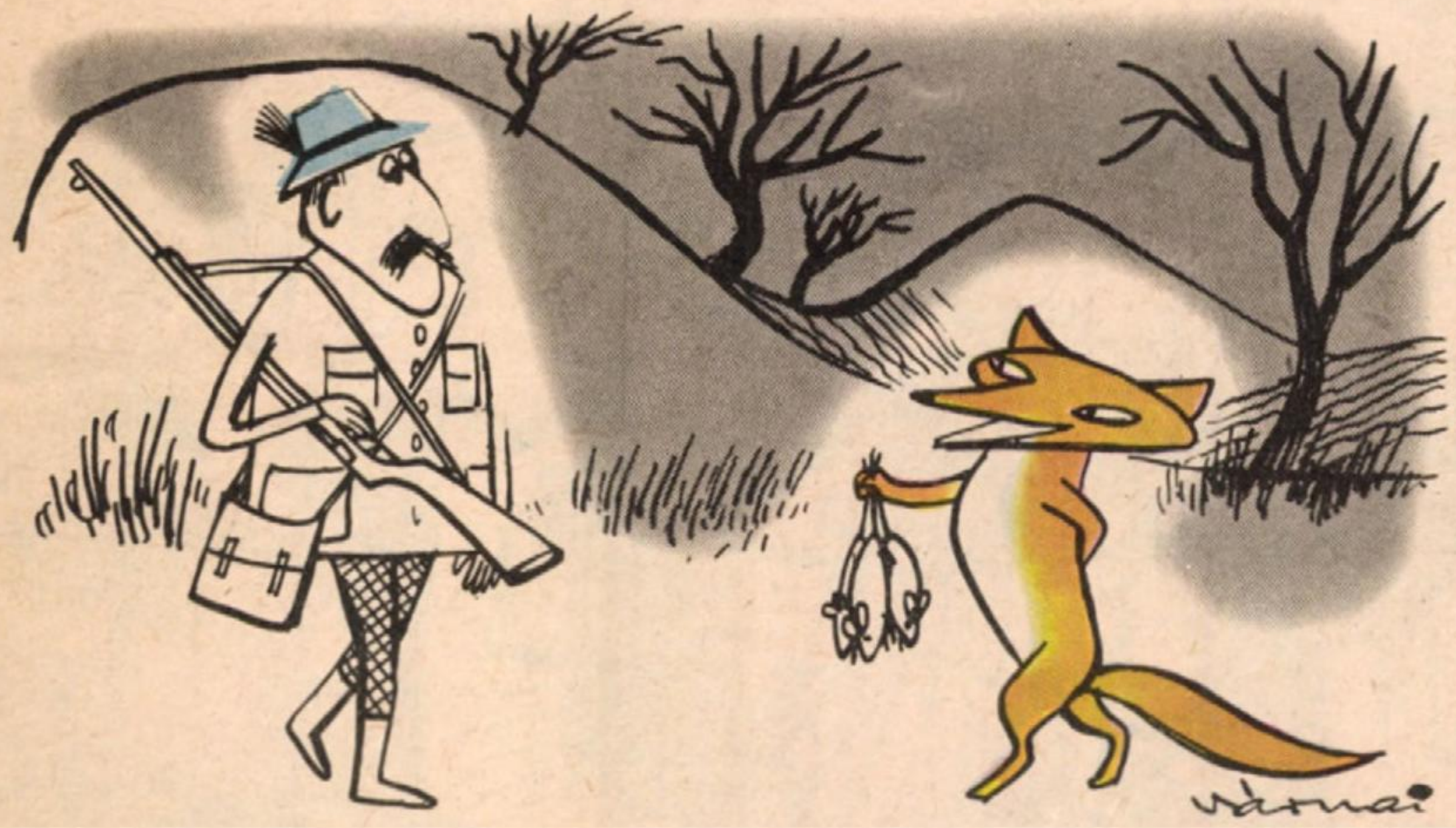

– Jó reggelt, kolléga úr...!

FELNŐNEK A GYEREKEK

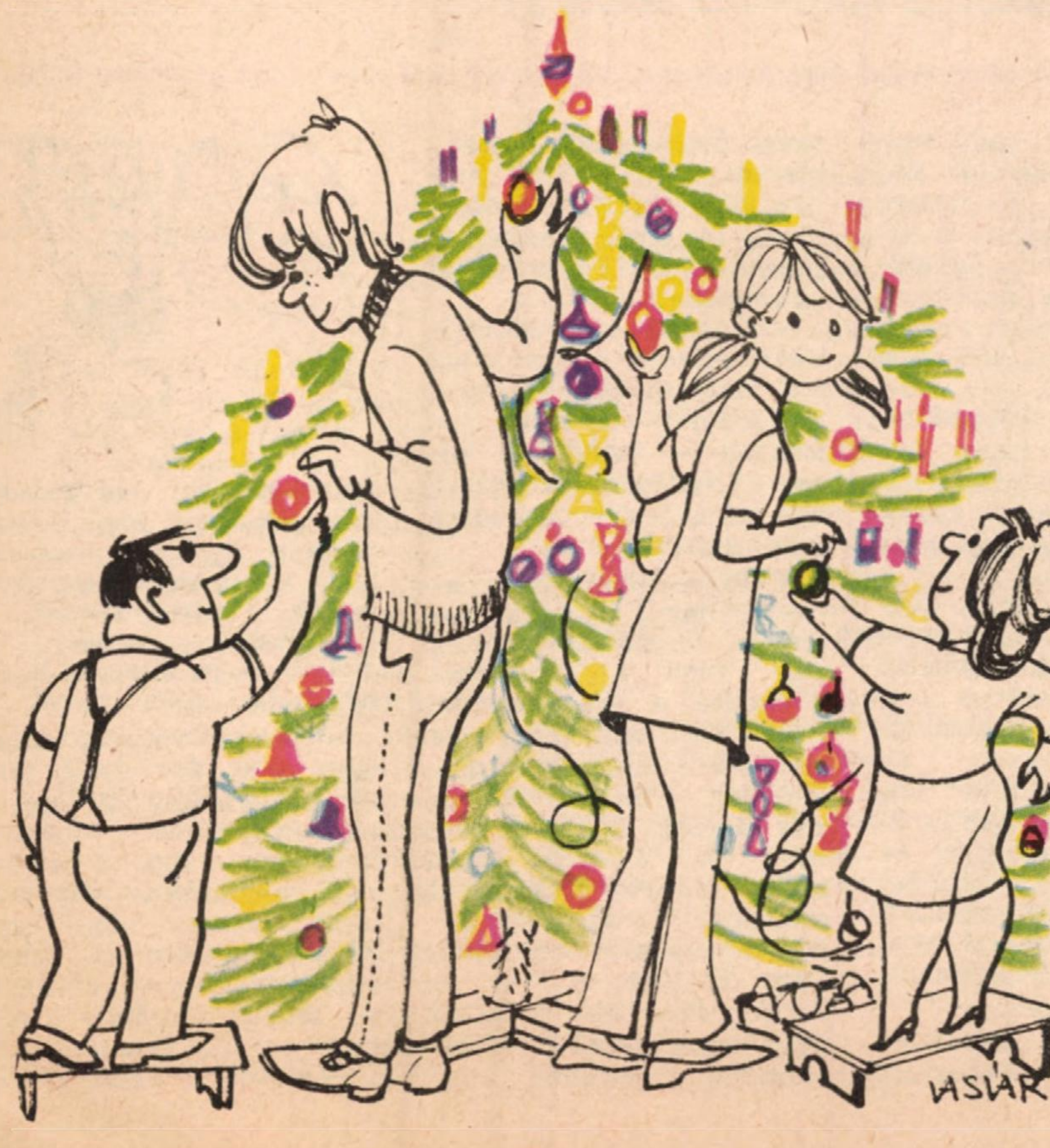

A SZABADSÁG-SZOBOR TRAGÉDIÁJA

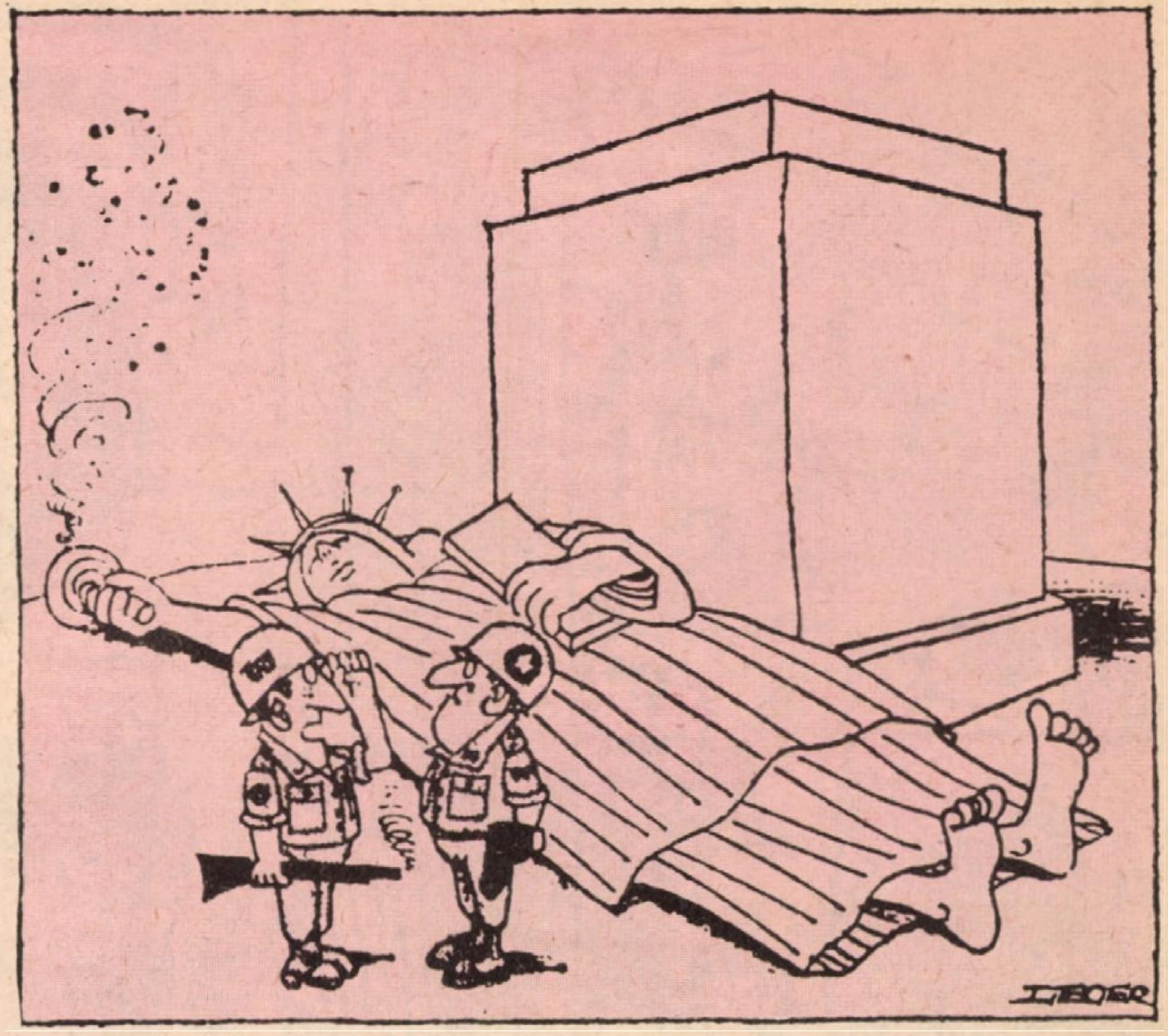

– Önvédelemből terítettem le: fenyegetőzött a fáklyával!

(„Weg und Ziel", Bécs)

ZSANNA MAGYARUL TANUL

(Zsanna a leningrádi egyetemen meghódított egy magyar fiút, és most pesti fiatalasszonyként kénytelen meghódítani a magyar nyelvet. Azt mondja, a férjével sokkal könnyebben boldogult. Elhiszem...)

A FEKETE MÓKUS

Az első kaland színhelye a kerületi tanács. Az egyébként segítőkész férj nem mehetett el helyette, s nem is kísérhette el, ezzel szemben gondosan előkészítette az ügyfél hálátlan szerepére:

— Az emeleti folyosón balra fordulsz, bekopogsz a 39-es ajtón, találsz ott egy fekete mókust, kezébe nyomod az iratokat, és kész.

Zsanna elment a tanácshoz, az emeleti folyosón balra fordult, bekopogott a 39-es ajtón, talált ott egy sötét hajú férfit, s ártatlanul megkérdezte tőle:

— Az elvtárs a fekete mókus?

Zsanna nem értette, miért gurul dühbe a jámbor tisztviselő, amikor olyan udvariasan tette fel neki a kérdést...

ORVOSI ESET

Kihívták az orvost a beteg kisbabához. A doktor bácsi a szokásos kérdéssel kezdte:

— Mi a panasz?

Zsanna kapva kapott a szón:

— Van panasz.

— Milyen panasz?

— Reggel sárga, este zöld...

Az orvos ezen egy kissé meglepődött, aztán közölte, hogy most elmegy, de később visszajön. Akkor, amikor az apa is otthon lesz.

A férj pillanatok alatt tisztába tette az ügyet. A félreértést az okozta, hogy a magyar „panasz" szó kísértetiesen hasonlít az orosz „panosz" szóra, azzal a csekély különbséggel, hogy az utóbbi magyarul hasmenést jelent...

CSALÓDÁS

— Mi történt? — kérdezte a hazatérő férj, látva, hogy ifjú felesége ugyancsak búnak eresztette a fejét.

— Nagy csalódás ért — szipogta Zsanna. — Tudod, mennyire szerettem a Kovács nénit. Olyan egyszerű, becsületes munkásasszonynak látszott, és most kiderült róla, hogy spekuláns...

— Micsoda?

— Spekuláns. A saját fülemmel hallottam, amikor borsófejtés közben azt mondta: „Nincs egy nyugodt pillanatom. Folyton spekulálok, spekulálok..."

Böcz Sándor

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT: KIT HÍVNÁNAK VENDÉGSÉGBE KARÁCSONYRA?

Hegedűs István:

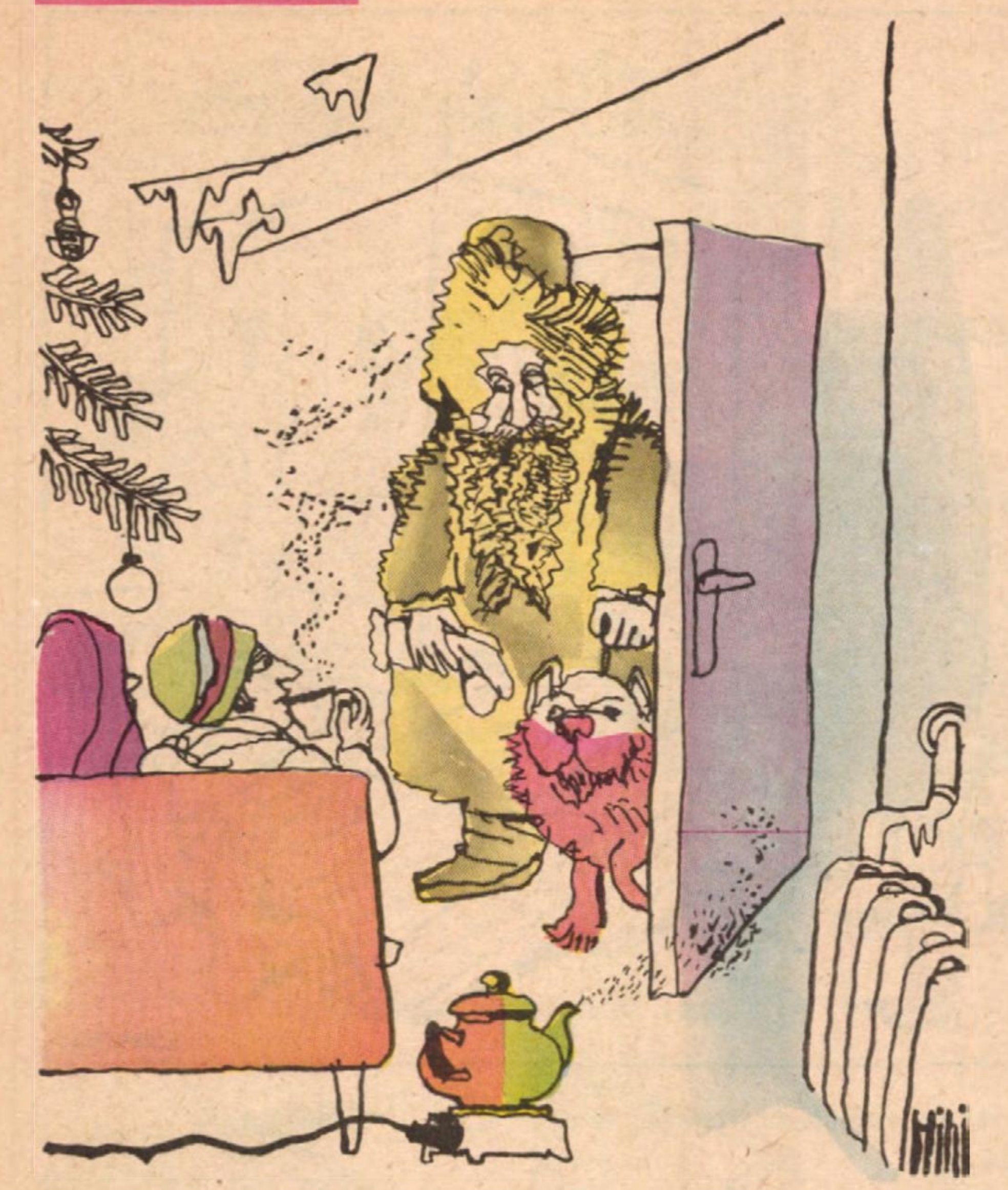

– Amundsent, hadd tudja meg, hogy a lakásunkban hidegebb van, mint a Sarkon.

Dallos Jenő:

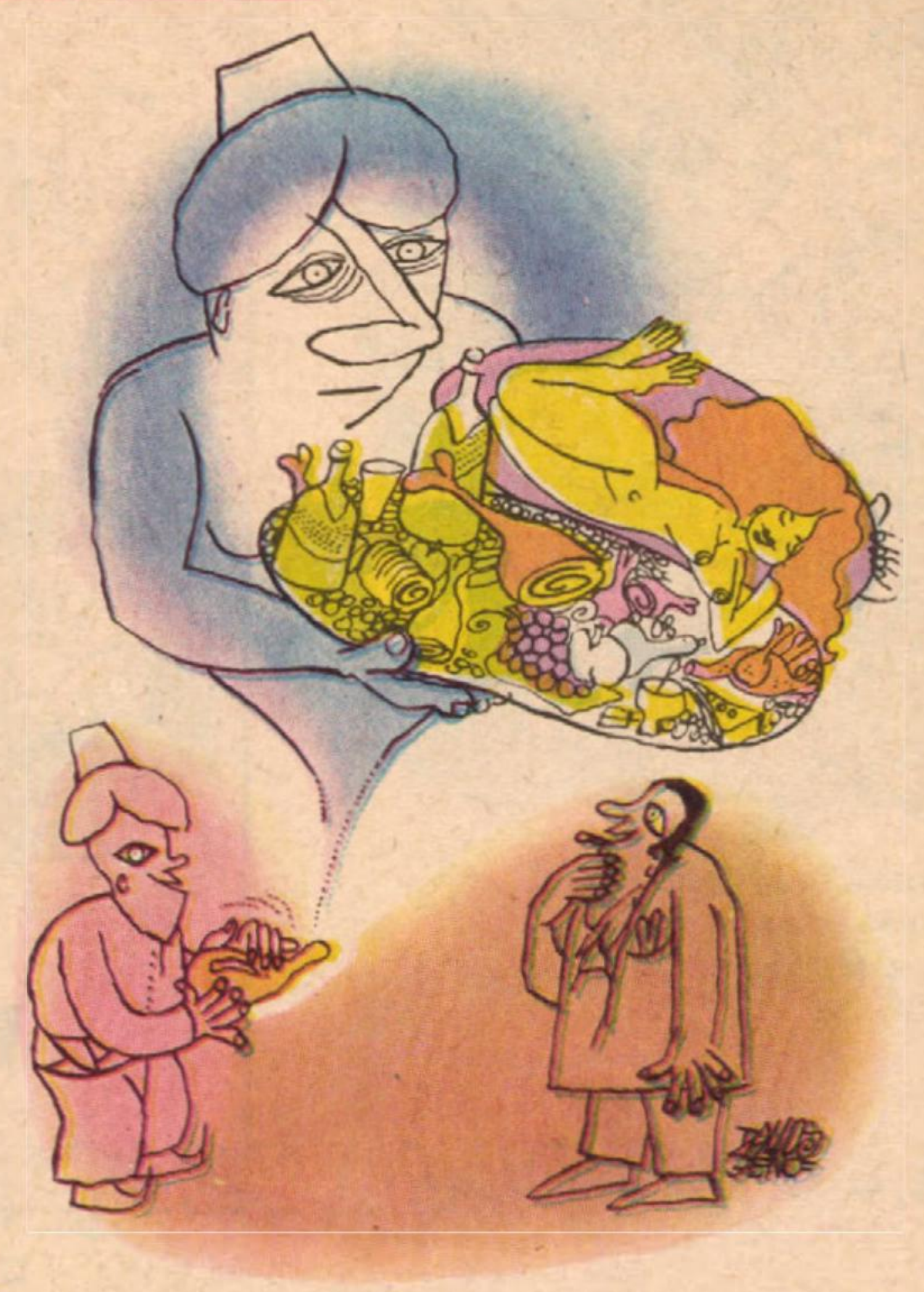

– Aladdint a csodalámpájával...

Vasvári Anna:

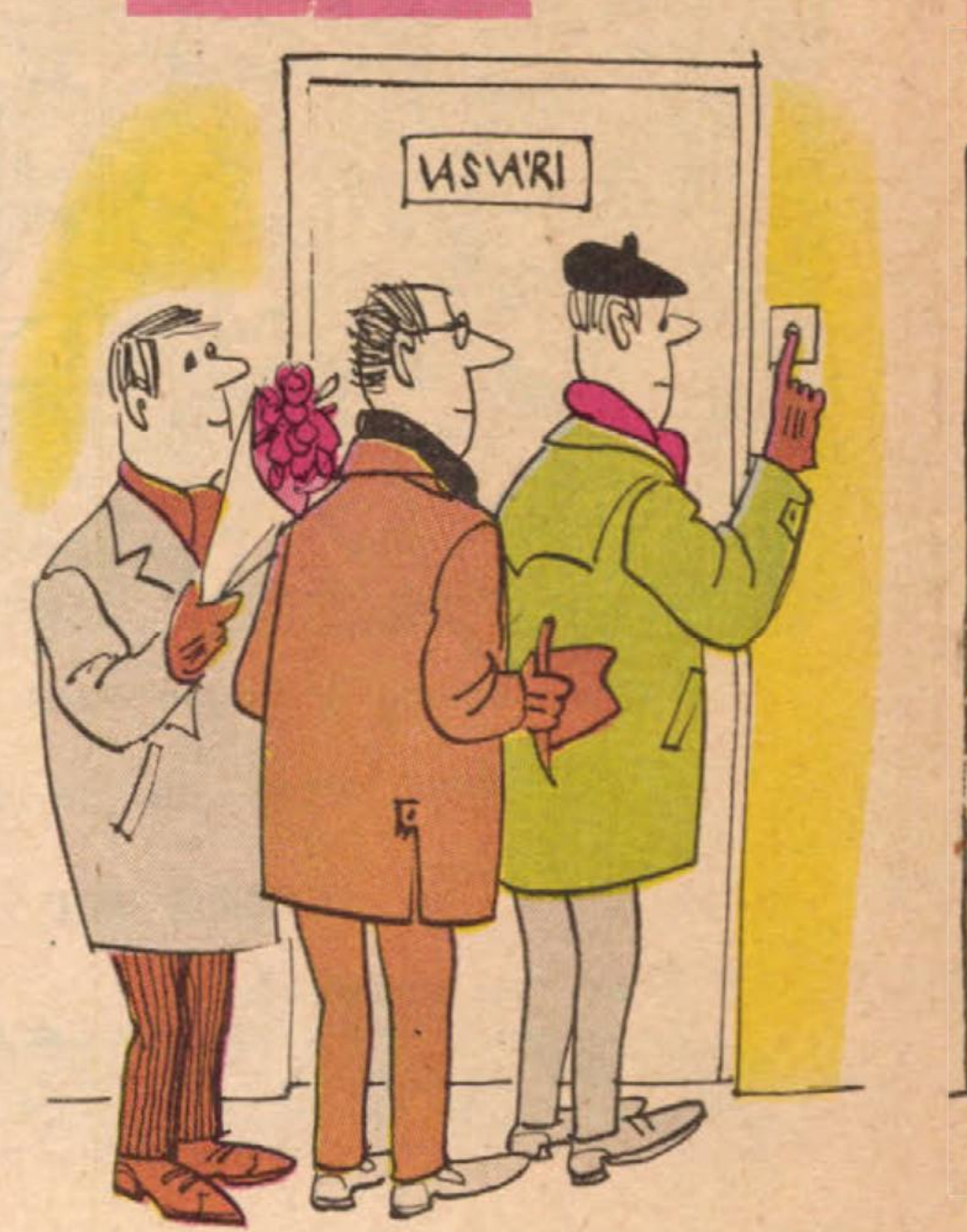

– Sándort, Józsefet és Benedeket.

Balázs-Piri Balázs:

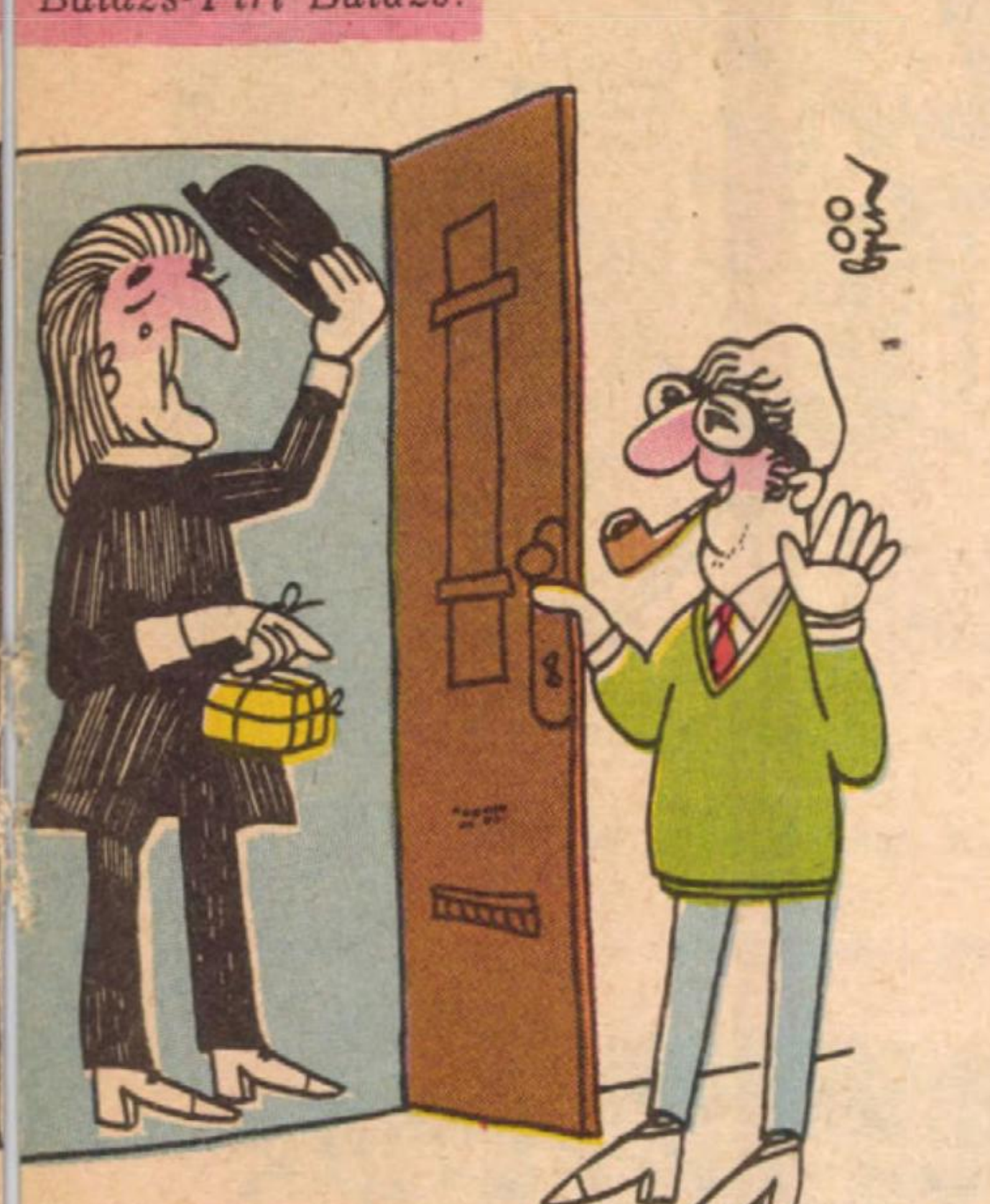

– Liszt Ferencet, mert kíváncsi vagyok, mit szól a „Szerelmi álmok" című filmhez?

Barát József:

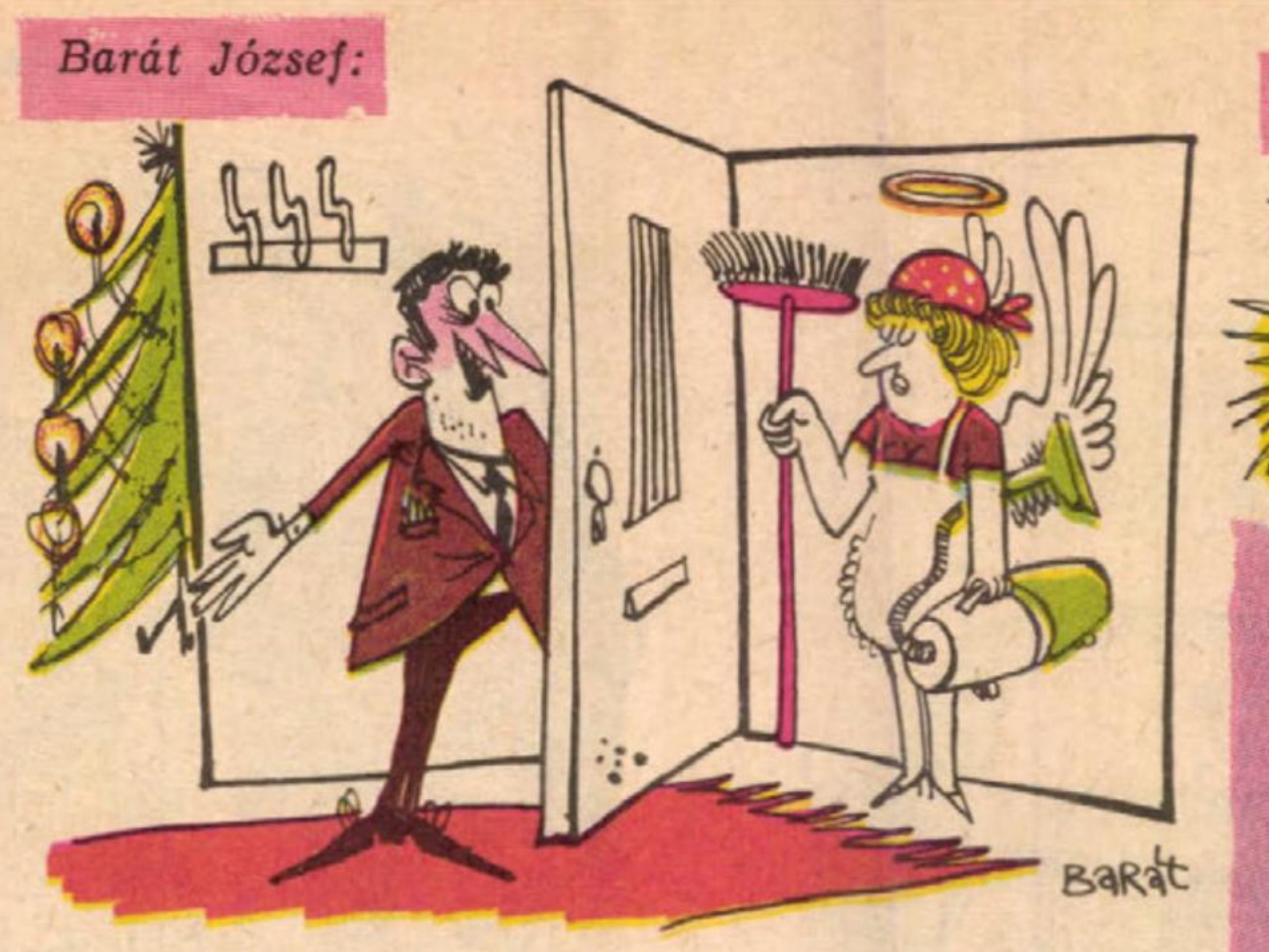

– Egy igazi angyalt.

Szűr-Szabó József:

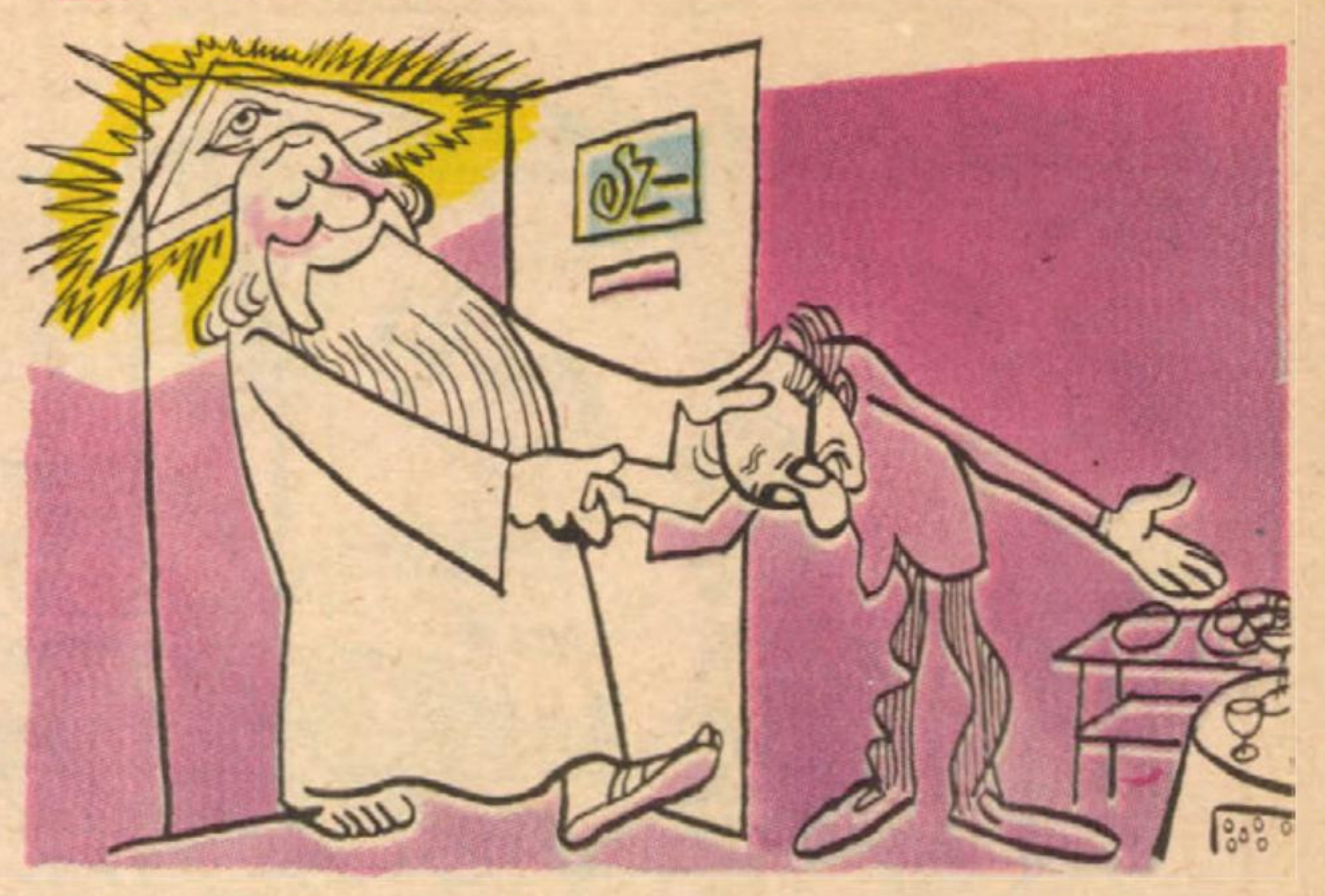

– A jó istent, hogy végre illetékes helyen kipanaszkodhassam magam.

Endrődi István:

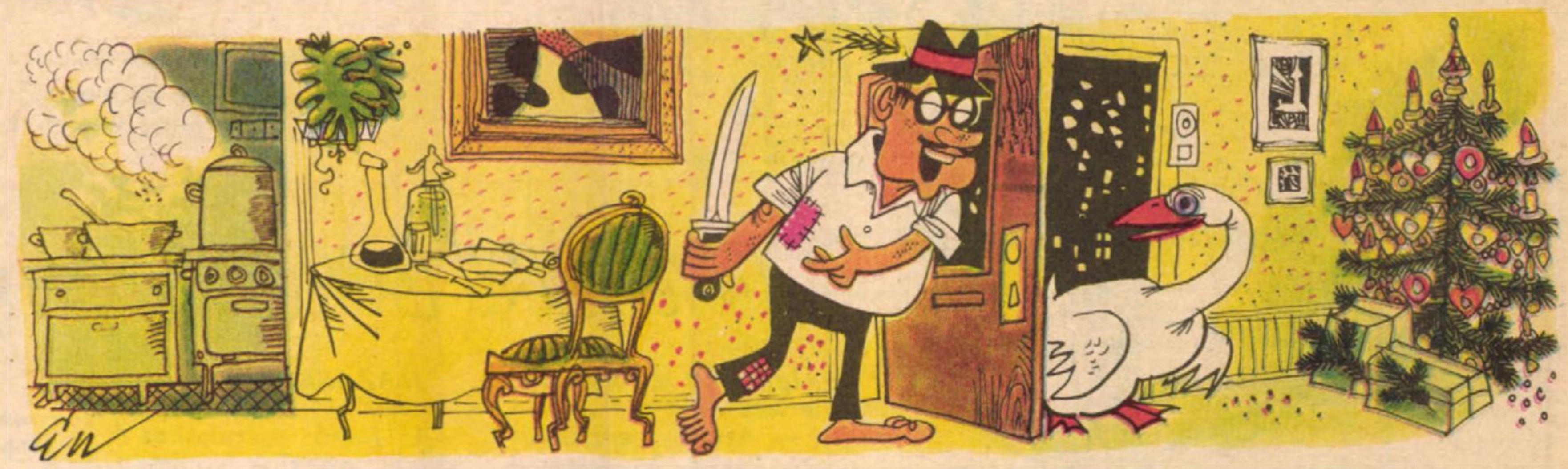

– A ludam egy kövér, vidéki rokonát...

Erdei Sándor:

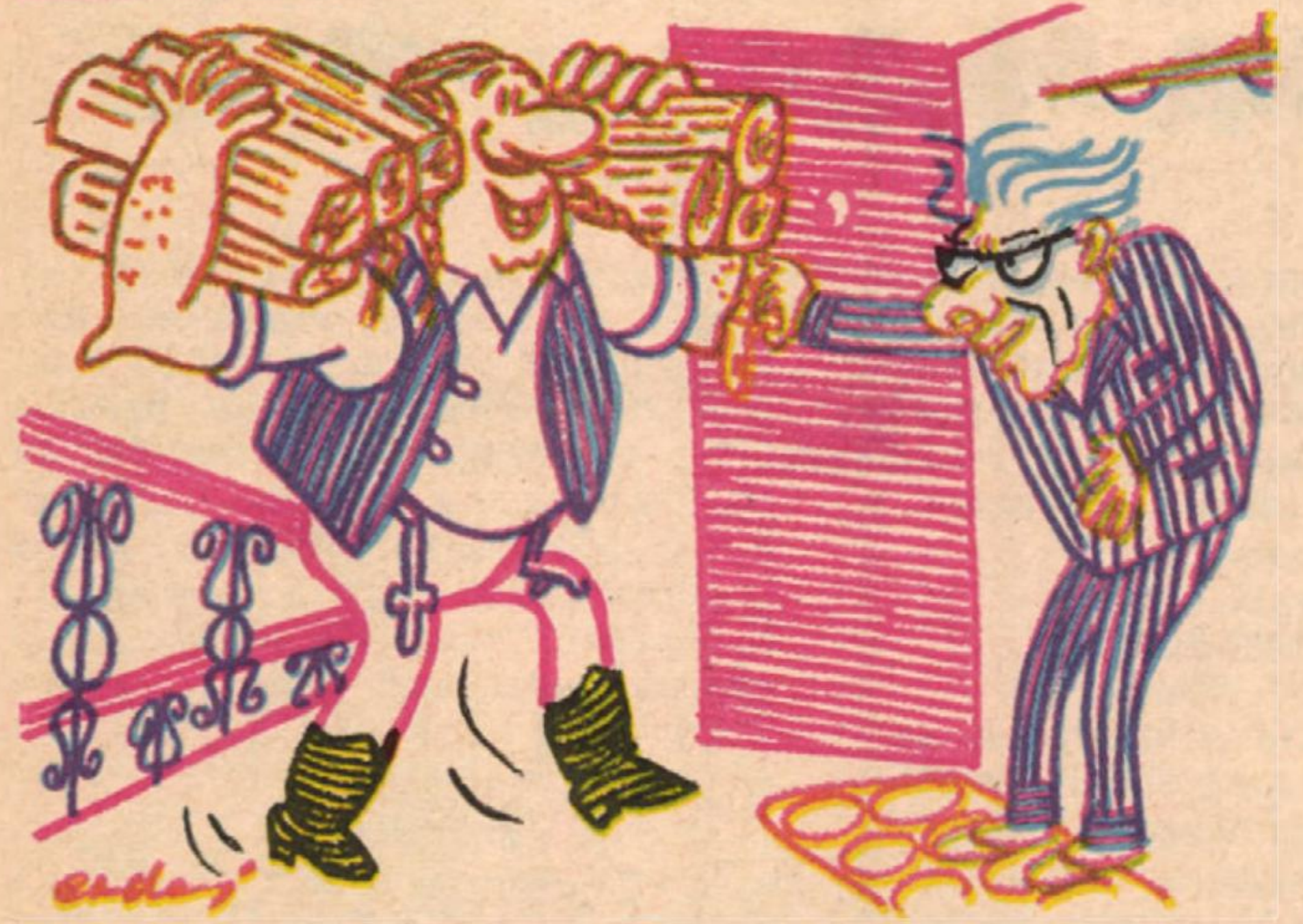

– Toldi Miklóst, hogy legalább az ünnepeken ne én hordjam fel a tüzelőt.

Várnai György:

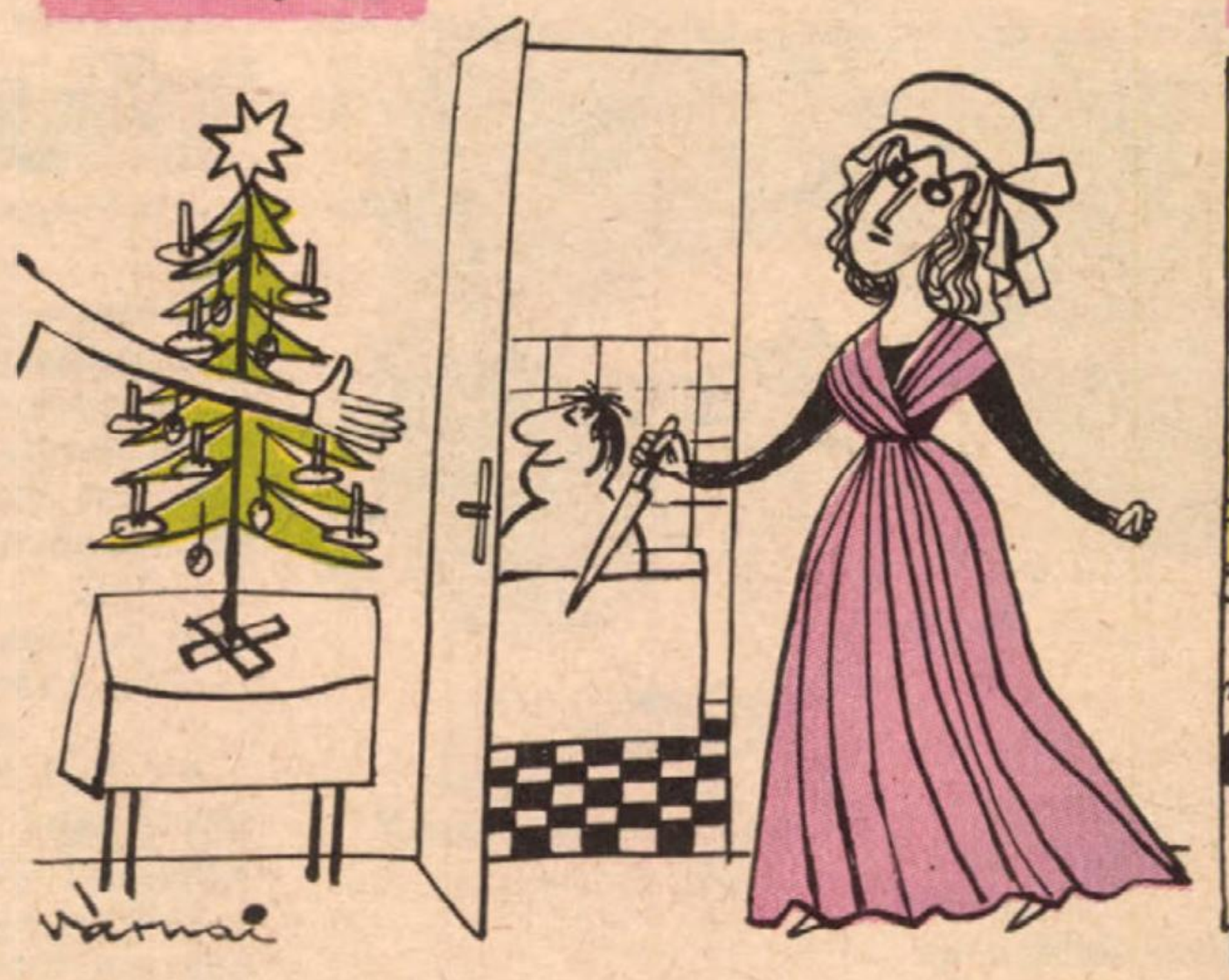

– Corday Saroltát, mert a társbérlőmet nem tudom kiűzni a fürdőszobából!

Tót Gyula:

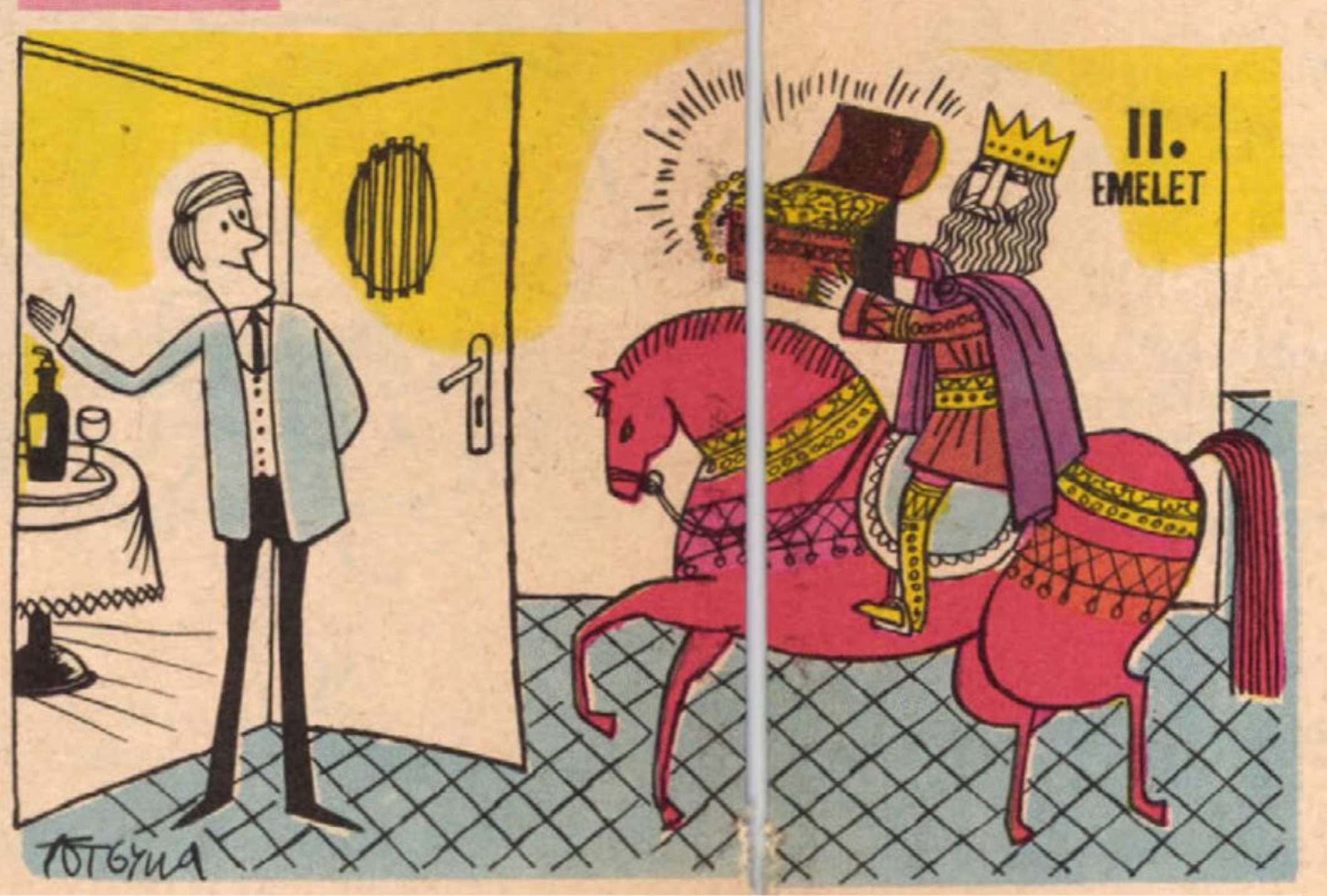

– Dáriusz királyt, mert biztosan nem jönne üres kézzel...

Fülöp György:

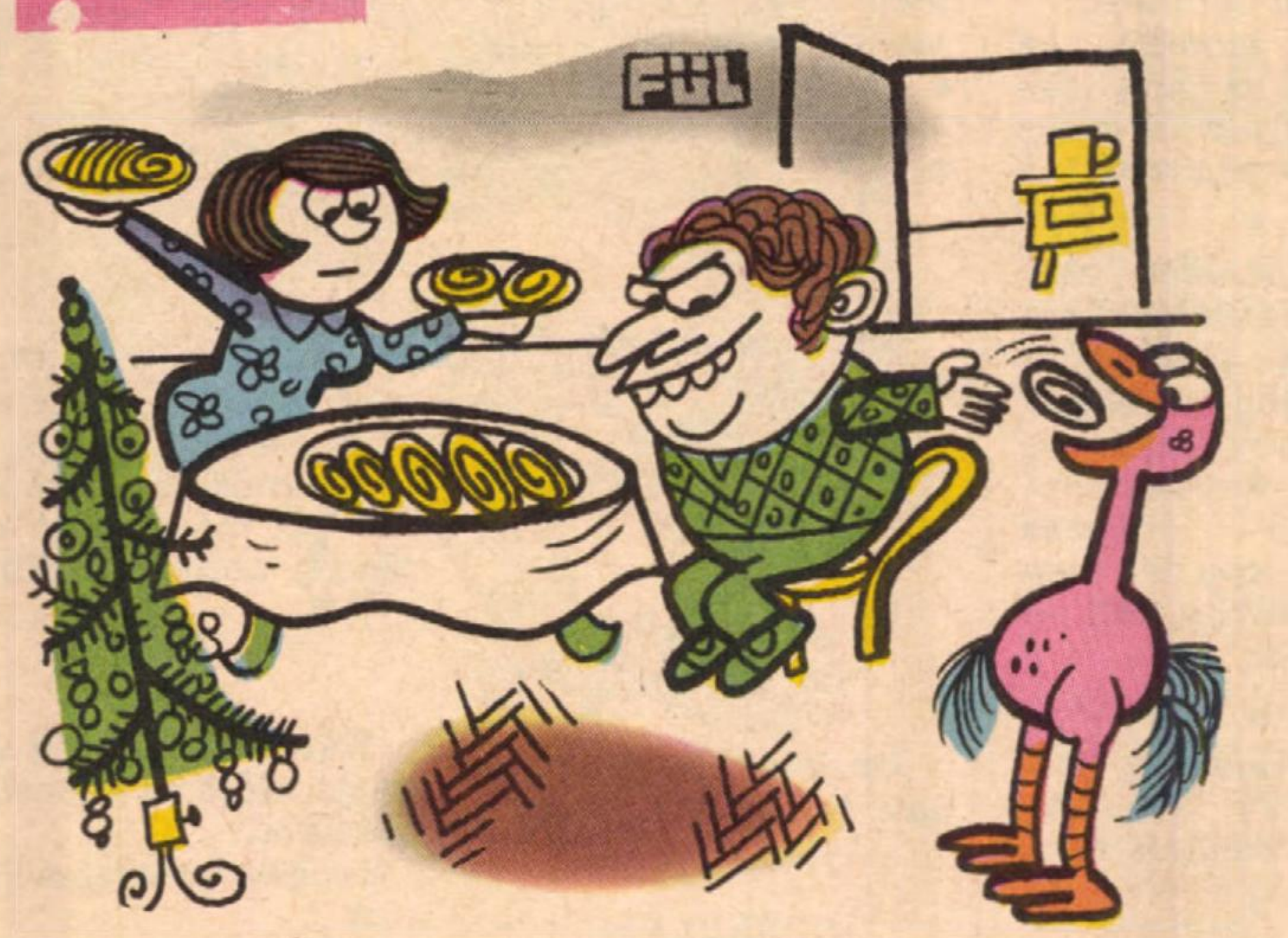

– Egy struccot, hogy megegye a rengeteg mákos bejglit.

Sajdik Ferenc:

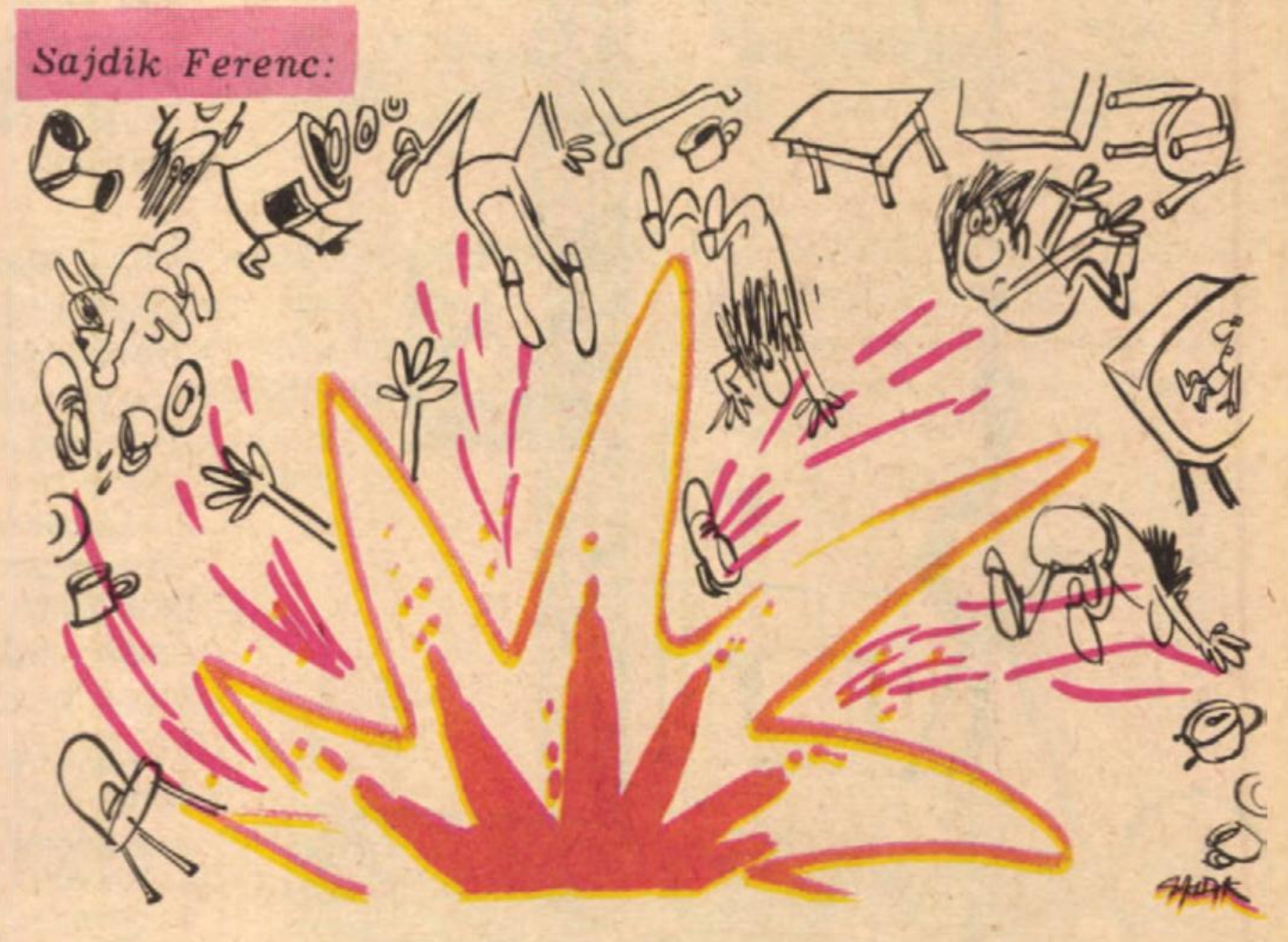

– Schwartz Bertholdot, a lőpor feltalálóját. A gyerekek szeretik a karácsonyi tűzijátékot.

KÉSZENLÉT

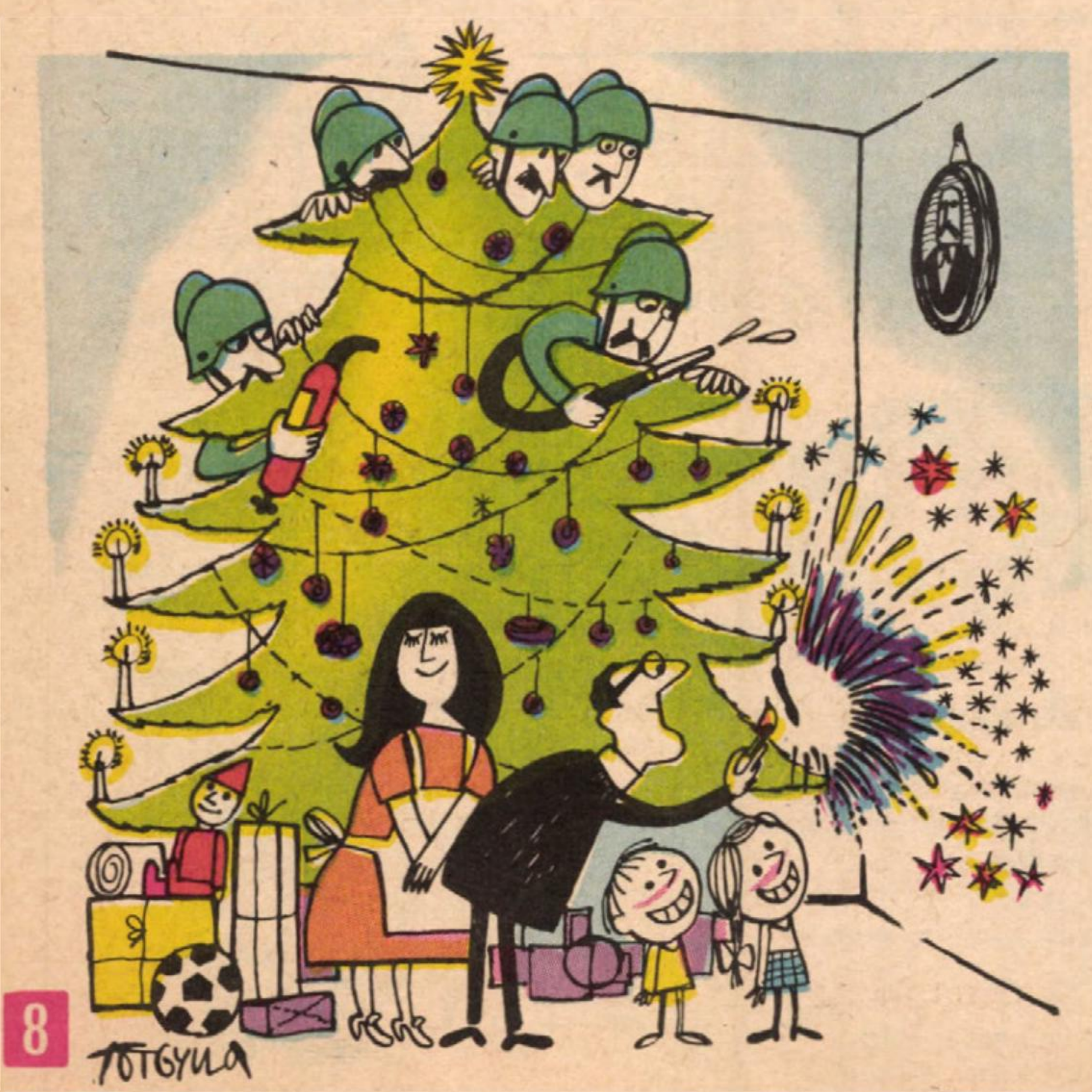

Szeretek

A karácsony, mint tudjuk, a szeretet ünnepe, és e nemes kampányból magam is kiveszem a részem. Elhatároztam, hogy e napokban mindenkit szeretek majd, még azt is, akit különben nem szeretek.

E nemes felbuzdulás első órájában éppen felszálltam egy buszra, amikor az utaskísérő közeg, mikrofonján keresztül imigyen köszöntött:

— Mozogjon ott a lépcsőn, mert ha úgy totojázik, mint egy kedélybeteg lajhár, akkor lejár a személyazonossági igazolványom...

Ha nincs a szeretet ünnepe, részletesen kifejtem neki, hogy ki a lajhár, és esetleg a nagynénikéjére is teszek néhány utalást. Így azonban mosolyogva léptem trónusához, mondván:

— Mire ez a türelmetlenség, kedves embertársam? Én szeretem magát, hiszen maga is csak ember, aki vágyik a megértésre, a lélek harmóniájára, sors- és kortársai szeretetére...

— Vánszorogjon beljebb, mert mások is fel akarnak mászni, és a mondanivalóját nyújtsa be írásban — mondta a közeg. Elhatározásom azonban szilárd volt, és egész úton szerettem.

A szeretetkampány nemes céljaitól áthatva jártam a forgalmas utcákat. Egy férfi a kabátomra köpködte a tökmaghéjat, de én szerettem, mert arra gondoltam, hogy ő is ember, aki értem is dolgozik. Lehet, hogy ő termeli az áramot, mely meleg fénnyel árasztja el szobámat. Lehet, hogy éppen a cipőmet készítette, vagy ő legeltette azt a juhot, melynek szőréből pulóverem készült. Mélységesen átéreztem, hogy valamennyien egymásért vagyunk, ezen meg is hatódtam, így nem csoda, hogy nekimentem egy busafejű, mázsás óriásnak.

— Maga marha! — mondta ő, és látszott, hogy egyáltalán nem szeret.

— Ember vagyok, csakúgy, mint ön! És a történtek ellenére is szeretem magát. Bízom benne, hogy ön is így érez, hiszen egymásra vagyunk utalva. Lehet, hogy egynémely írásommal sikerült már mosolyt csalnom az arcára, hálából azért, amit ön tett értem...

— Mosolyt? Csak rád nézek, te sápkóros meszelő, és máris röhögök, bár a szöveged csípi a szemem — felelt, és elsöpört az útjából. A falhoz csapódtam, egy kicsit a fejem is odakoccant, de a fájdalom nem ölte ki belőlem a szeretetet. Hiszen elhatároztam, hogy szeretnem kell az embereket, ha belehalok, akkor is, ha széttaposnak, akkor is. Rajtam nem múlhat e nemes kampány, mely biztosan sikeres lesz, csak valakinek el kell kezdenie. Ekkor már egy nagy kosár kenyeret cipeltem, hogy legyen mivel visszahajigálnom, ha megdobnak kővel.

Az utcasarkon két férfi verekedett. Elvakultan csépelték egymást, mintha nem is lenne szeretet a világon. Közéjük léptem, és felszólítottam őket, hogy szeressék egymást. Először fordult elő, hogy fáradozásomat siker koronázta. Ezek ketten azonnal abbahagyták a verekedést, és a legnagyobb egyetértésben engem kezdtek ütni. Mázsás pofonjaik alatt nyögve, már majdnem ott tartottam, hogy kiszállok a szeretetkampányból, de mire felmostak az ájulásból, már szégyelltem magam, és szerettem azt a suhancot is, aki felettem állva röhögött:

— Egy ilyen cérnahuszár minek avatkozik bele mások dolgába? — mondta és átlépett rajtam. Egy asszony adott zsebkendőt.

— Törölje le a képét — tanácsolta, és szívem hálával telt meg.

— Látja, asszonyom, nem hiába szeretem magát, az emberek jók...

A nő visítani kezdett:

— Szemtelen aszfaltbetyár, az ember segít rajta, és ez a hála! Egy tisztességes nő már nem mehet az utcára anélkül, hogy kikezdjenek vele?

Összetört tagokkal, de töretlen hittel vonszoltam magam tovább, és szerettem azt a gépkocsivezetőt, aki a zebrán majdnem elütött, pedig szavaiból olyasmiket vettem ki, hogy érzelmeim viszonzatlanok maradtak. Szerettem az ellenőrt, aki egy ötvenesre büntetett, mivel a bérletem — valószínű a verekedésnél — elveszítettem, és szerettem a villamos közönségét, mely kárörvendően vigyorgott.

Mire hazaértem, kissé belefáradtam a szeretetbe, így szeretteimet már nem volt erőm szeretni. Ezért felvilágosítottam őket, hogy e három nap nemcsak a szeretet, hanem a béke ünnepe is; tehát hagyjanak békében...

Ősz Ferenc

NŐI DOLGOK

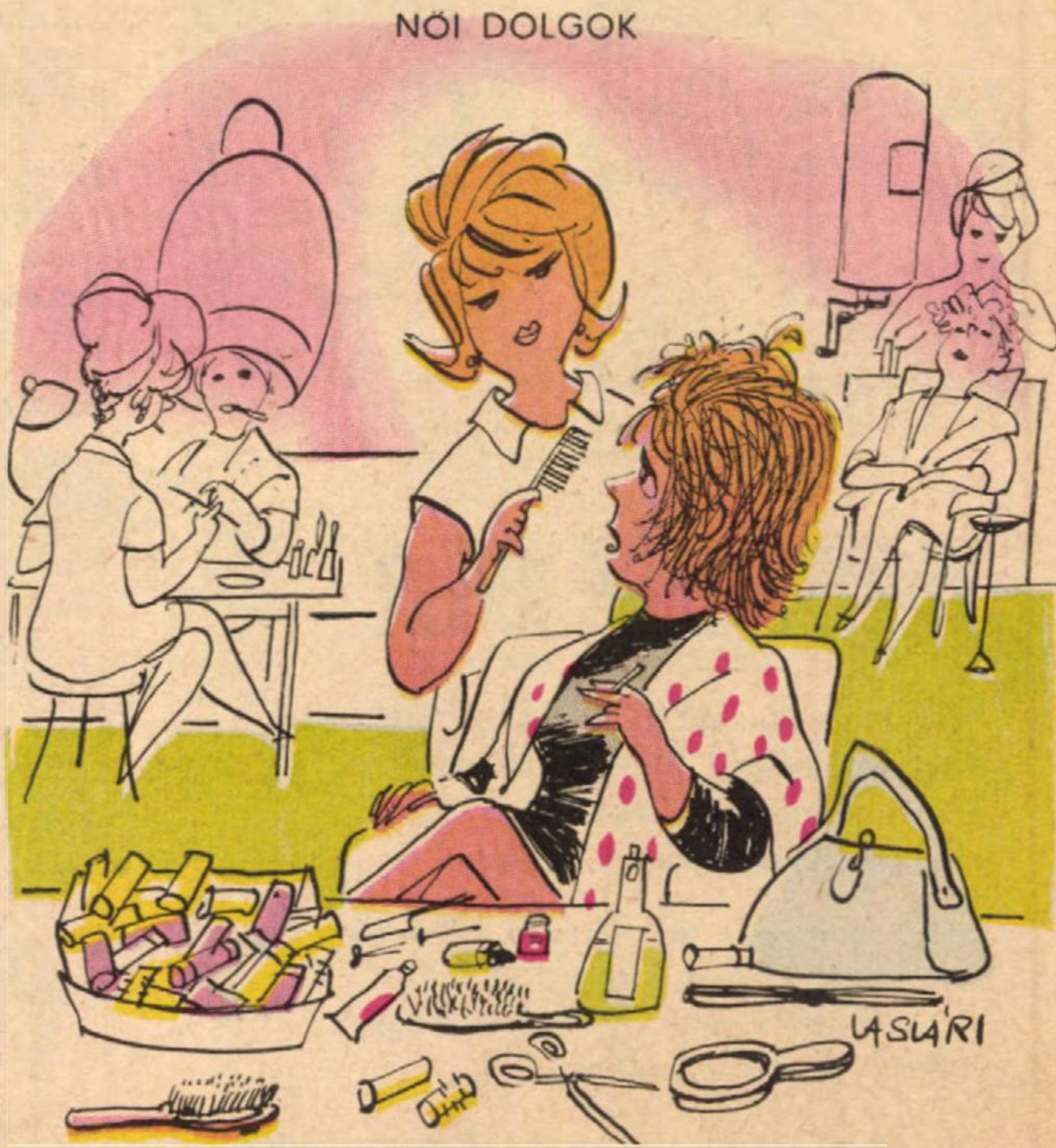

– Egy sima kis temetési frizurát, Pirikém!

KARÁCSONYI MESE

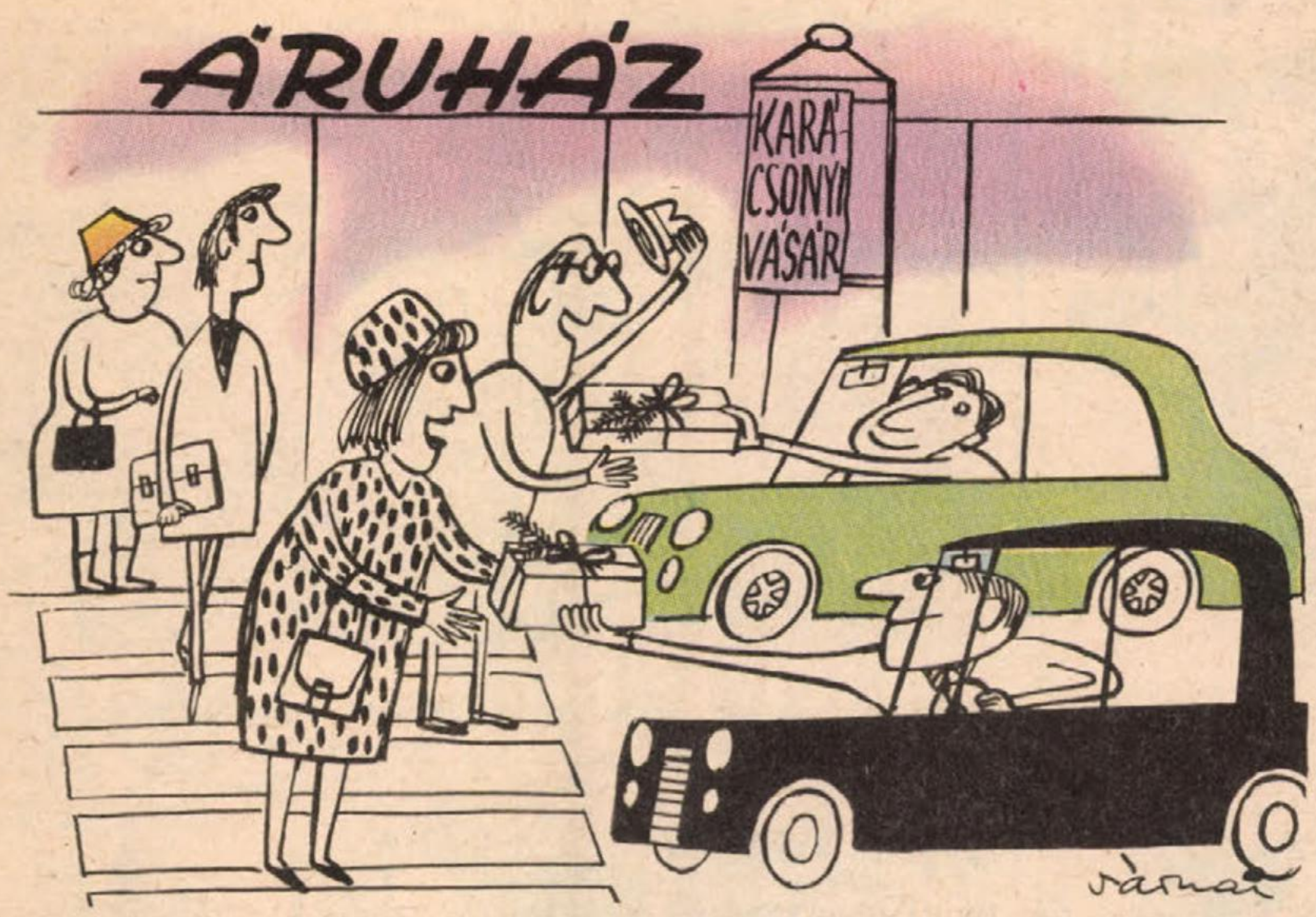

FALUSI TRAGÉDIA

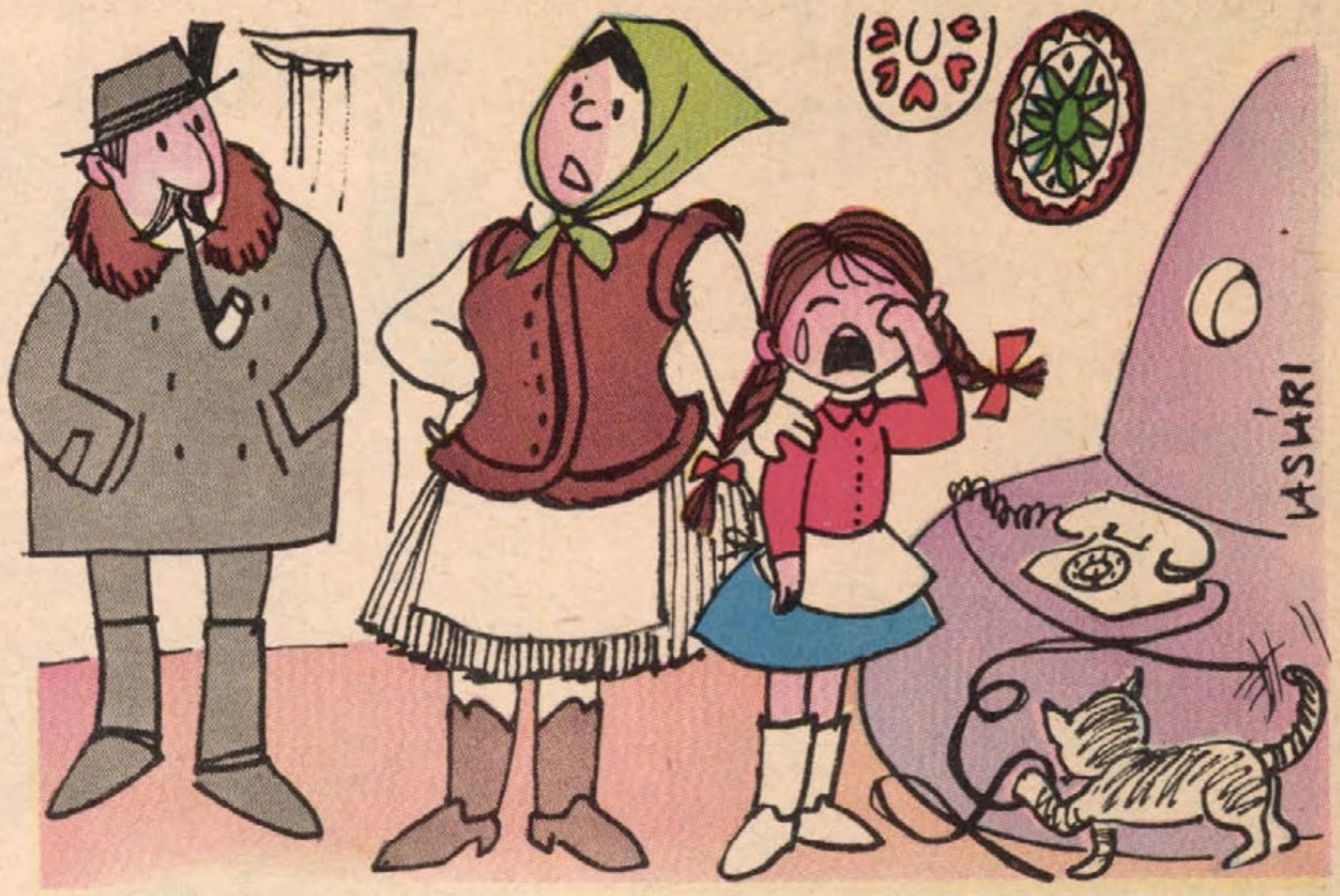

– Miért rí ez a jány?
– Mert piros telefon helyett csak fehéret kaptunk...

A KUTYABARÁT AJÁNDÉKA

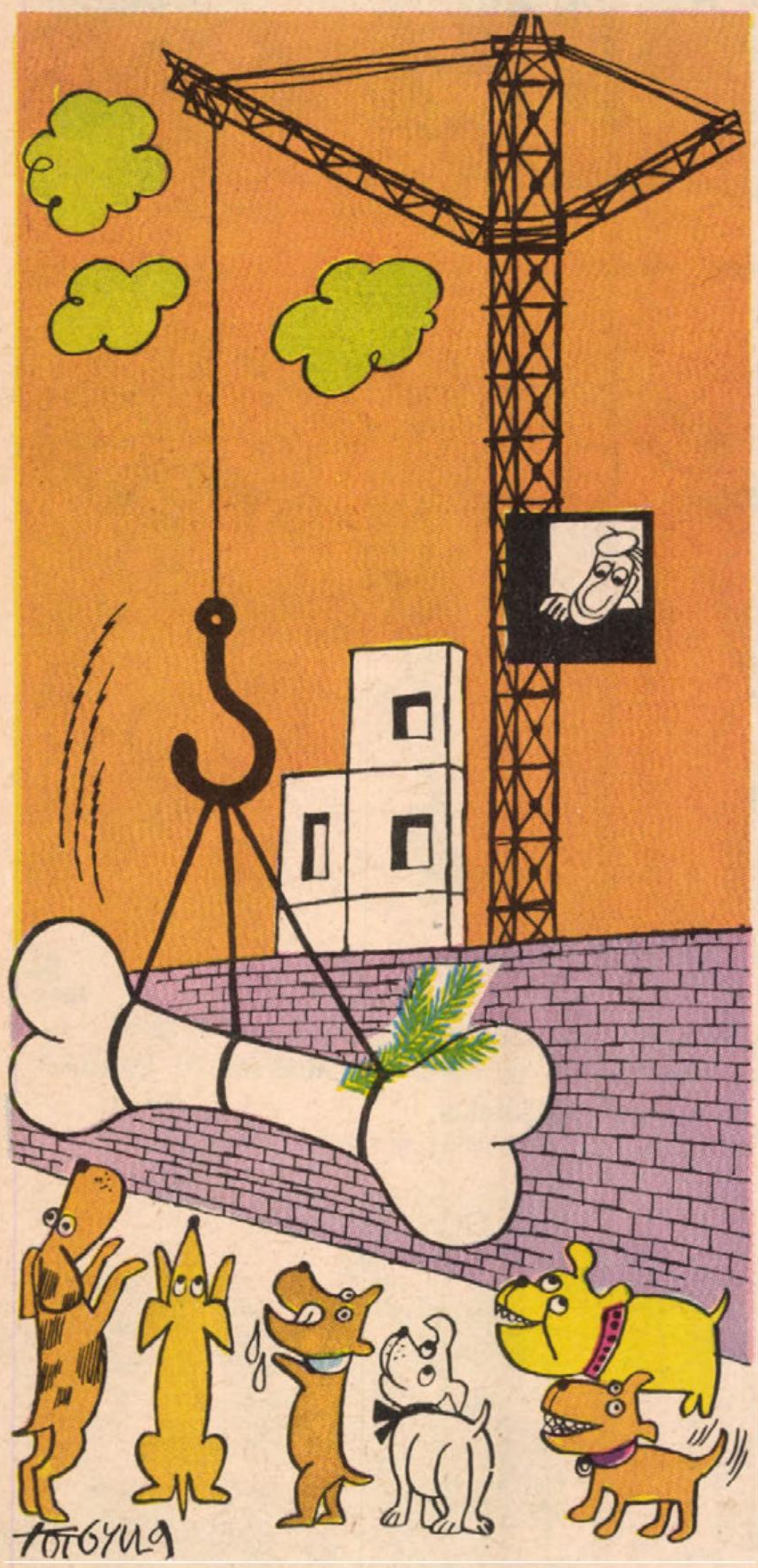

EGY SZÉP PÁR

Mily szép pár ez! A Kovács úr délceg!
Hogy mosolyog! Milyen szélesen!
Élete, a ragyogó Évácska
Hogyan nevet! Milyen édesen!

Mily boldogok! Ezt ki nem fejeznék
Semmiféle, költői szavak!
Azért keltek egybe Kovácsék, hogy
Valahogyan elválhassanak.

Darázs Endre

EMBERI DOLGOK

Így szólt az első emberhez az Úr:

— Arcod verejtékével fogod megkeresni kenyered...

A második ember így szólt a többihez:

— Azt mondta az Úr, hogy arcotok verejtékével fogom megkeresni kenyerem...

*

A hadtörténet már régóta tekintélyes tudományág. A béketörténet még gyerekcipőben jár.

*

Legszebb háborús élményem egy fel nem robbant bomba volt — szólt valaki.

*

Ősei Vereckénél jöttek be és Hegyeshalomnál mentek ki.

*

Vannak, akik a pestisbacilus előtt is hajbókolnak, mert az külföldről jön.

*

Minden ember életében van egy nagy lehetőség: az ifjúsága.

SZÜLŐSZERETET

— Szegény öreg atyám egyetlen támasza a bot — mondta egy ember elérzékenyülten.

SZERELMI PÁRBESZÉD

— Szeretsz?
— Szeretlek.
— Meddig?
— Amíg lélegzeni tudok...
— S aztán már nem?

HÁZASSÁG 1970

A forró éjszakákat hideg nappalok követték.

— Nálunk munkamegosztás van — mondta egy férj. — Én a kiadásokat számolom, a feleségem a bevételeket...

*

Így szóltak egy humoristához:

— Hát maga sohasem fog megkomolyodni?

ÁDÁMRÓL ÉS ÉVÁRÓL

Az Isten is egymásnak teremtette őket.

SZERELEM — IDŐSZÁMÍTÁS ELŐTT 2000-BEN

A fiú így szólt a lányhoz:

— Borzasztó... Már hosszú órák óta várok rád...

A lány megigazította fügefalevelét és így válaszolt:

— Öltözködtem...

HIRDETÉS A BAGDADI VÁSÁRBAN

Palackozott szellemek olcsón kaphatók.

KIRÁLYÉKNÁL

— Ne rázd a fejed, fiacskám, mert leesik a koronád...

EGY FUTBALLISTÁRÓL

Nem volt számára elveszett labda — ha kellett, estig is kereste.

Szilágyi János

Állati históriák

Külhoni szatirikus lapokban újabban egyre több állatvicc jelenik meg. E kedvesen csípős történetekből nyújtunk át néhányat.

Két légy beszélget.
— Hogy ezek az emberek milyen ostobák!
— Miért, kollégám?
— Óriási pénzen plafonokat építenek, mégiscsak a padlón járnak...

*

— Képzelje, uram, tegnap elvittem a lovamat moziba, és nem akarták beengedni.
— De hát, uram, hogyan jutott eszébe a lovát moziba vinni?
— Ő maga kért rá, ugyanis olvasta a regényt, amiből a filmet írták...

*

Két százlábú áll Sophia Loren reklámplakátja előtt és beszélget. Azt mondja az egyik százlábú:
— Nézd csak, milyen gyönyörű lábai vannak...
Mire a másik sajnálkozva jegyzi meg:
— Igen, de meg kell őszintén mondanom, nagyon kevés van neki belőle...

*

Két kisegér elefántot fogott, és meg akarták enni ebédre. Az egyik egérke azonban így szólt:
— Nem gondolod, hogy egy elefánt kevés kettőnek? Tudod, mit, én fogok még egyet!
Az egérke el is ment, és rövidesen hozott is egy másik elefántot. A párját azonban jajveszékelve találta, egyedül:
— Nem tehetek róla, megszökött tőlem.
A másik magánkívül ráförmed:
— Ne hazudj, még most is azt rágod!...

*

Az elefánt találkozik az úton a hangyával, és rákiált:
— Szaladj előlem, mert agyontaposlak!
Erre a hangya panaszos hangon:
— Könnyen beszélsz, mikor operáció után vagyok...

Révész Tibor gyűjtéséből

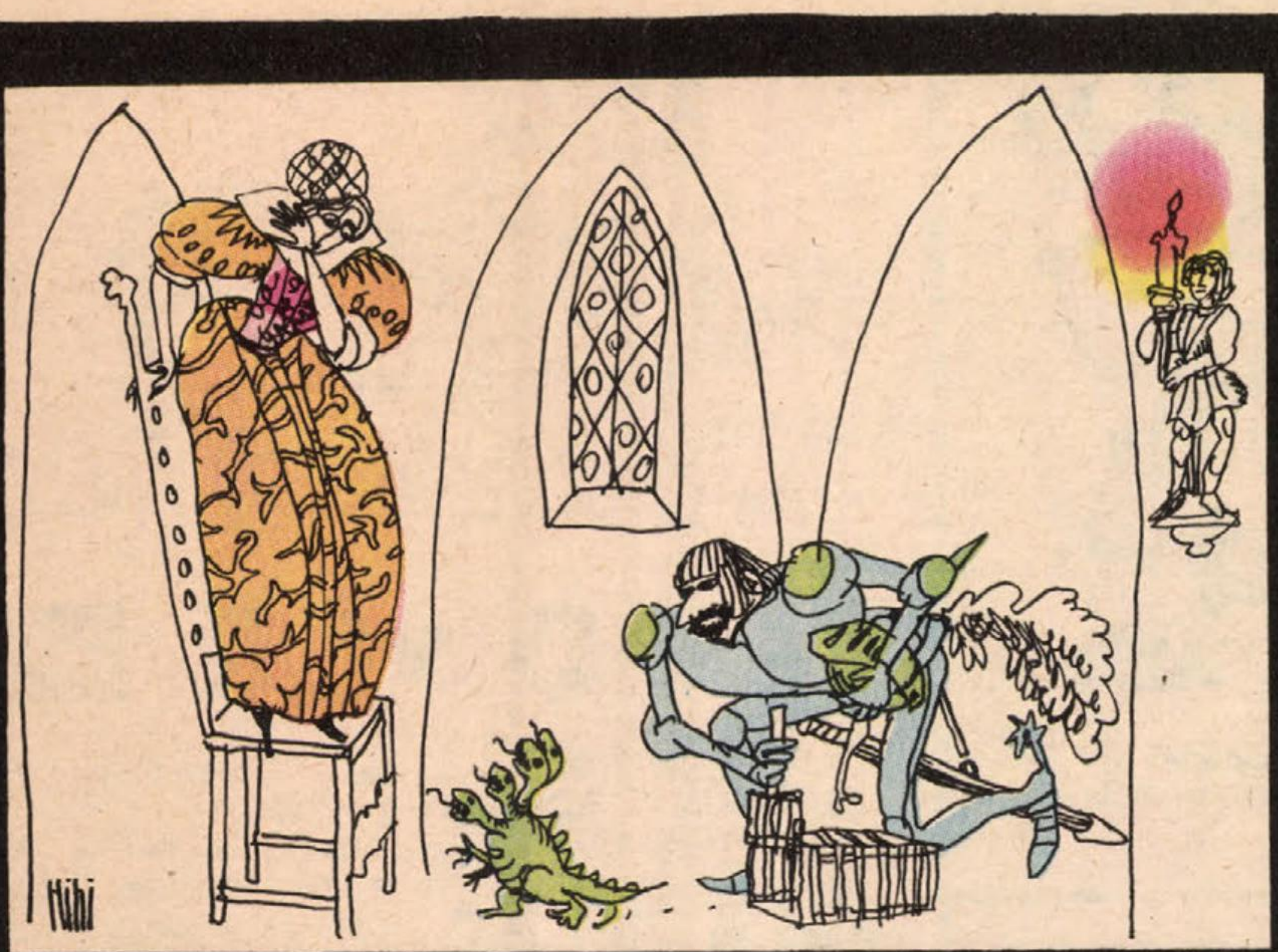

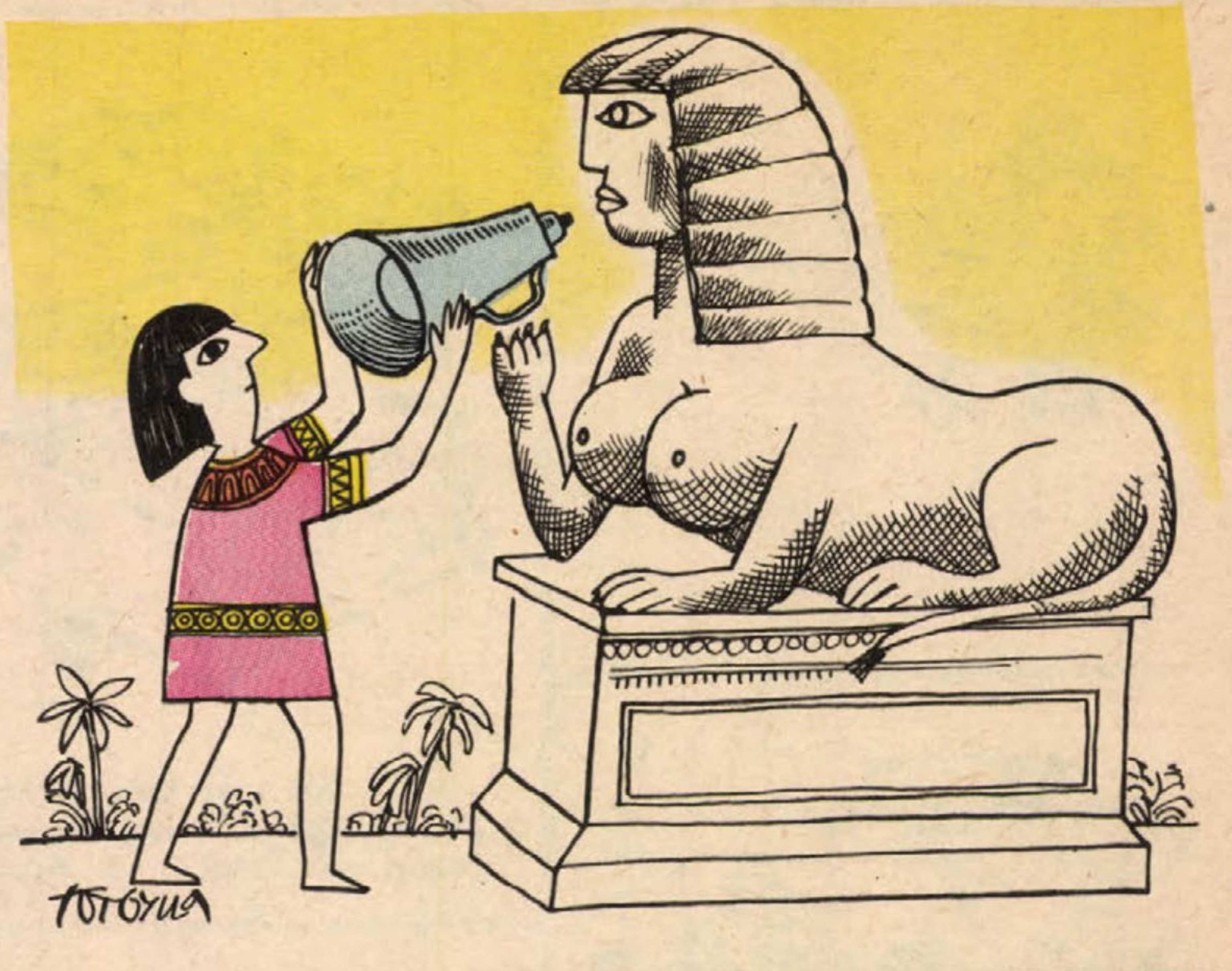

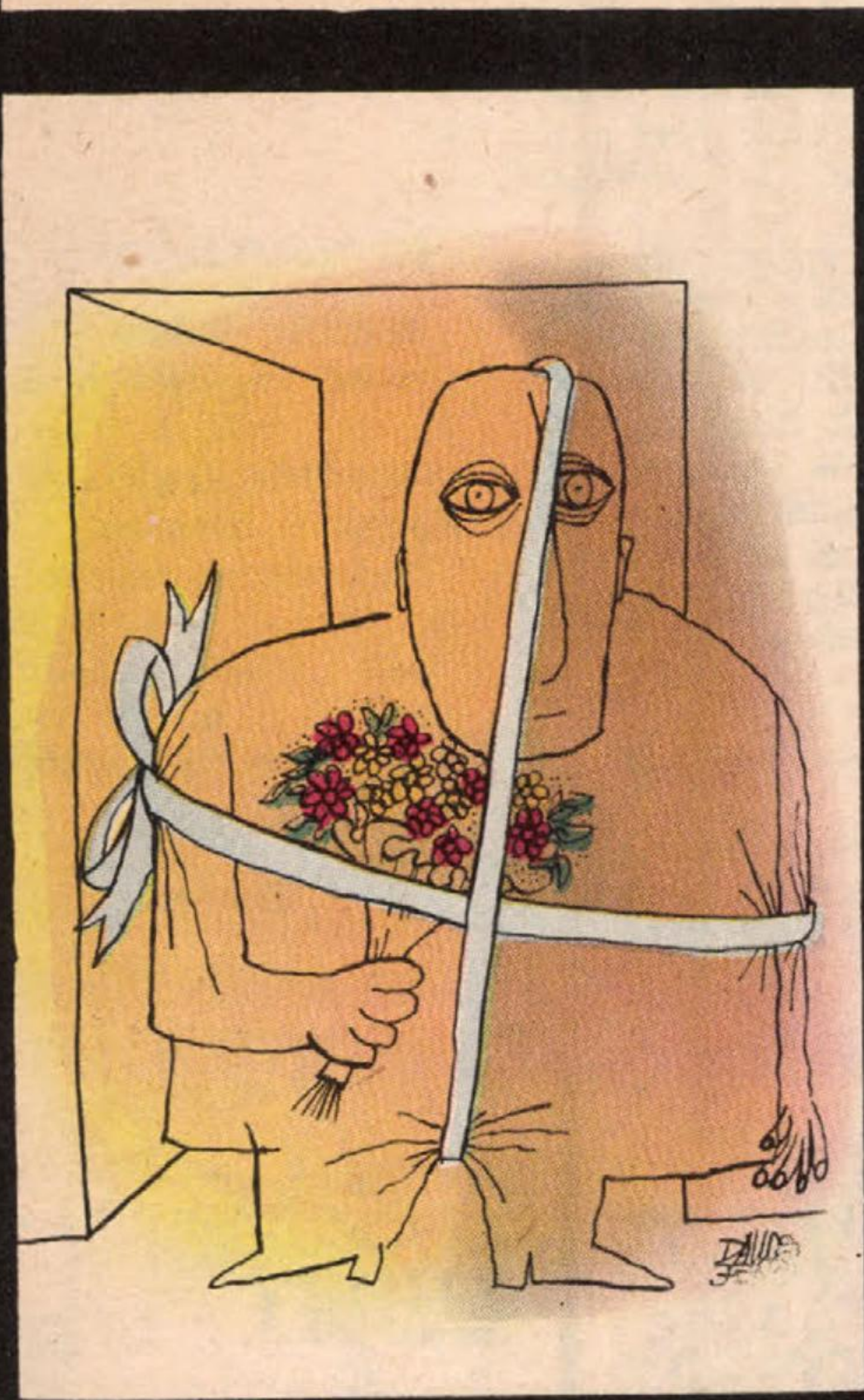

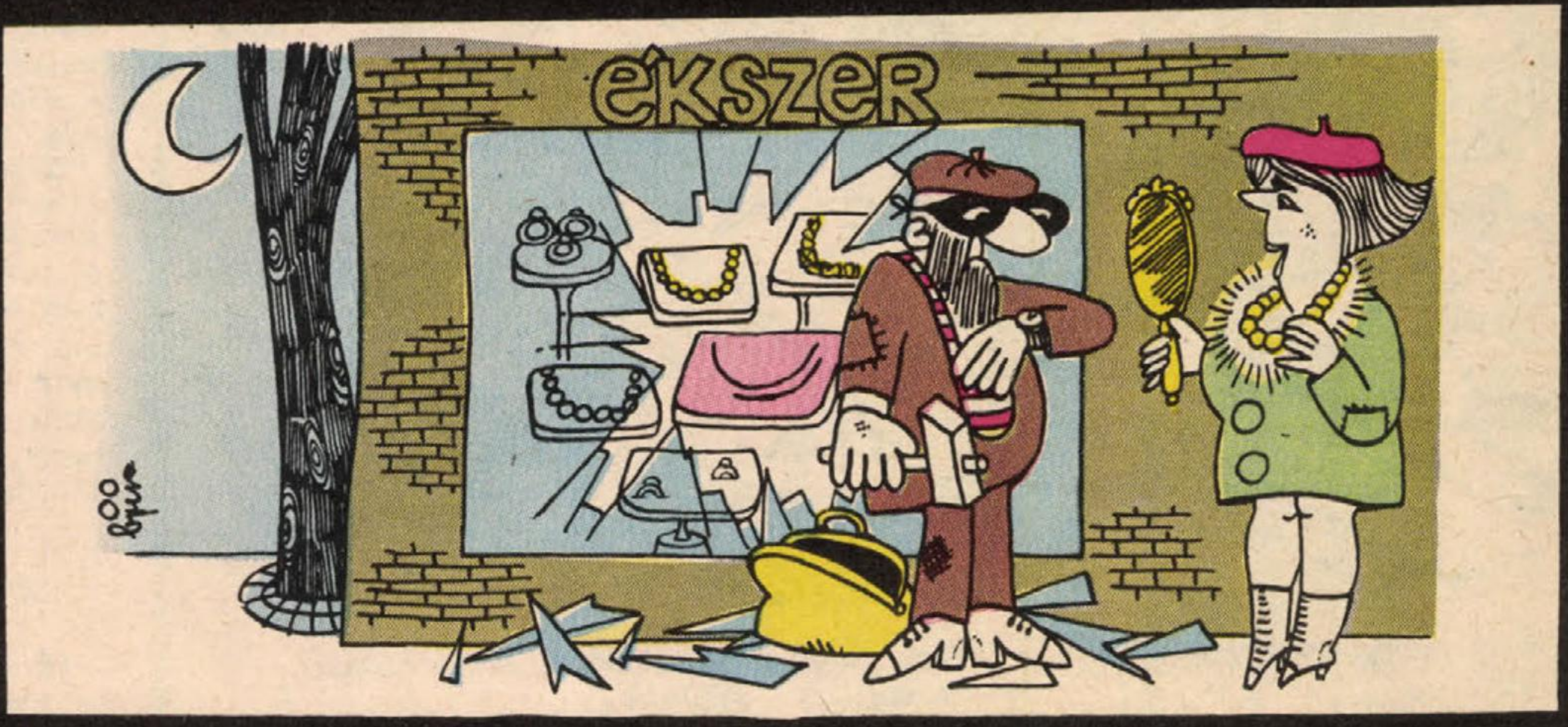

AJÁNDÉK

HEGEDŰS
TÓT
DALLOS
BALÁZS-PIRI
SZŰR-SZABÓ
SAJDIK
VÁRNAI

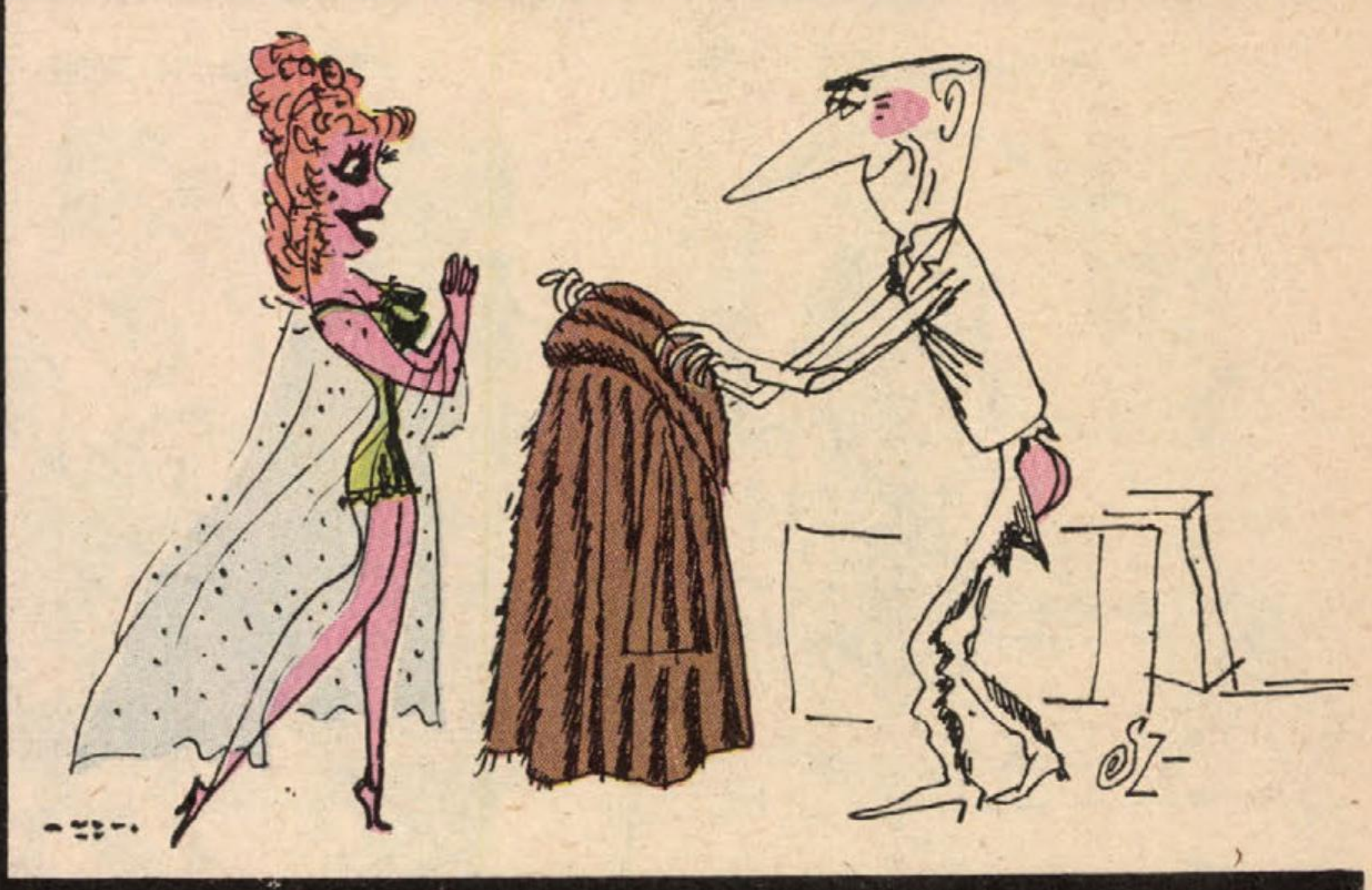

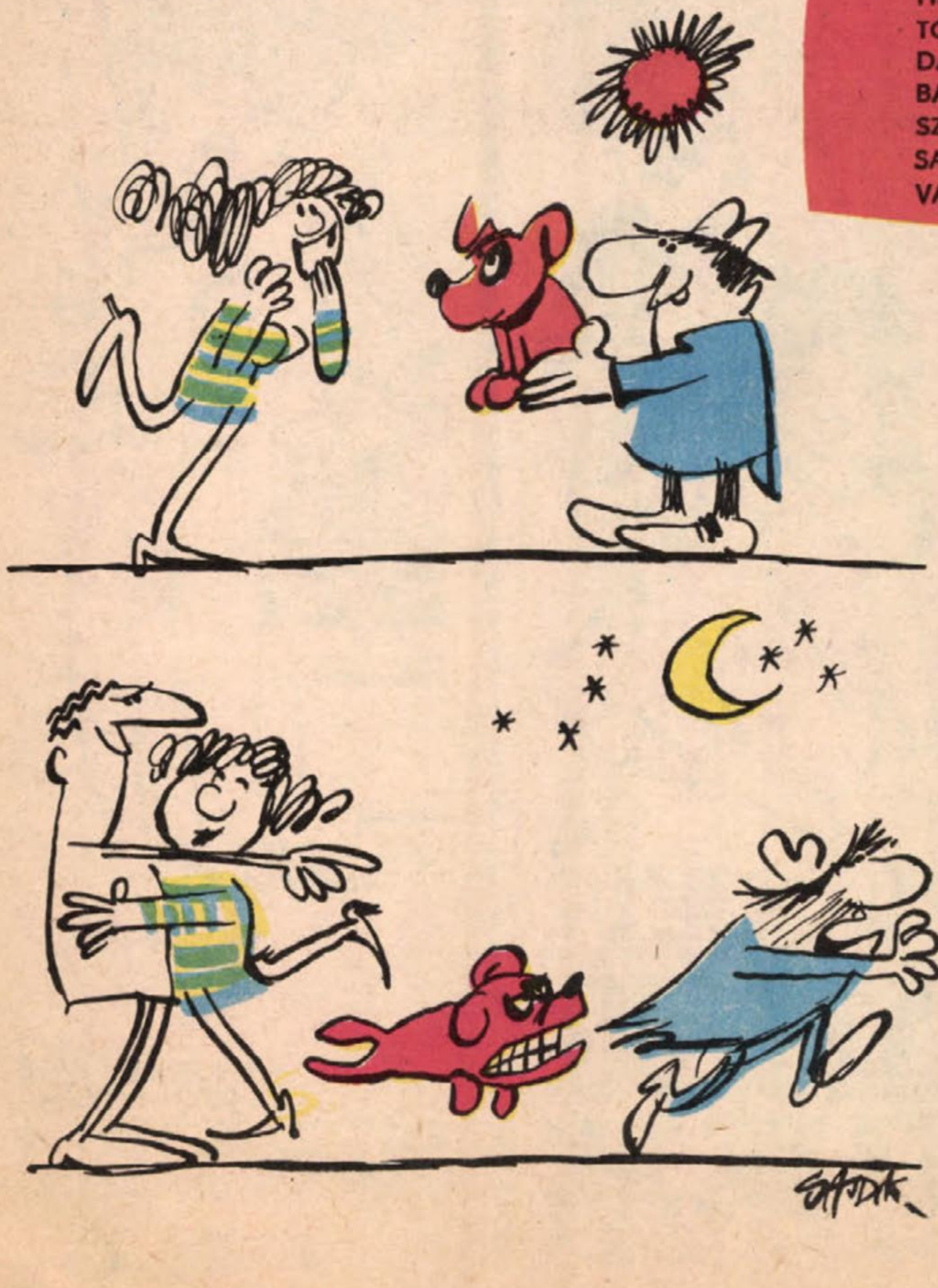

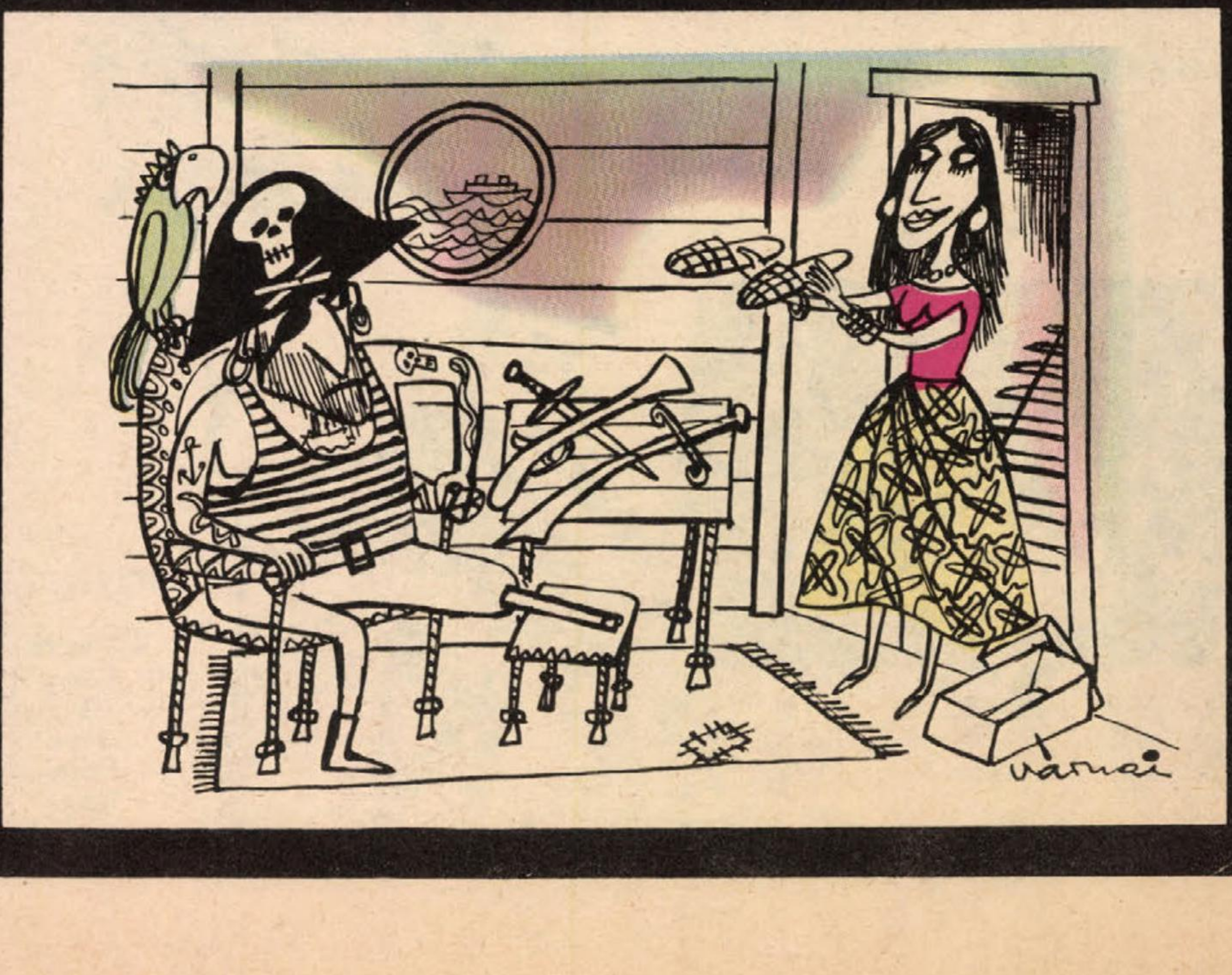

A szeretet ünnepén

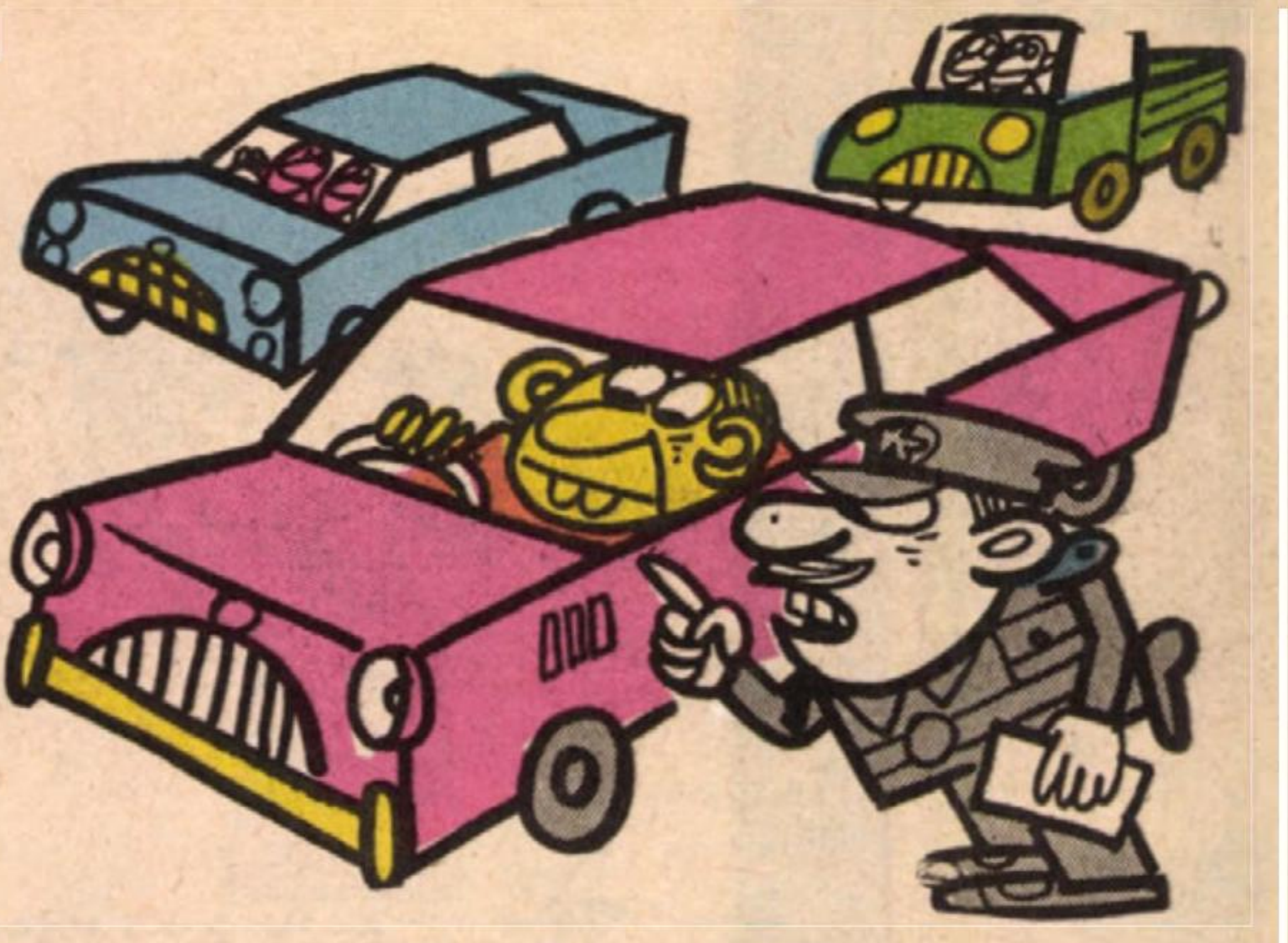

– Magát száz forintra kéne megbüntetni, de fizessen egy húszast, és vegyen nyolcvanért karácsonyi ajándékot a családjának.

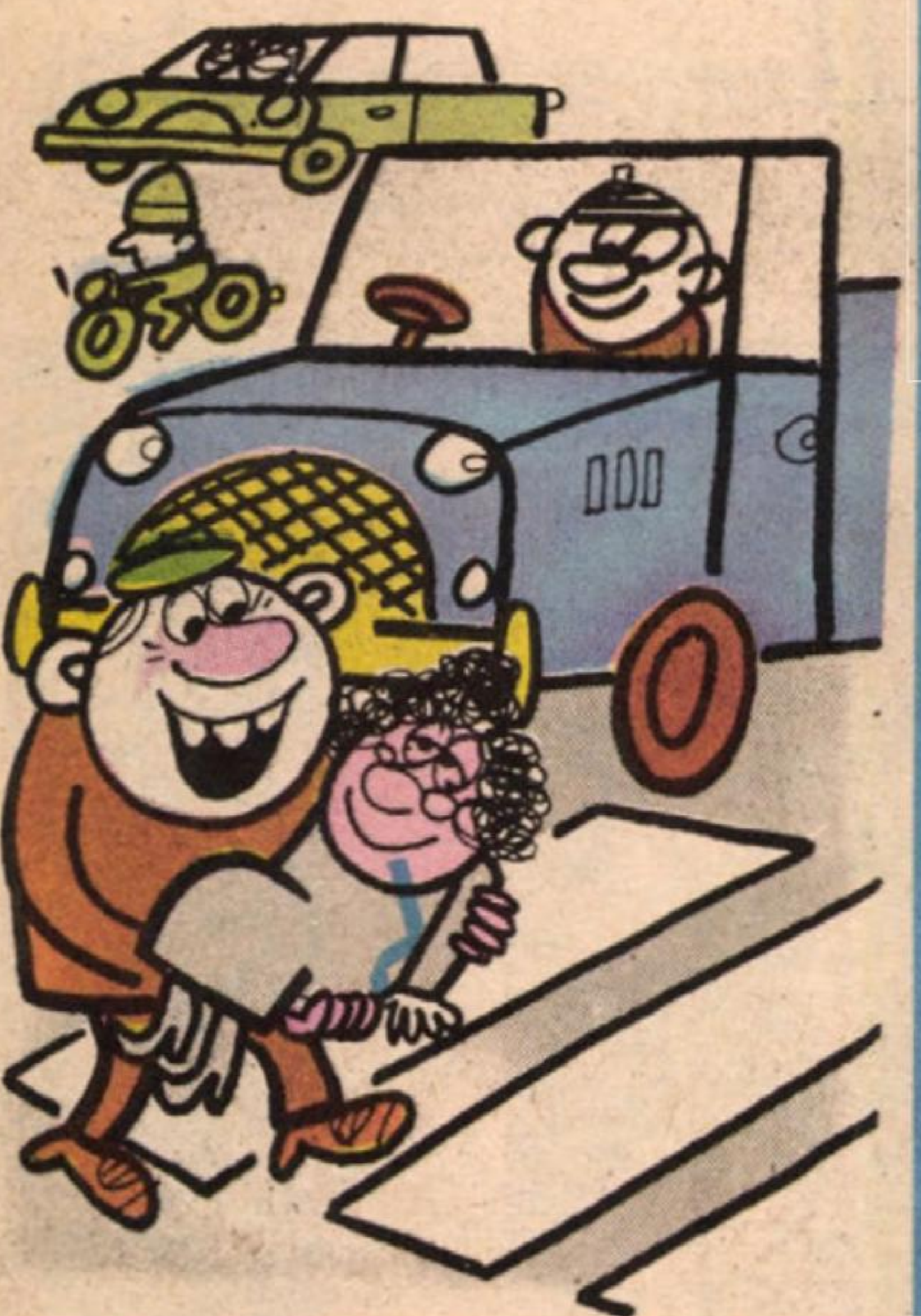

– Engedje meg, néni, hogy átvigyem a kocsi előtt…

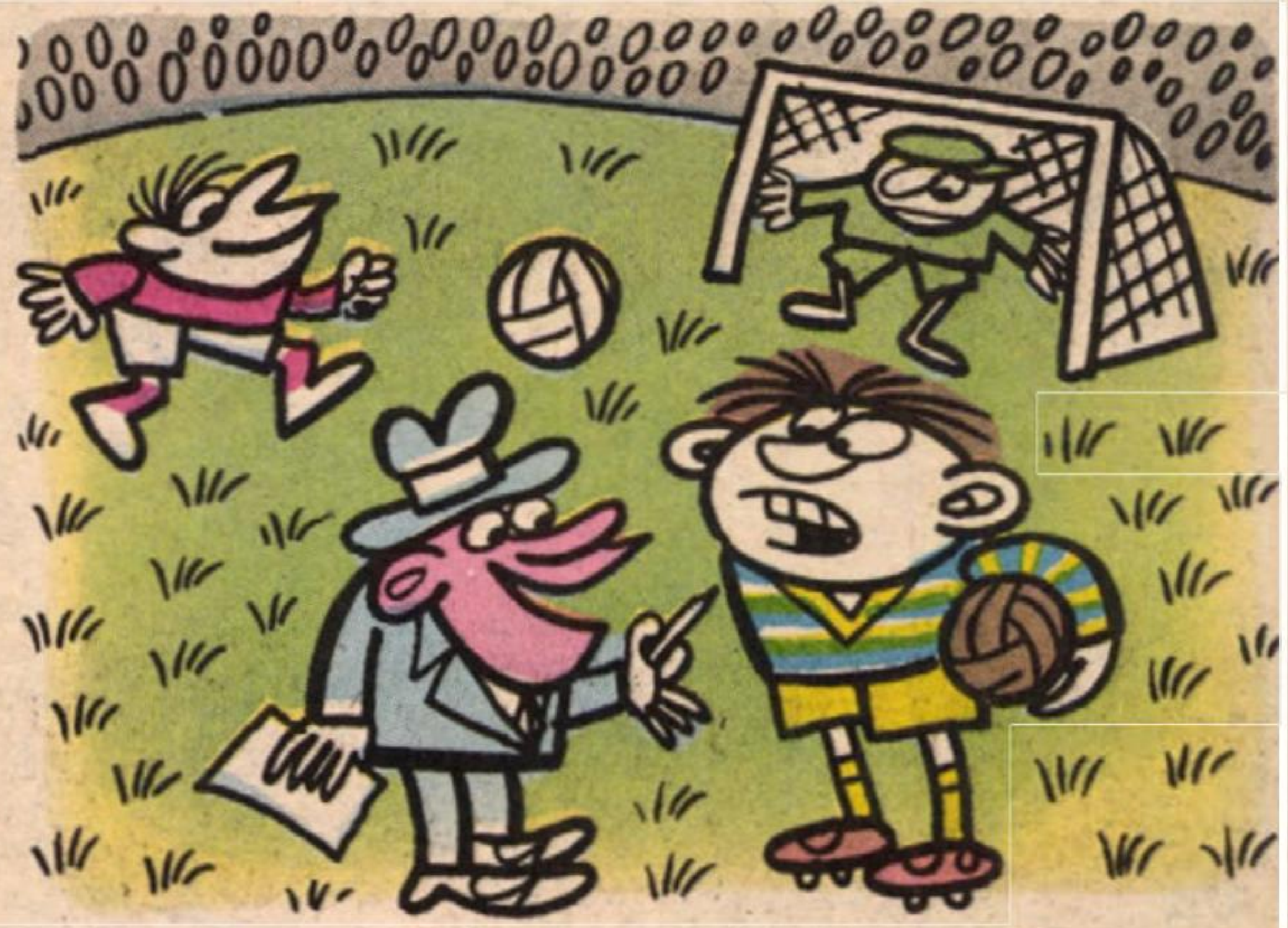

– Milyen örömet szereznek a szurkolóknak?
– Tavaszig nem játszunk.

AMBÍCIÓ

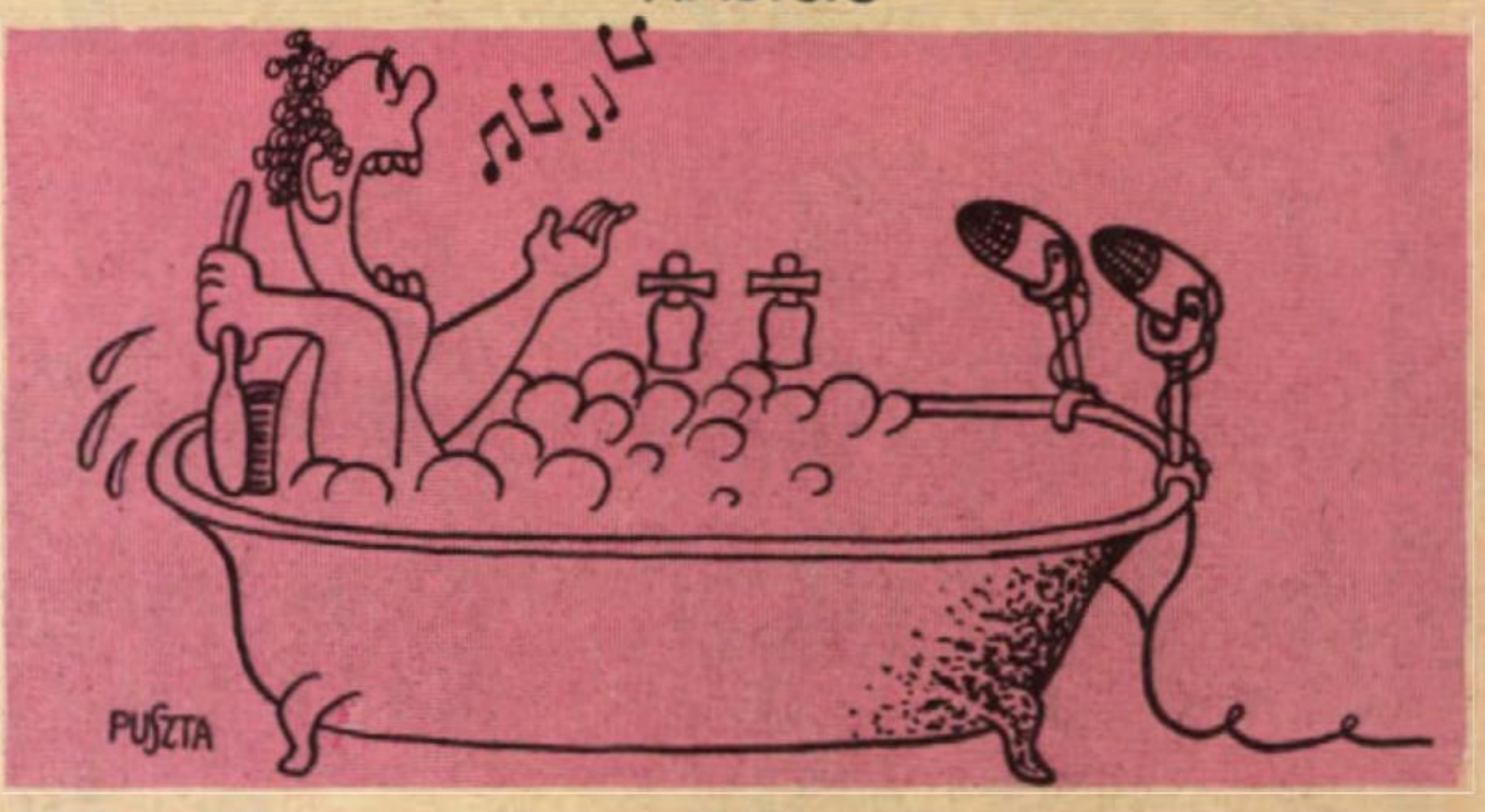

EZT OLVASTAM

DÉLUTÁN KIALAKULT ROSSZCSONTOK

Érdekes tudósítás a Hétfői Hírekből: *„Kora délután alakult ki a januári döntő 10 résztvevője. Velük már a tv kameráin is találkozunk.”*

Nem éppen ildomos kiteregetni, mely napszakban alakultak ki a résztvevők; ez utóvégre mégiscsak magánügy. A kis lurkók különben is már jócskán megnőttek, amit abból is láthatunk, hogy föl-fölmászkálnak a kamerákra.

ROSSZ TANÁCS

Hirdetés a Mester utcai írószerbolt kirakatában: *„Levelezzen golyóstollal!”*

Őszintén szólva, egy csinos hölggyel szívesebben leveleznék, főleg, mert attól tartok, a golyóstoll nem válaszolna.

ÚJ NAGYHATALOM

Hétfői Hírek: *„Az Omega együttes a harmadik helyre került, megelőzve Angliát és az Egyesült Államokat.”*

Tehetséges ország ez az Omega, ha egyszer maga mögé utasította az USÁ-t, amely pedig maga sem a legutolsó beategyüttes.

Timár György

AJÁNDÉKOK

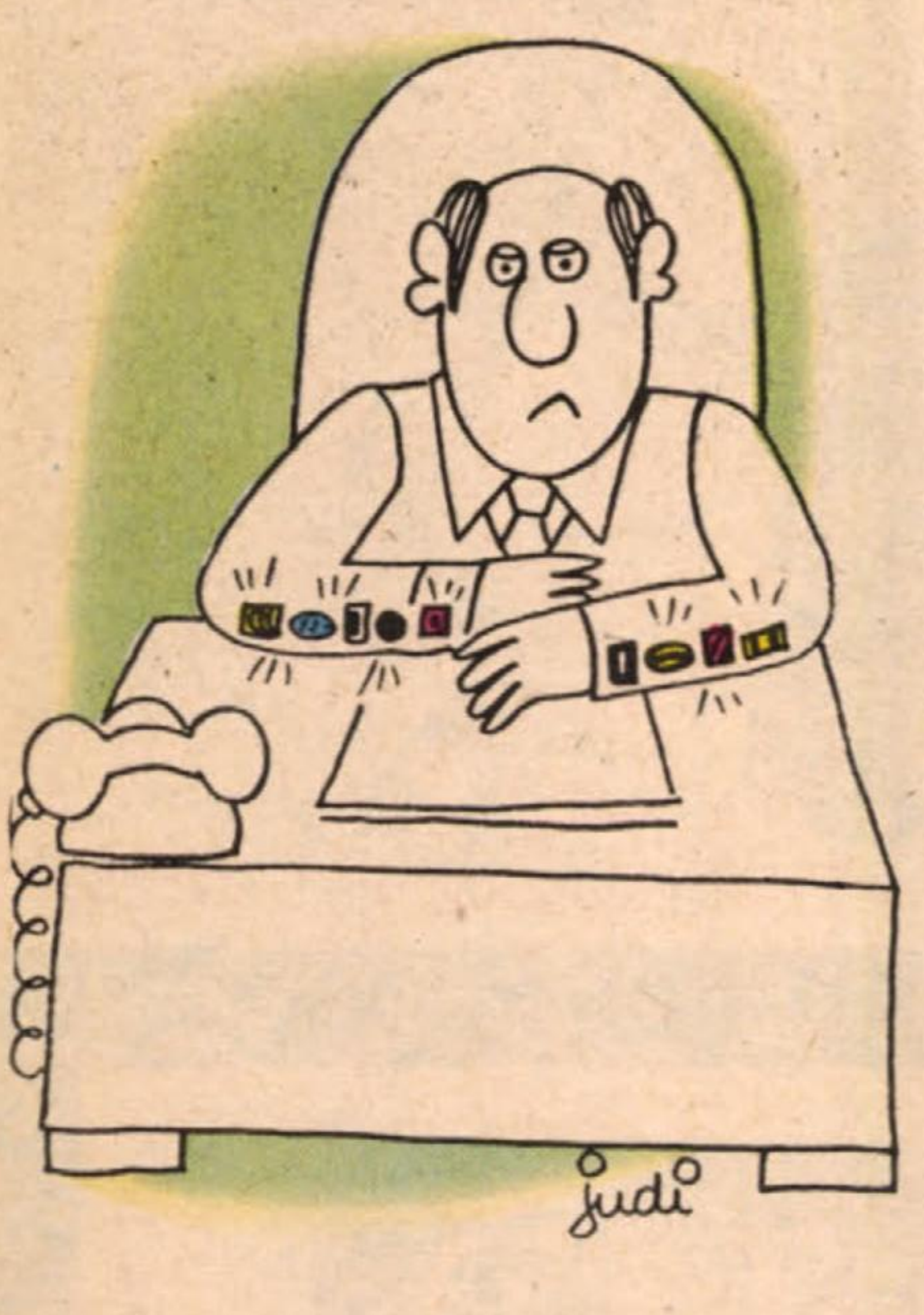

ANGYALOK A FÖLD LÉGKÖRÉBEN

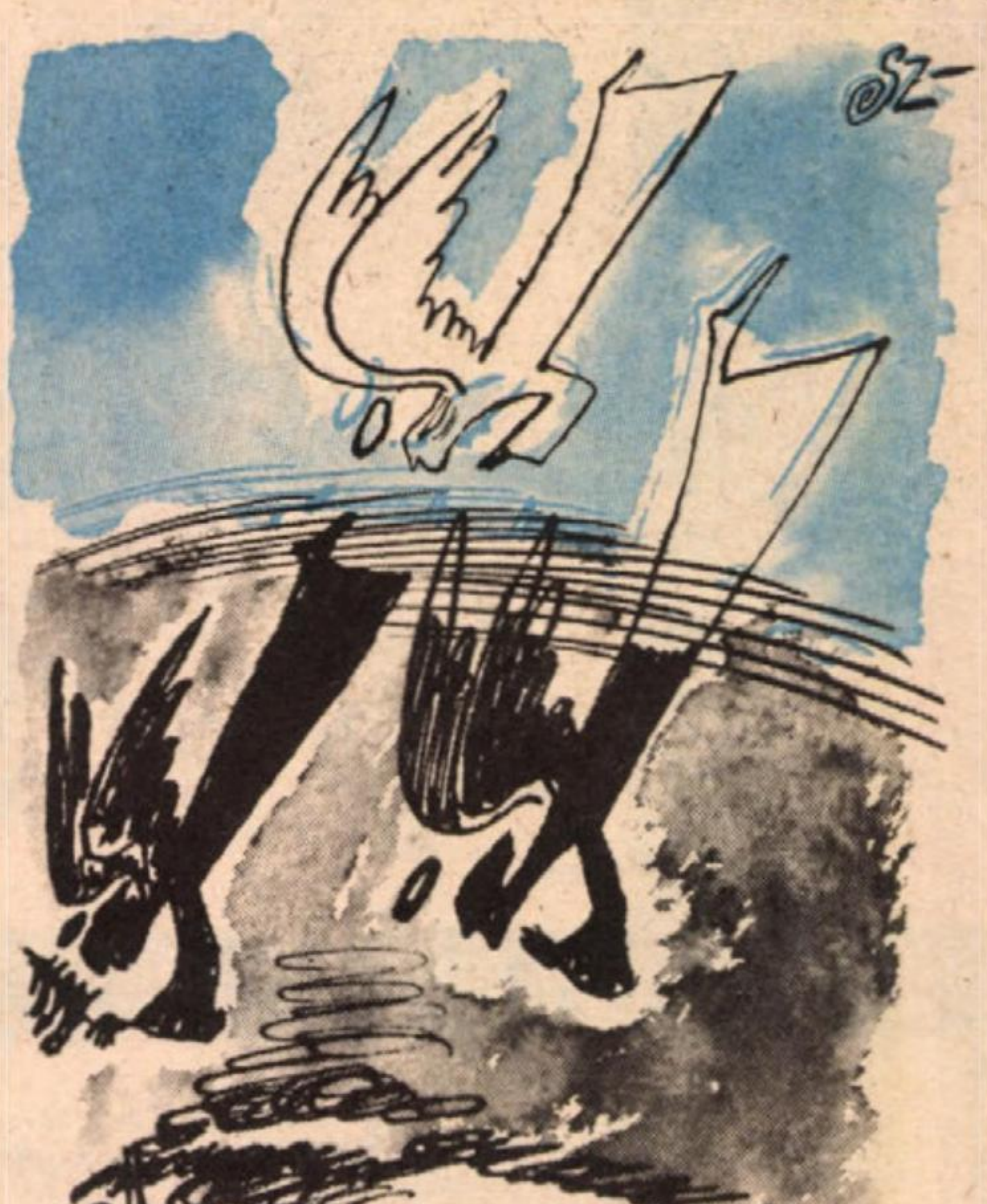

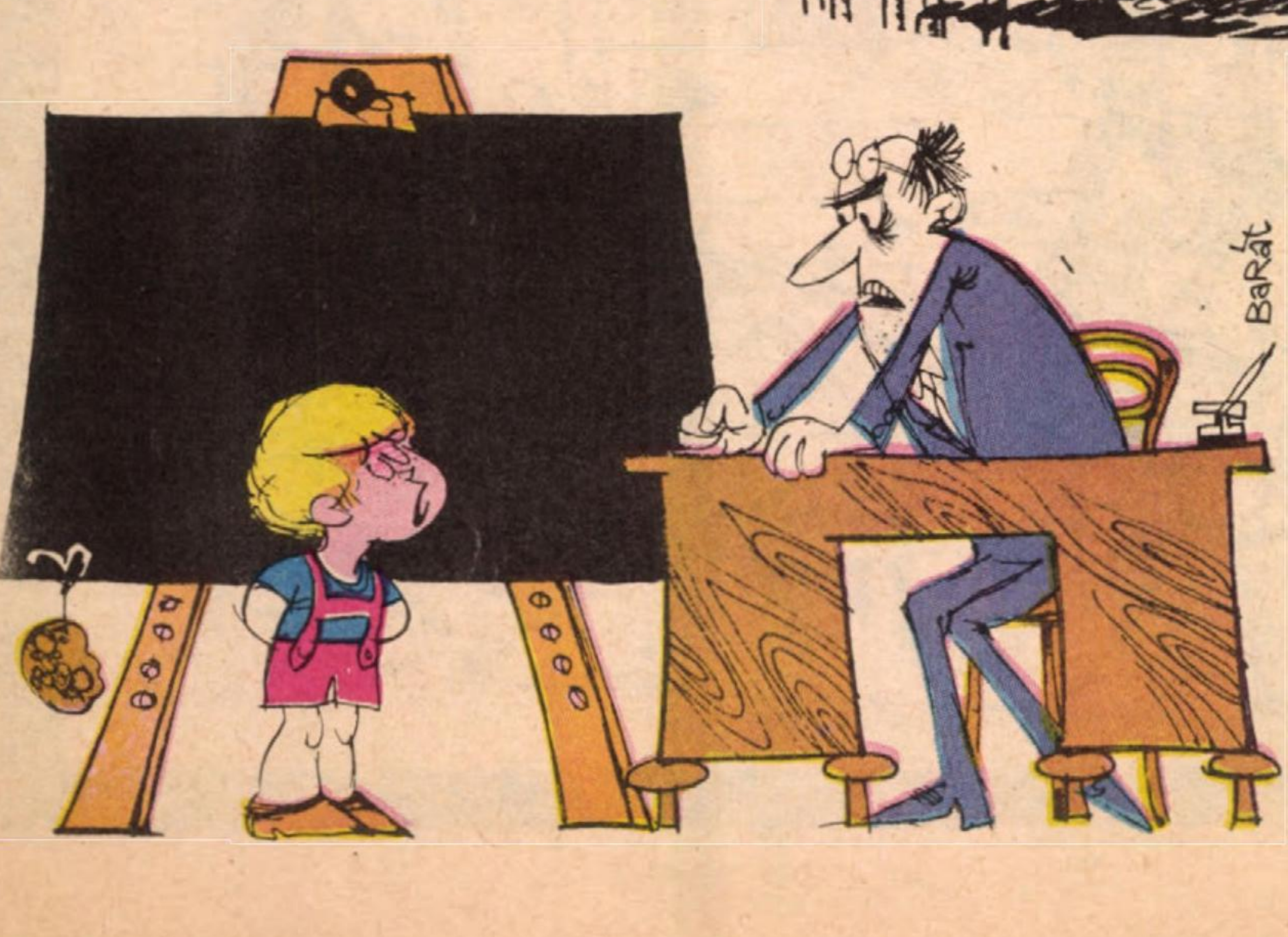

FELELTETÉS

– Tárgy?
– Nem.
– Élőlény?
– Nem.
– Fogalom?
– Igen.

E HETI HIRDETÉSEINK

Kellemes ünnepeket és boldog új évet kívánnak kedvenceik:
Ali Baba
AMIGO
FKK
FINOM KÁVÉ KEVERÉK

BÜSZKE LEHET A FŐZTJÉRE...
...Ha ARANYREPCE ÉTOLAJAT HASZNÁL!
SZÍNE, MINT A CSEPPENTETT ARANY
Gyártja: A NÖVÉNYOLAJIPAR

SZILÁNKOK

IGÉNY

— Fizetésemelést kérek!

— Mióta dolgozik nálunk?

— Most szeretnék belépni ...

TRAGÉDIA

— Képzelje, szomszédasszony, csak tíz percig hagytam őrizetlenül a gyermekemet, amíg leszaladtam a közértbe kenyérért, és ...

— És?

— Mire hazamentem, megnősült!

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Tudja, mi a pénz? Csak bajt okoz. Nézze a milliomosokat! Hány boldogtalan ember van közöttük! A pénznél sokkal fontosabb a barátság, a szeretet, a jóság. Tegyen úgy, mint én. Ne hajszolja, ne fusson az átkozott pénz után.

— Hiába szövegel. A százasomat akkor is meg kell adnia ...

ÖRÖM

— Az én férjem, hála az égnek, szenvedélyes kártyás. A fizetését az utolsó fillérig elveszti ultin.

— És ennek örül?

— Igen. Mert én nyerem el tőle!

KUTYA

Brahovácz meséli:

— Képzelje, milyen okos kutyám van! Tegnap leküldtem a közértbe, húsz deka szalonnáért, erre hozott tíz deka parizert.

— Hol itt az okosság?

— A Floki hallotta, amikor az orvos eltiltott a zsíros ételektől.

ÉJSZAKA

— Segítség!

— Drága hölgyem, ki bántotta magát?

— Senki az égvilágon.

— Akkor milyen segítségért kiabált?

— Csacsi fiú ... Anyagi segítségért ...

Galambos Szilveszter

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

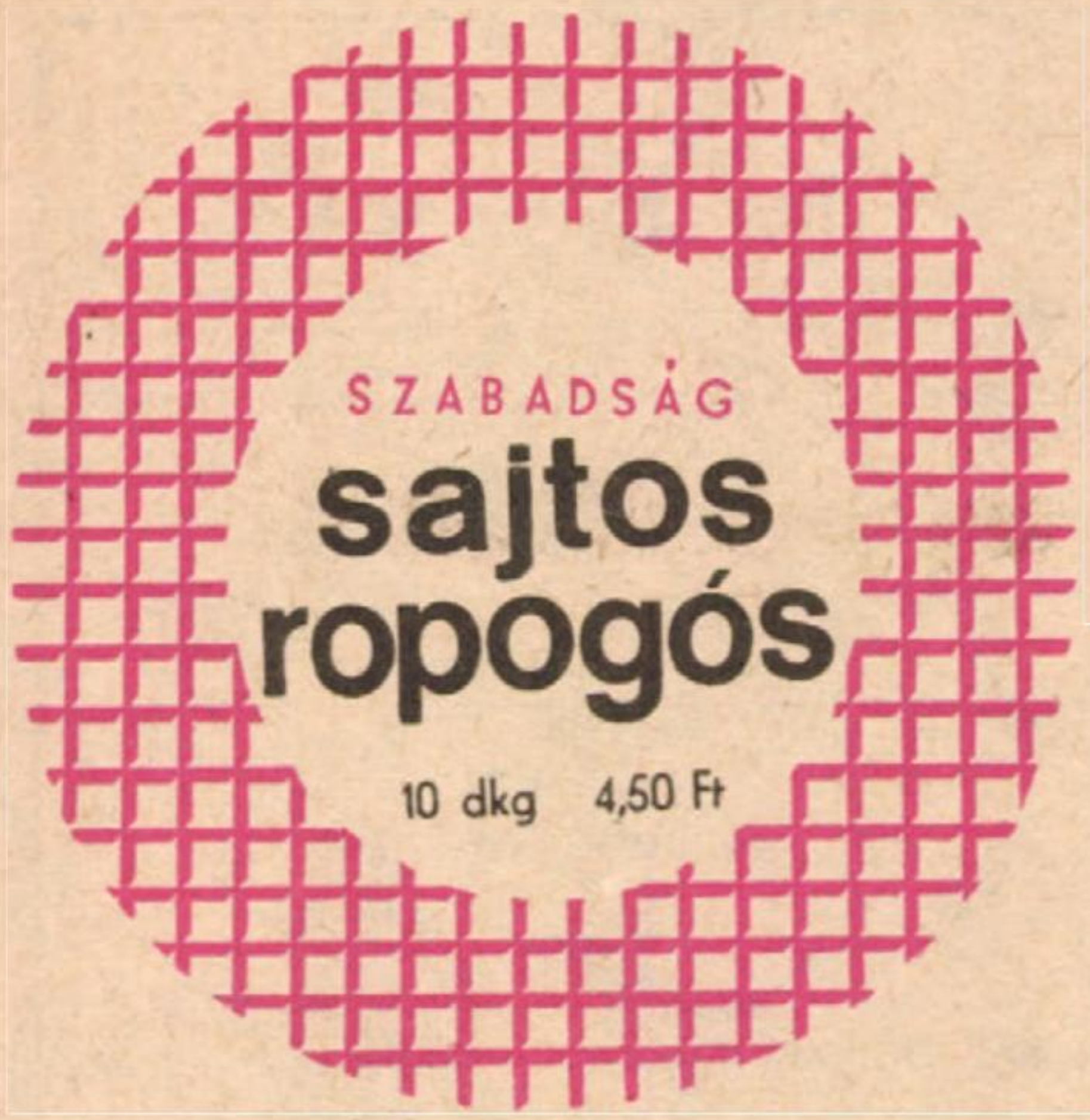

Mi másról is lehetne egy sajtos ropogóst elnevezni?

(Beküldte: V. E., Budapest)

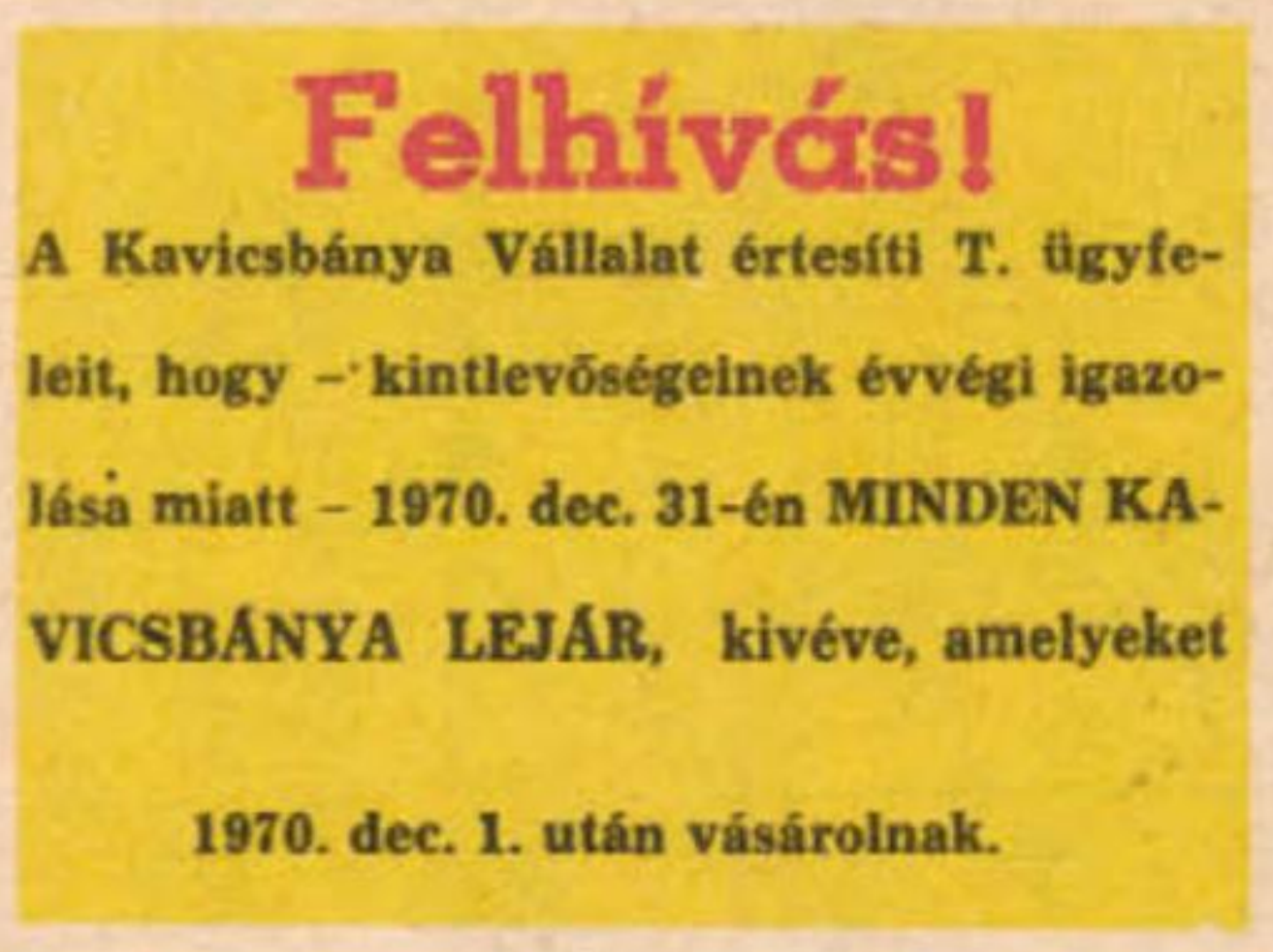

Felhívás!

A Kavicsbánya Vállalat értesíti T. ügyfeleit, hogy – kintlevőségeinek évvégi igazolása miatt – 1970. dec. 31-én MINDEN KAVICSBÁNYA LEJÁR, kivéve, amelyeket 1970. dec. 1. után vásárolnak.

Hogy tud egy kavicsbánya lejárni?

(A Hajdú-Bihari Naplóból ollózta Szabó Miklós, Debrecen)

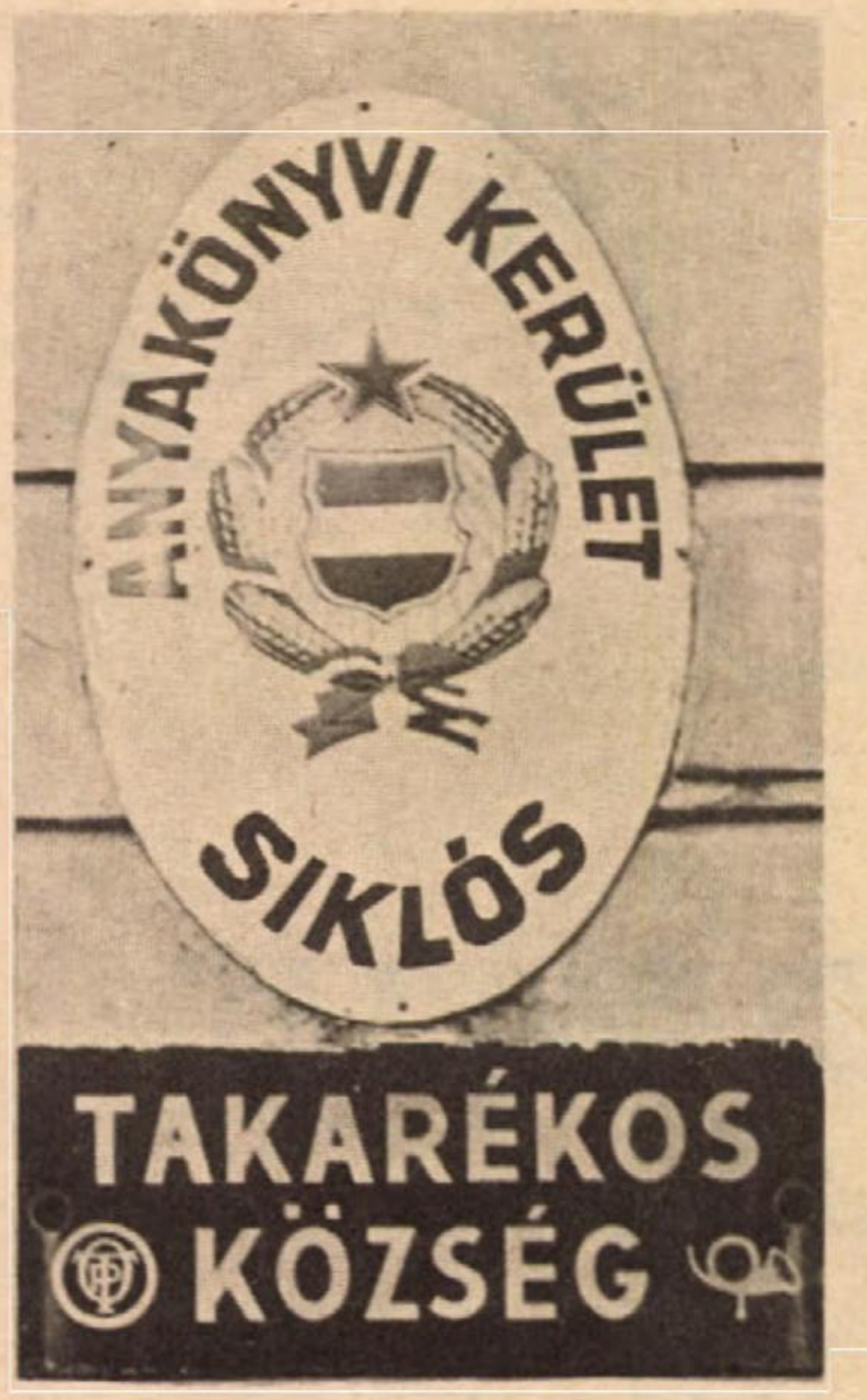

Itt talán kevesen házasodnak?

(Beküldte: Kaló József, Budapest)

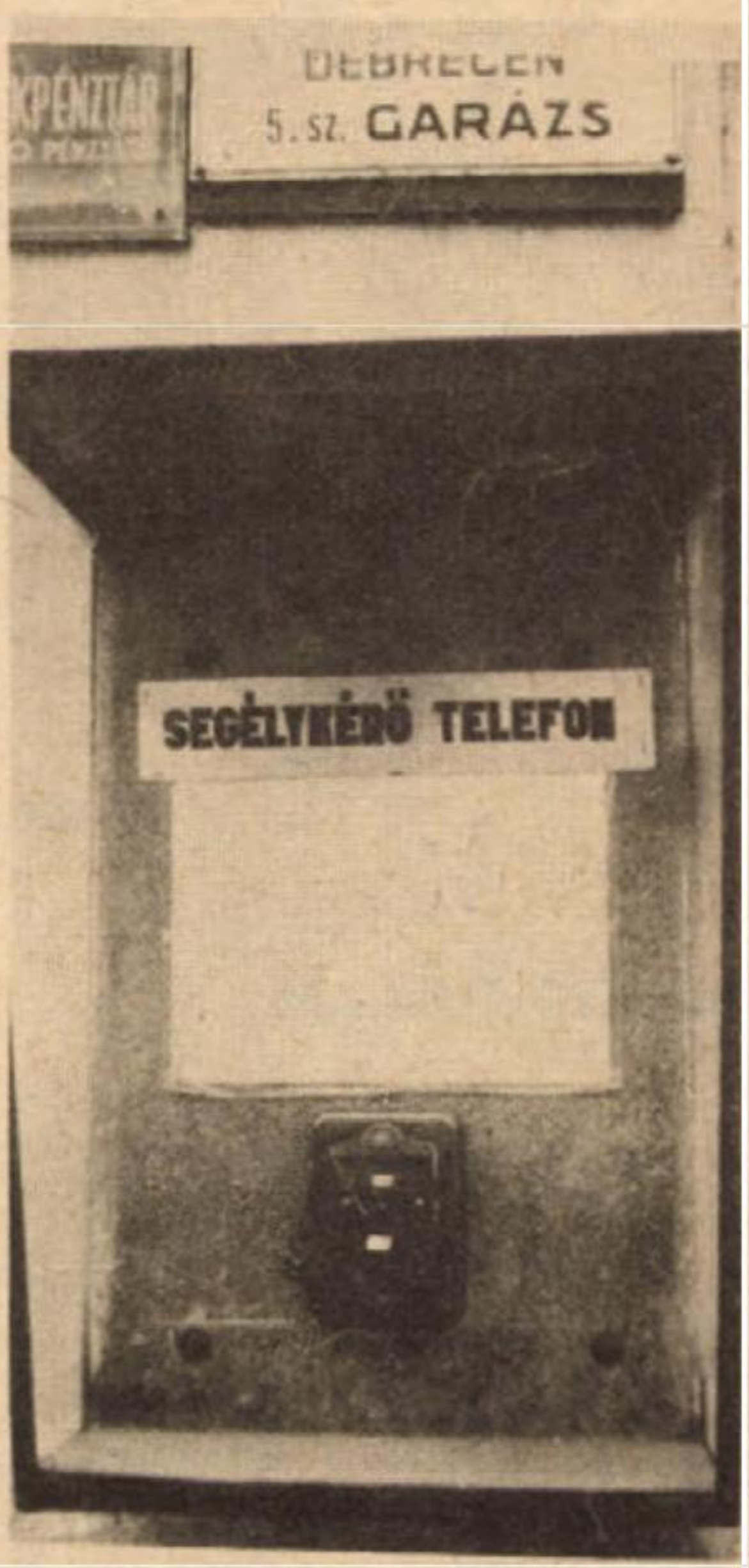

Rá is szorul!

(Beküldte: Szilágyi Istvánné, Budapest)

VÁLLALATI REJTÉLY

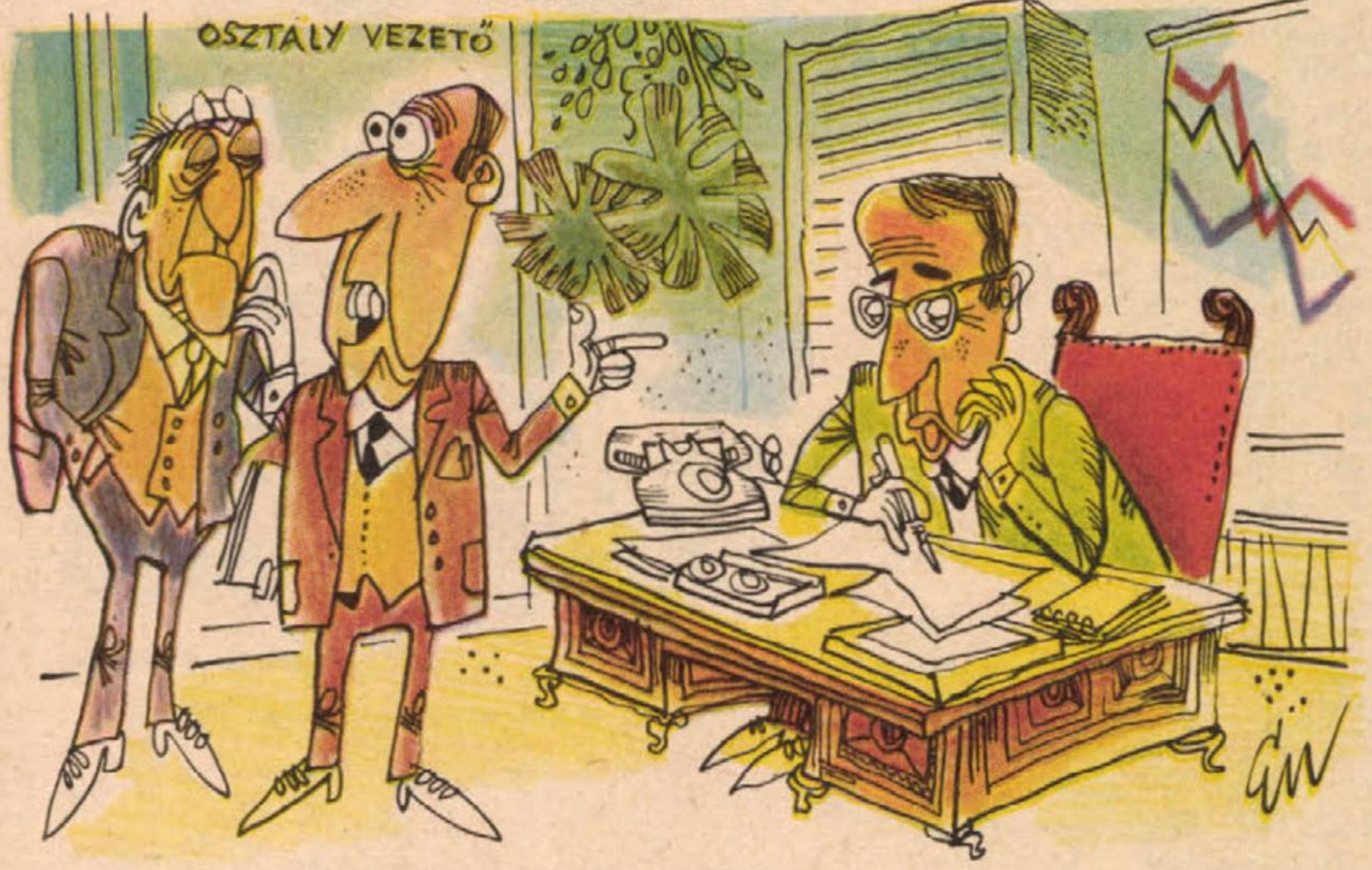

– Ultizni nem tud, sakkozni nem tud. Hogy lehetett mégis osztályvezető? ...

NŐI FOCI

Nem kétséges, hogy a nők új színt hoztak a labdarúgósportba. Mint például az angliai Torquay-ban lejátszott női mérkőzésen az egyik csapat középcsatára, Sue Pitman asszony gyereksírásra lett figyelmes. Kirohant a pályáról, egyenesen edzője gépkocsijához. Itt ébredt fel éppen Sue asszony kilenchónapos kisfia. A mama gyorsan tisztába tette a gyereket, majd rohant vissza a pályára, hogy tovább játsszék.

– Nem tudok nyugodtan játszani, ha a gyerek sír! – magyarázta félidőben a középcsatár.

Albert vagy Pelé ilyen ok miatt még sohasem hagyta el a pályát, pedig mindkettő középcsatár és apa.

AJÁNLÓ LEVÉL

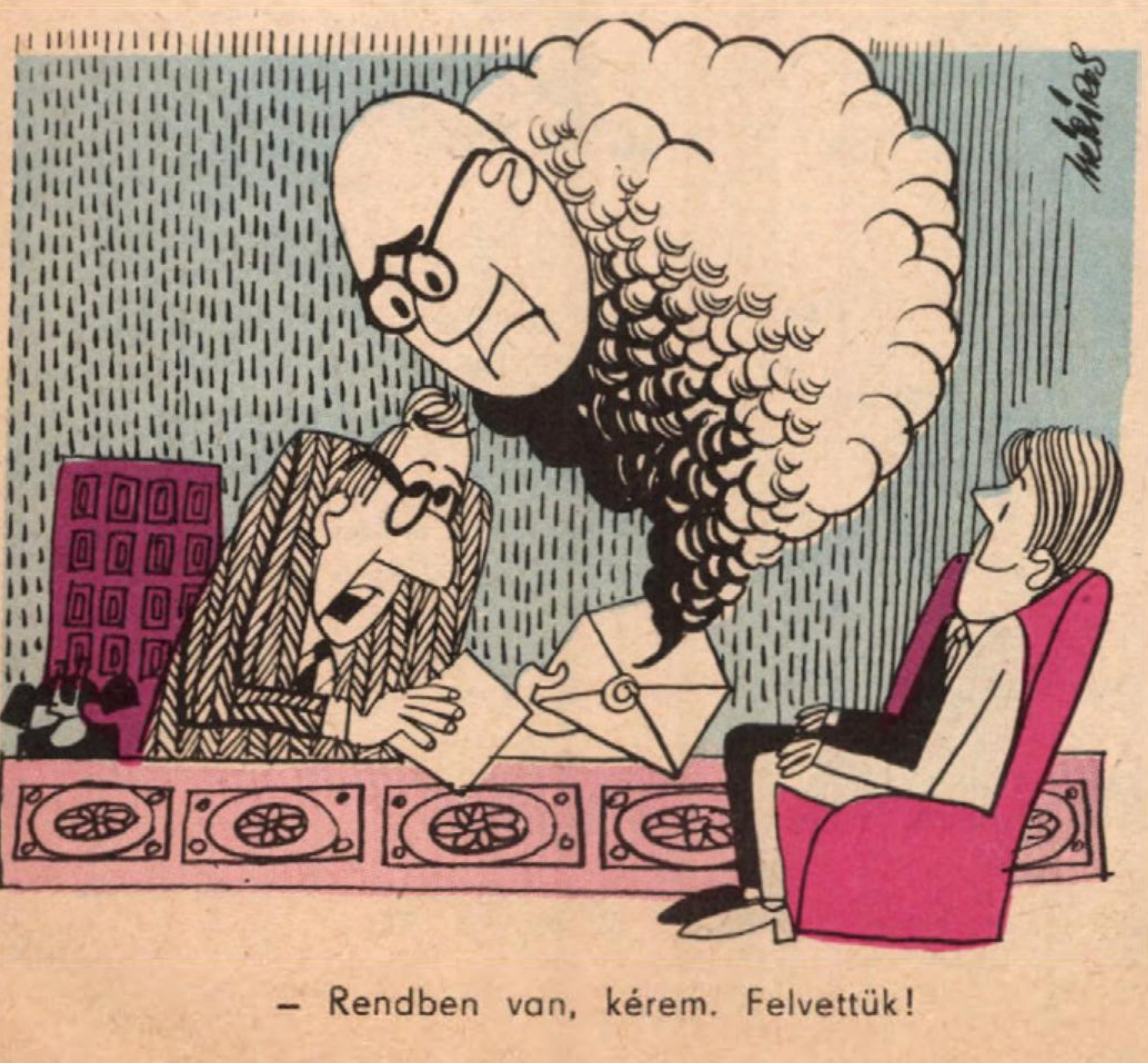

– Rendben van, kérem. Felvettük!

NYUGI

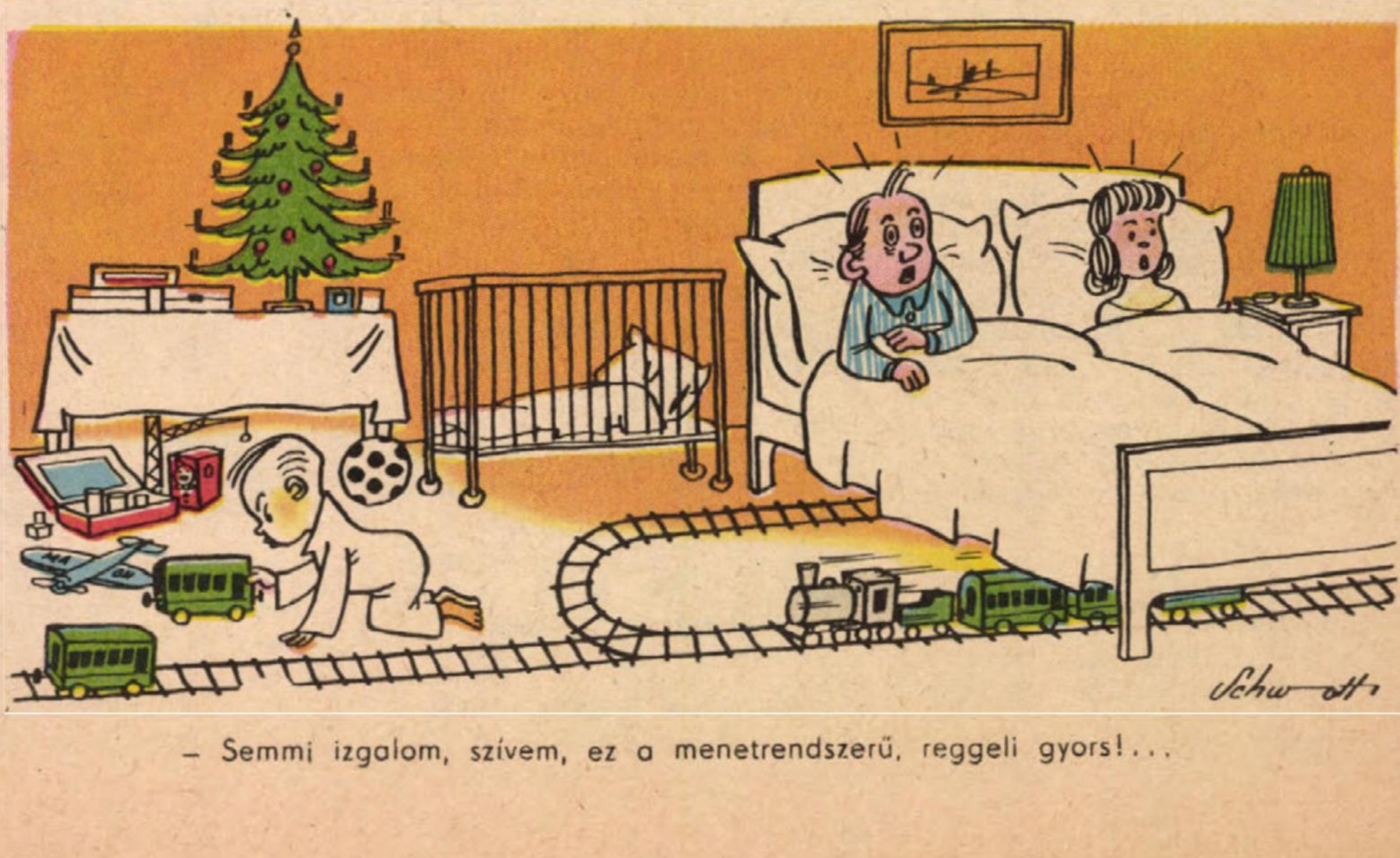

– Semmi izgalom, szívem, ez a menetrendszerű, reggeli gyors! ...

import humor

A KISANGYAL KARÁCSONYI ÁLMA

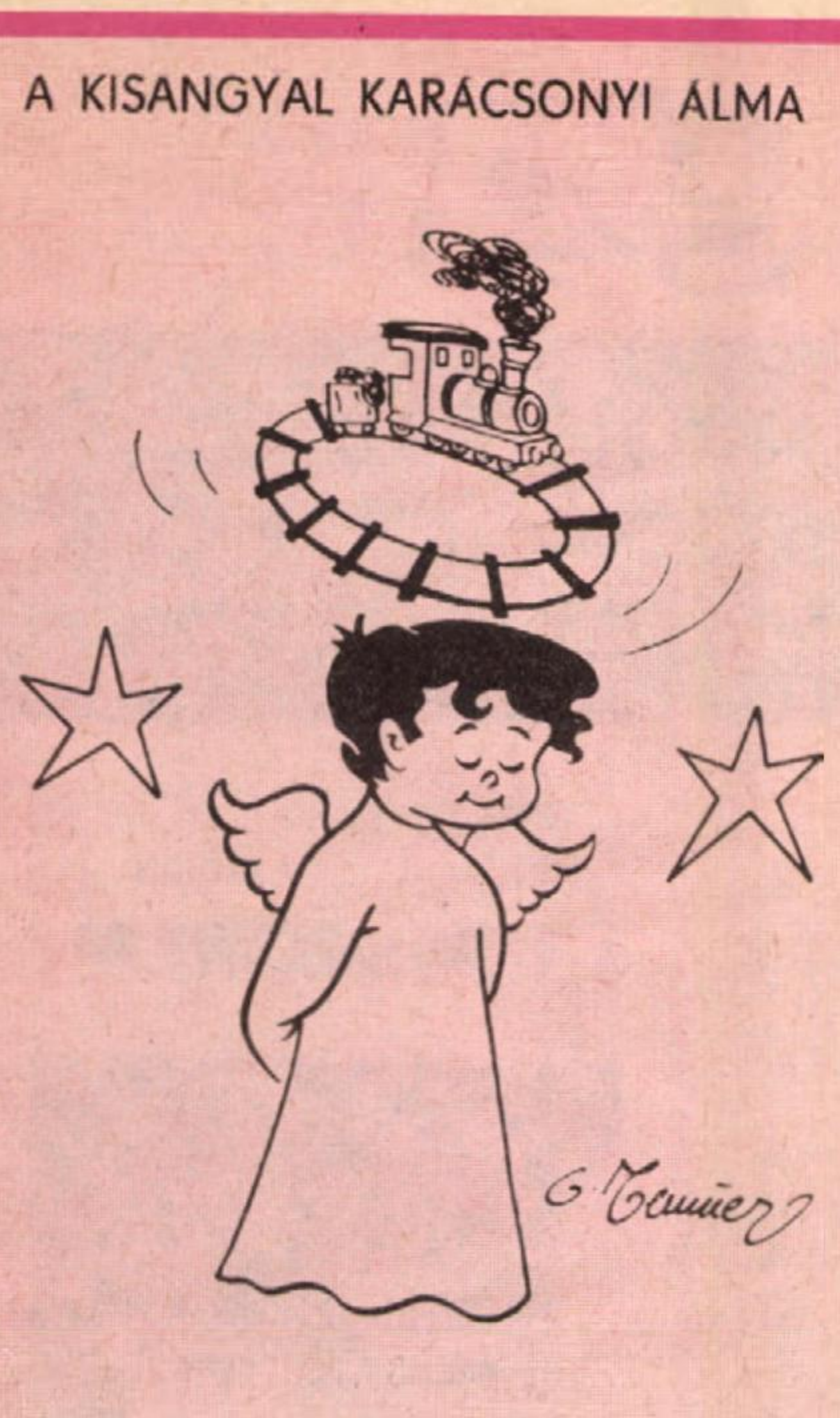

(„Le Rire", Párizs)

MŰVÉSZFOTÓ

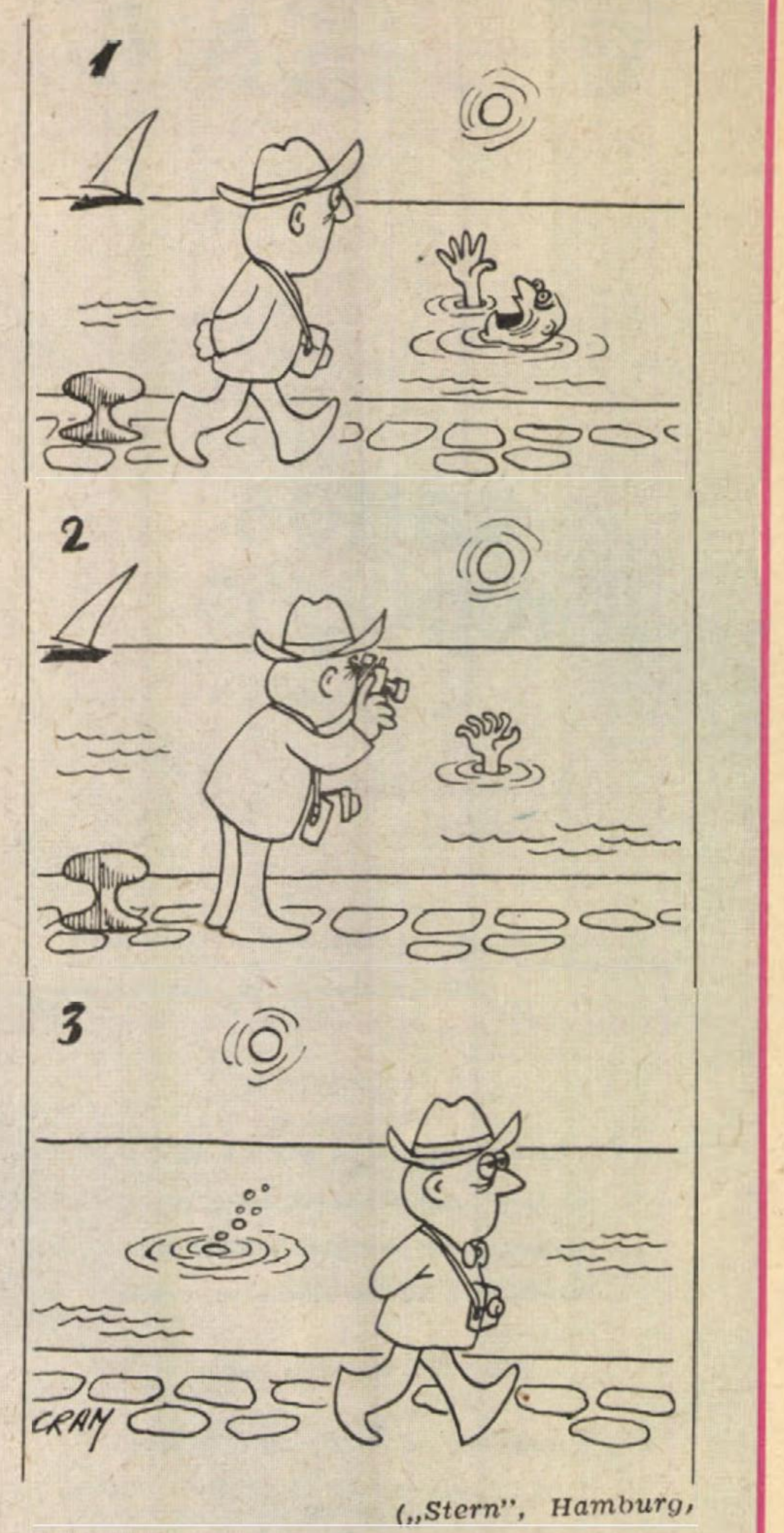

(„Stern", Hamburg)

ANDRZEJ RUMIAN

KÉZIRAT TÖBB KÉZEN ÁT

(VAGY: KAPCSOLATKUTATÁS)

Kusmiakowski lép a kávéházi asztalomhoz és azt mondja:

— Fizess egy kávét!

Rendelek és viccelődöm:

— Nagy tehetség — kis kávé.

Barátom nem nevet, kihúz a zsebéből egy kéziratot. Elolvasom. Jó, vidám kis történet.

— Képtelen vagyok elhelyezni! — szól szomorúan. — A „Mokaszin"-ban azt mondták, hogy igen, aztán visszadobták. A főszerkesztő kirúgott rám, mert a minap letolta őt Kowalek, aki valamikor együtt élt a húgommal.

— Akkor meg minek mászkálsz a nyakukra? — förmedek rá. — Miért nem küldöd be az „Álmodozók Életé"-be?

— Beküldtem — mondja ő —, de azt válaszolták, hogy köszönik szépen. Nyilván megtudták, hogy a „Mokaszin" visszadobta. Persze, érthető a dolog, tudod, hogy az „Álmodozók Élete" című lap szerkesztőségi titkára feleségül vette Kielbasinskát, aki a „Mokaszin" főszerkesztőjének első felesége volt. A kultúremberek jó baráti kapcsolatot építenek ki egymás között, és nem keresztezik egymás útjait.

— Tudod, mit — mondom —, dolgozd át jelenetre, és nyújtsd be a „Közös Lemondás"-ba, már csak azért is, mert ott jobban fizetnek.

— Már próbálkoztam, nem fog menni. Tudod, Golaszewski, a „Közös Lemondás"-ból, titokban összejár Potulankával. Két szabad ember. Potulanka nem írogat, de valamikor az „Álmodozók Élete" titkárának a felesége volt. Intellektuális okokból hagyta el, de továbbra is szívélyes érzelmeket táplál iránta. Gondolod, hogy ezek után a „Közös Lemondás" elfogadja?

— Na persze — mondom és töprengek. — A helyzet, úgy látszik, reménytelen. De talán mégsem, van egy ötletem. Voltál a „Modern Parókᔑ-ban?

— Nem voltam, de oda nem lehet beférkőzni, nem is kísérletezem.

— Azt mondtad, hogy Potulanka nem engedte a megjelenést a „Közös Lemondás"-ban. Nem emlékszel arra, hogy Potulanka kit hagyott el Golaszewskiért?

— Dehogynem, Marchwiczot.

— Marchwiczot már korábban, de utána?

— Spodniet.

— Nos, Spodnie neheztel Potulankára, mert igazi, szocialista szerelemmel szerette őt, minden számítás nélkül. Mindent elkövet tehát, hogy észre térítse. Ő a mozgatója a „Modern Parókának". Elegendő tehát elmenni Danuta Paciorkowskához és elmondani, hogy és mint…

— Nehéz hozzáférkőzni — mondja szomorúan Kusmiakowski.

— Azt bízd rám — mondom könnyedén.

— Van valami összeköttetésed hozzá? — élénkül fel a barátom.

— Igen, a fiam — mondom kurtán, majd veszem a kéziratot és távozok.

(Lengyelből fordította U. J.)

A BÉKA

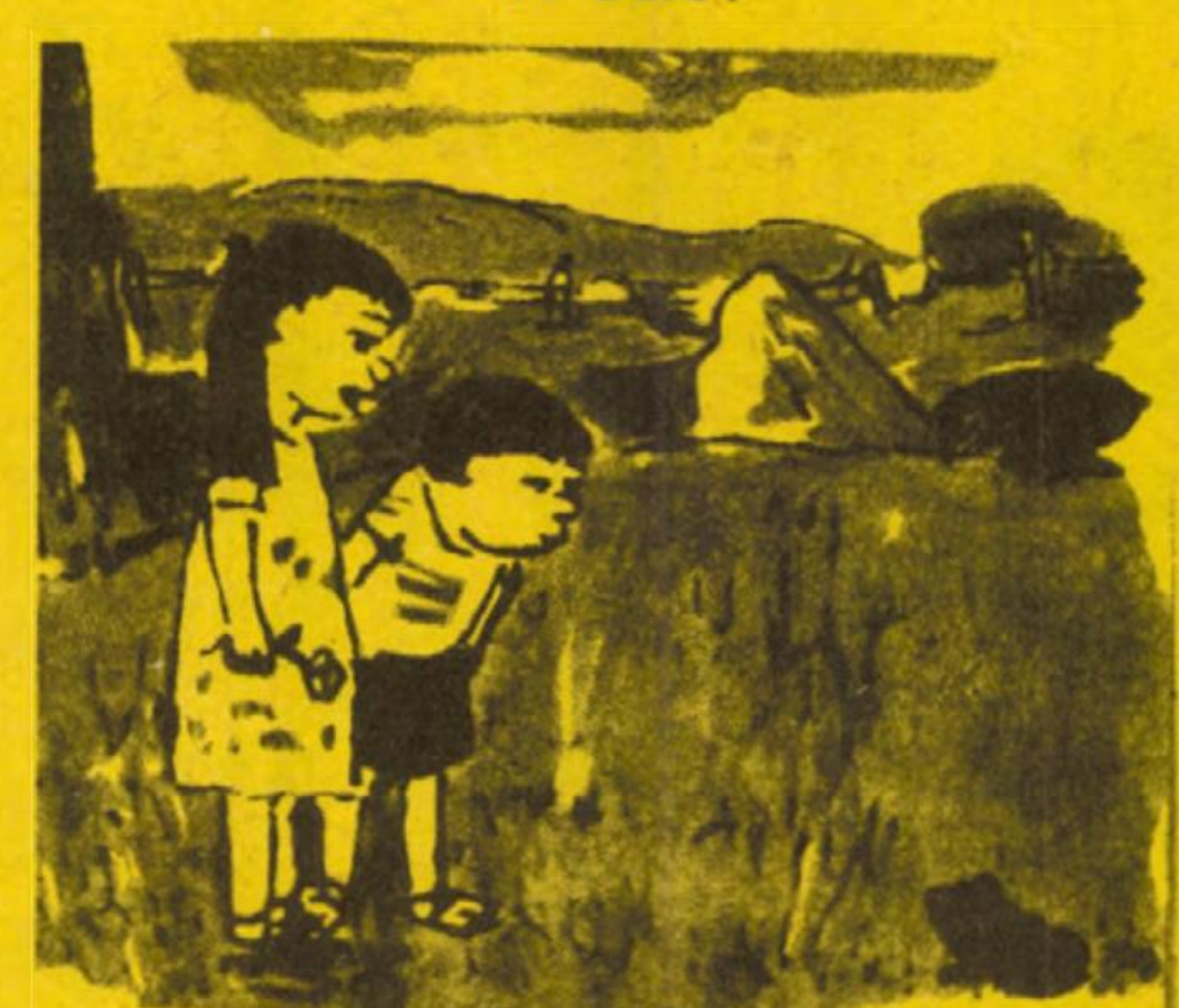

– Lehet, hogy ez egy elvarázsolt herceg!

(„Lectures pour tous", Párizs)

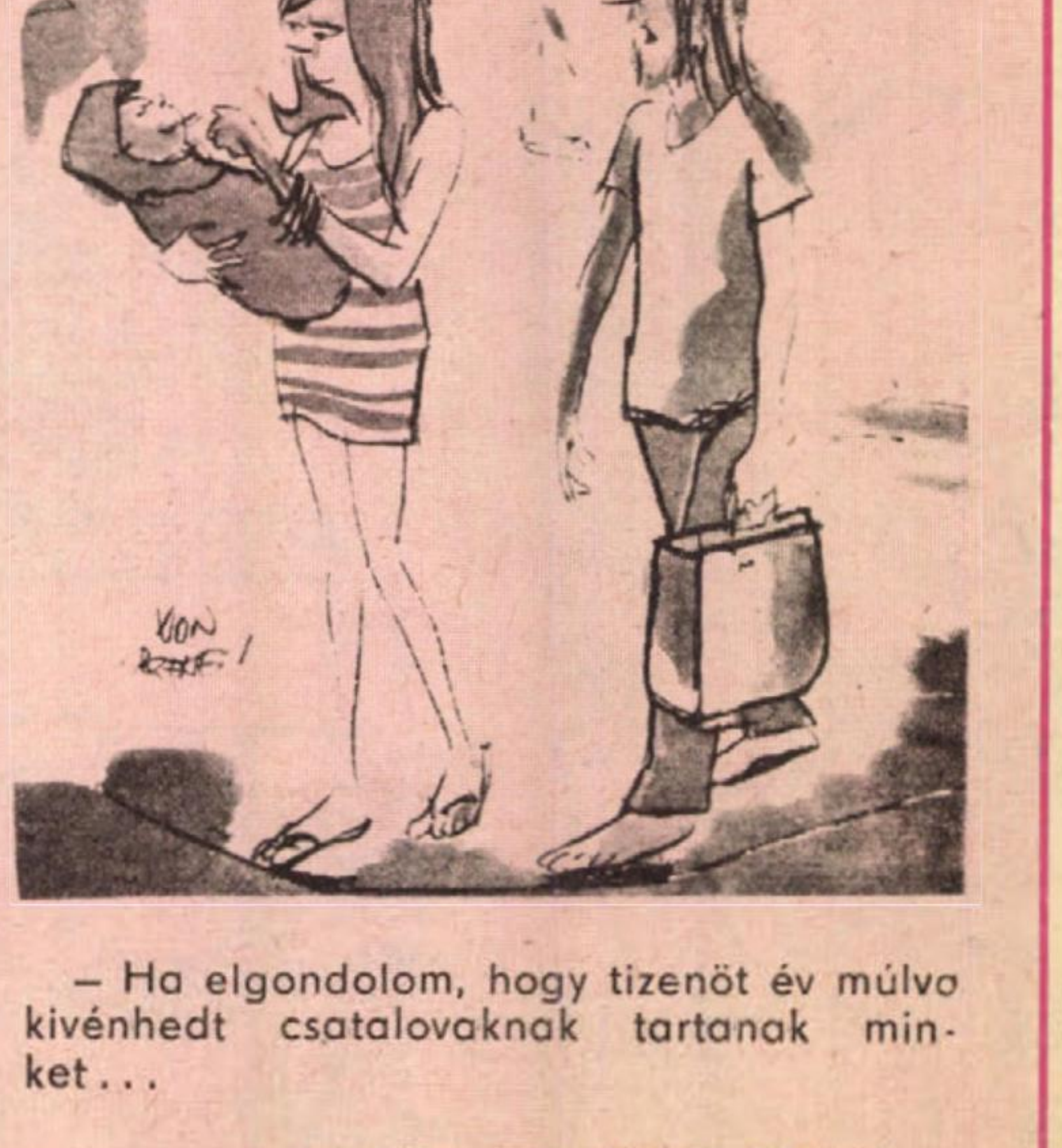

– Ha elgondolom, hogy tizenöt év múlva kivénhedt csatalovaknak tartanak minket…

(„Lectures pour tous", Párizs)

mini mosoly

A strandon a feleség megkérdezi a férjétől:

— Láttad, hogy mi történt velem? Már fuldokoltam, amikor egy férfi kimentett.

— Tudok róla. Később idejött hozzám, és elnézést kért.

*

Sétáról tér haza a kisfiú az apjával. Otthon megfogja a telefont, aztán a papájához fordul:

— A mama nemrég mehetett el hazulról, még forró a kagyló.

— Miért csinosítottad ki magad ennyire? — kérdi egy hölgy a barátnőjétől.

— Ma értekezlet lesz…

— Ne akard elhitetni velem, hogy értekezletre indulsz.

— Nem én. A férjem.

*

— Állandóan apró pontok ugrálnak a szemem előtt — panaszkodik a szemészorvosnak a beteg.

Miután megvizsgálta, az orvos szemüveget írt fel neki.

Néhány nap elteltével a beteg újra jelentkezik.

— Nos — érdeklődik a doktor —, javult a helyzet?

— Hogyne. Most már sokkal tisztábban látom azokat az apró pontokat.

*

Még abban az időben, amikor a Vadnyugaton éppen csak hogy megindult a vasúti közlekedés, a farmerek egy csoportja beperelte a vasúti társaságot; kártérítést követelt. A tárgyaláson a bíró megkérdezte az egyik farmert:

— Tulajdonképpen mi bajuk van maguknak a vasúttal? Talán túlságosan gyorsan mennek a vonatok, és elütik a vágányok közé tévedt marhákat?

— Nem erről van szó. Mi éppen azt kifogásoljuk, hogy átkozottul lassan járnak a vonatok.

— Ha így van, ez miért zavarja magukat?

— Az utasok le-lelépegetnek a kocsikról, és megfejik a teheneinket.

(A moszkvai Krokodilból fordította: K. A.)

MENŐ FFJ

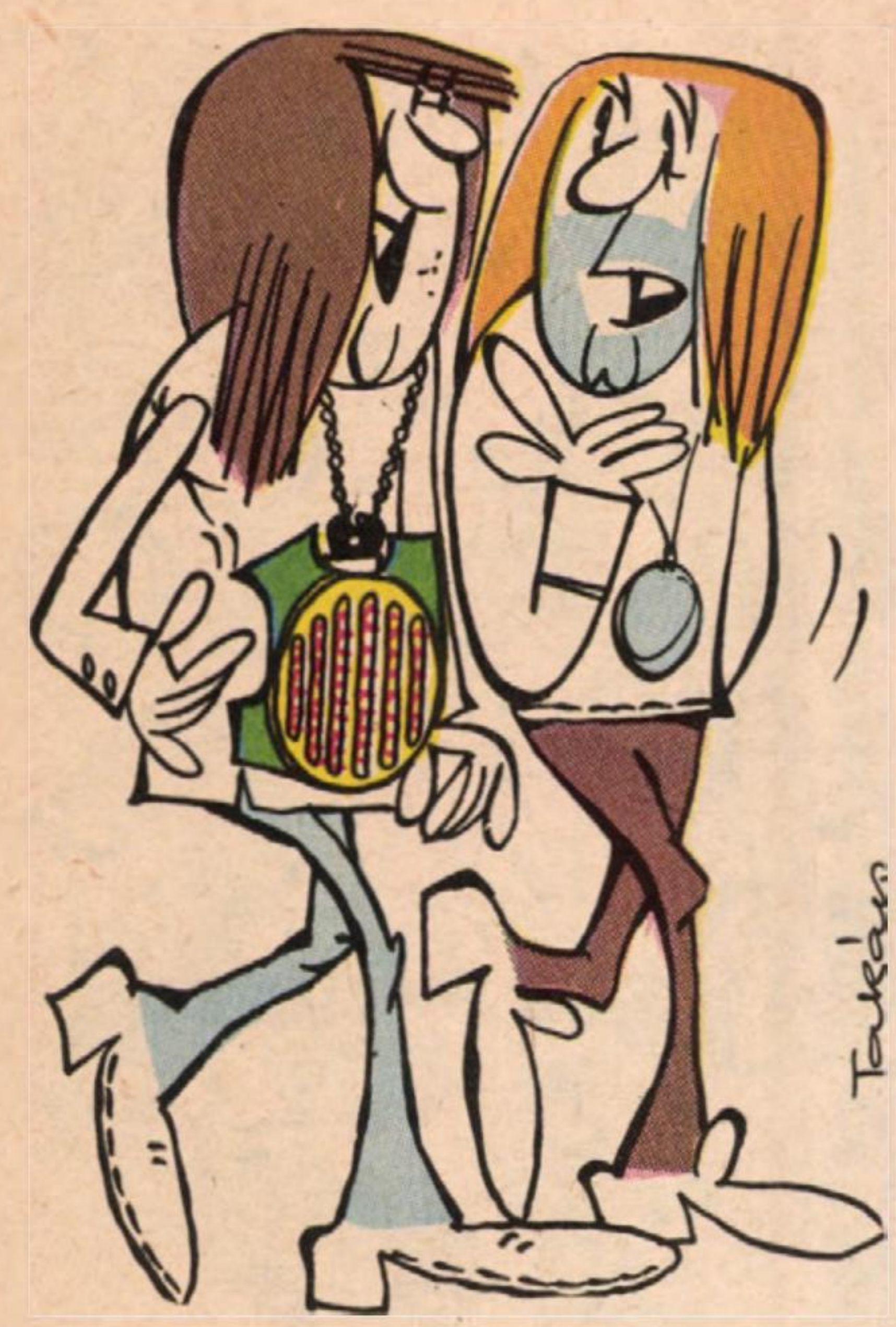

– Jó kis fityegőd van!
– Igen, a kiselejtezett villanyrezsónk!

RÉBUSZ

154. reitvényünk megfejtese:

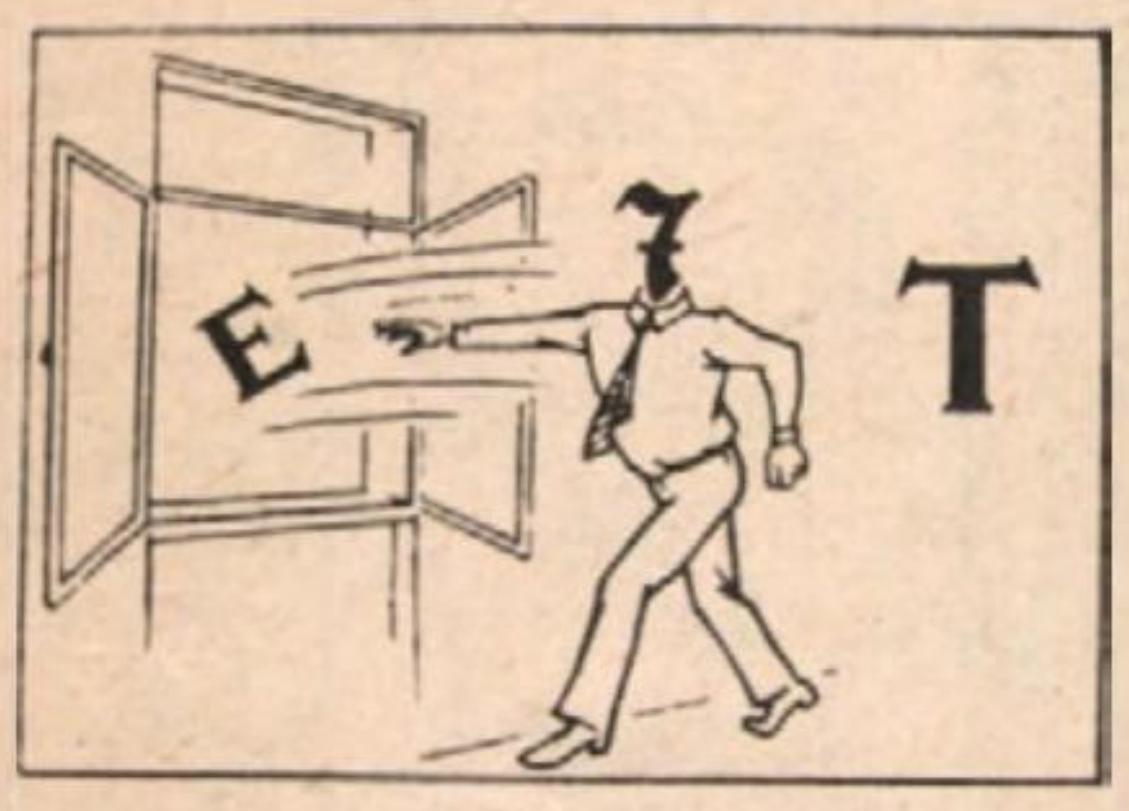

Számkivetett

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Bán Gáborné, Bp. III., Ásó u. 1/b.

Süveges Istvánné, Pilisborosjenő, Patak u. 29.

Ternák Dániel, Bp. XIX., Árpád u. 11.

156. REJTVÉNYÜNK

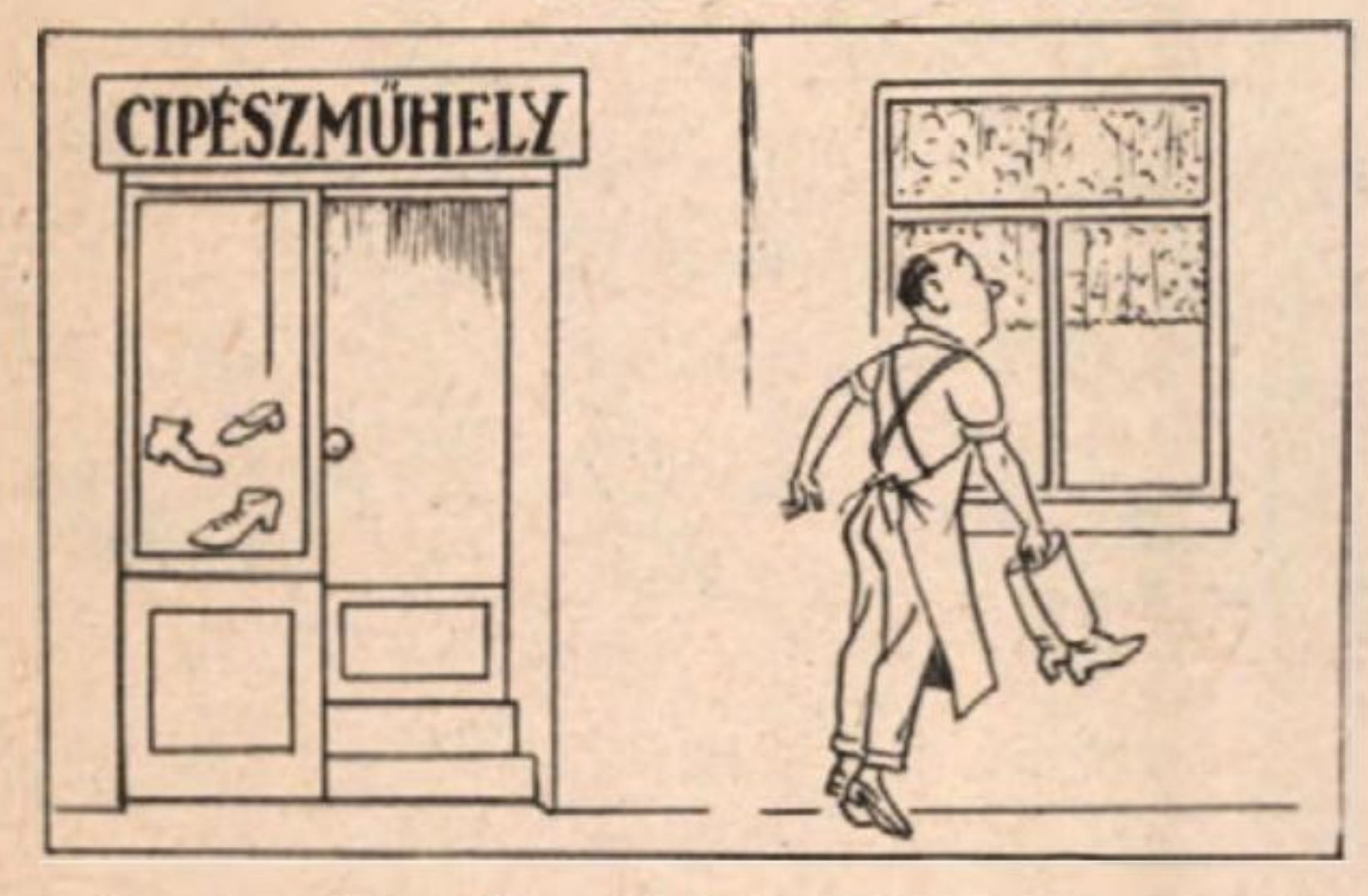

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb december 28-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi. Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

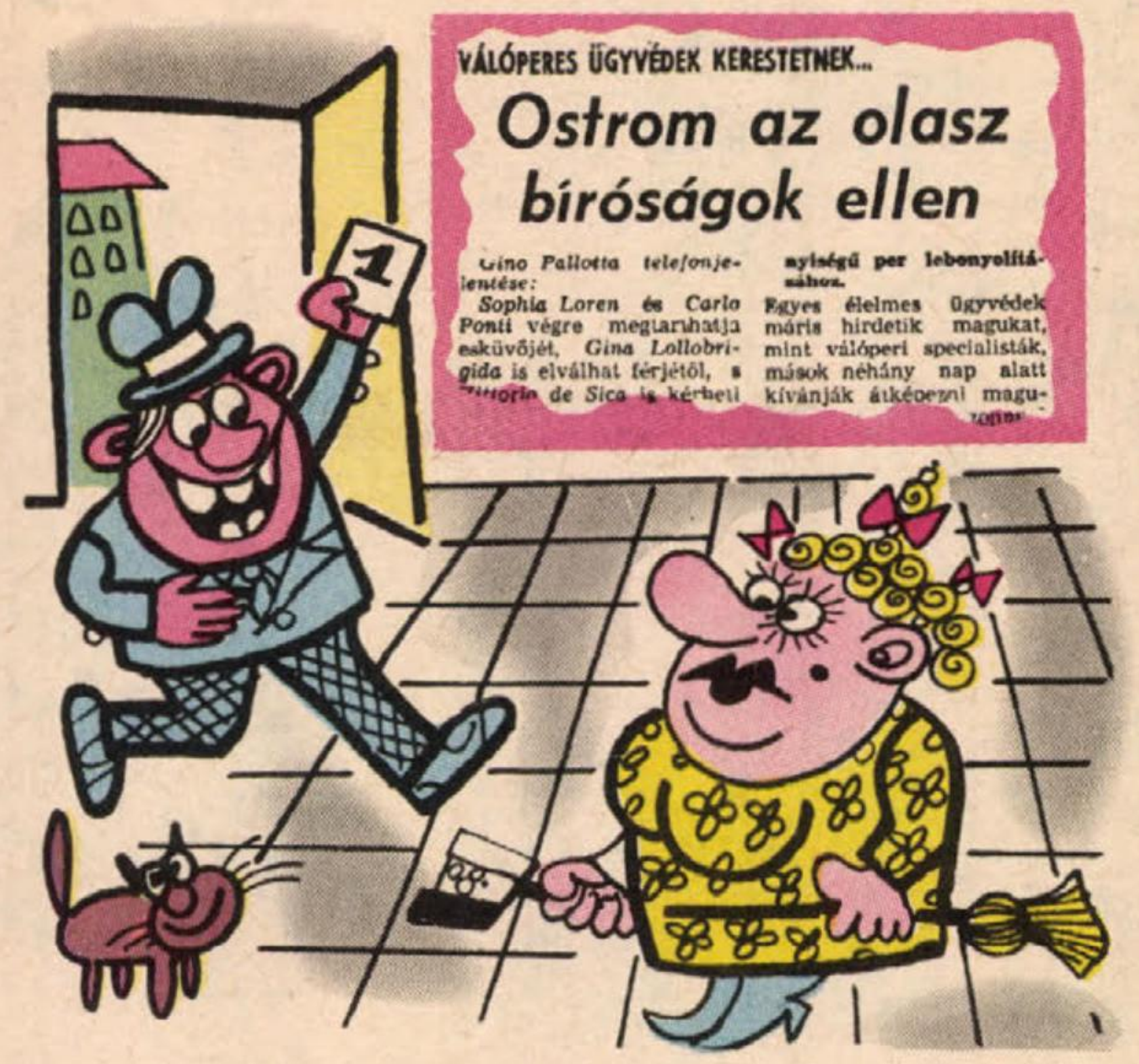

VÁLÓPERES ÜGYVÉDEK KERESTETNEK...

Ostrom az olasz bíróságok ellen

Gino Pallotta telefonjelentése:

Sophia Loren és *Carlo Ponti* végre megtarthatja esküvőjét, *Gina Lollobrigida* is elválhat férjétől, s *Vittorio de Sica* is kérheti

nyiségű per lebonyolításához.

Egyes élelmes ügyvédek máris hirdetik magukat, mint válóperi specialisták, mások néhány nap alatt kívánják átképezni magu-

– Ott voltam a nyitásnál, Rosalinda, a legjobb sorszámom van!

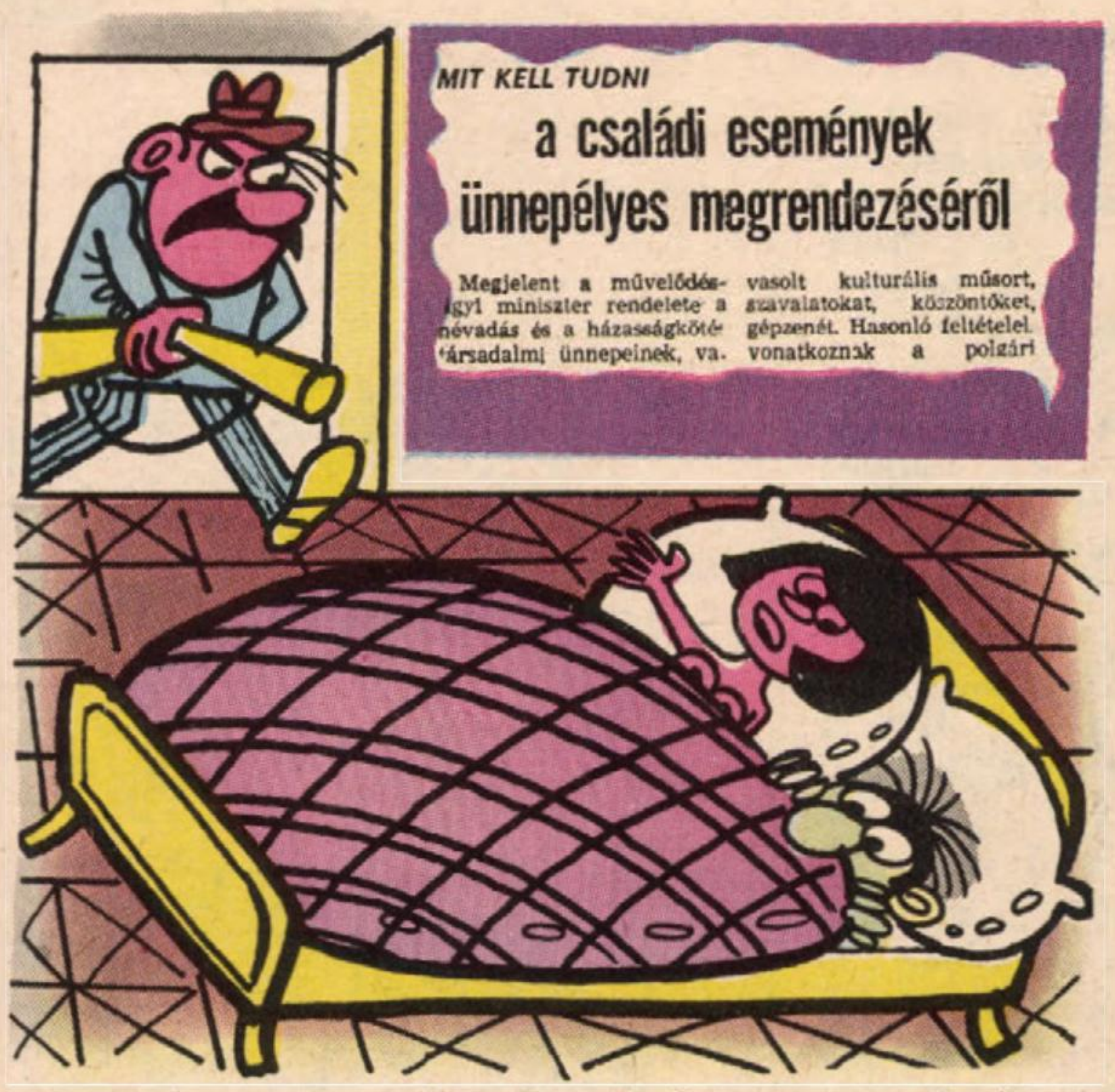

MIT KELL TUDNI

a családi események ünnepélyes megrendezéséről

Megjelent a művelődésügyi miniszter rendelete a névadás és a házasságkötés társadalmi ünnepeinek, va-

vasolt kulturális műsort, szavalatokat, köszöntőket, gépzenét. Hasonló feltételek vonatkoznak a polgári

– Légy erős, szivi. Itt mindjárt megrendezésre kerül egy családi esemény.

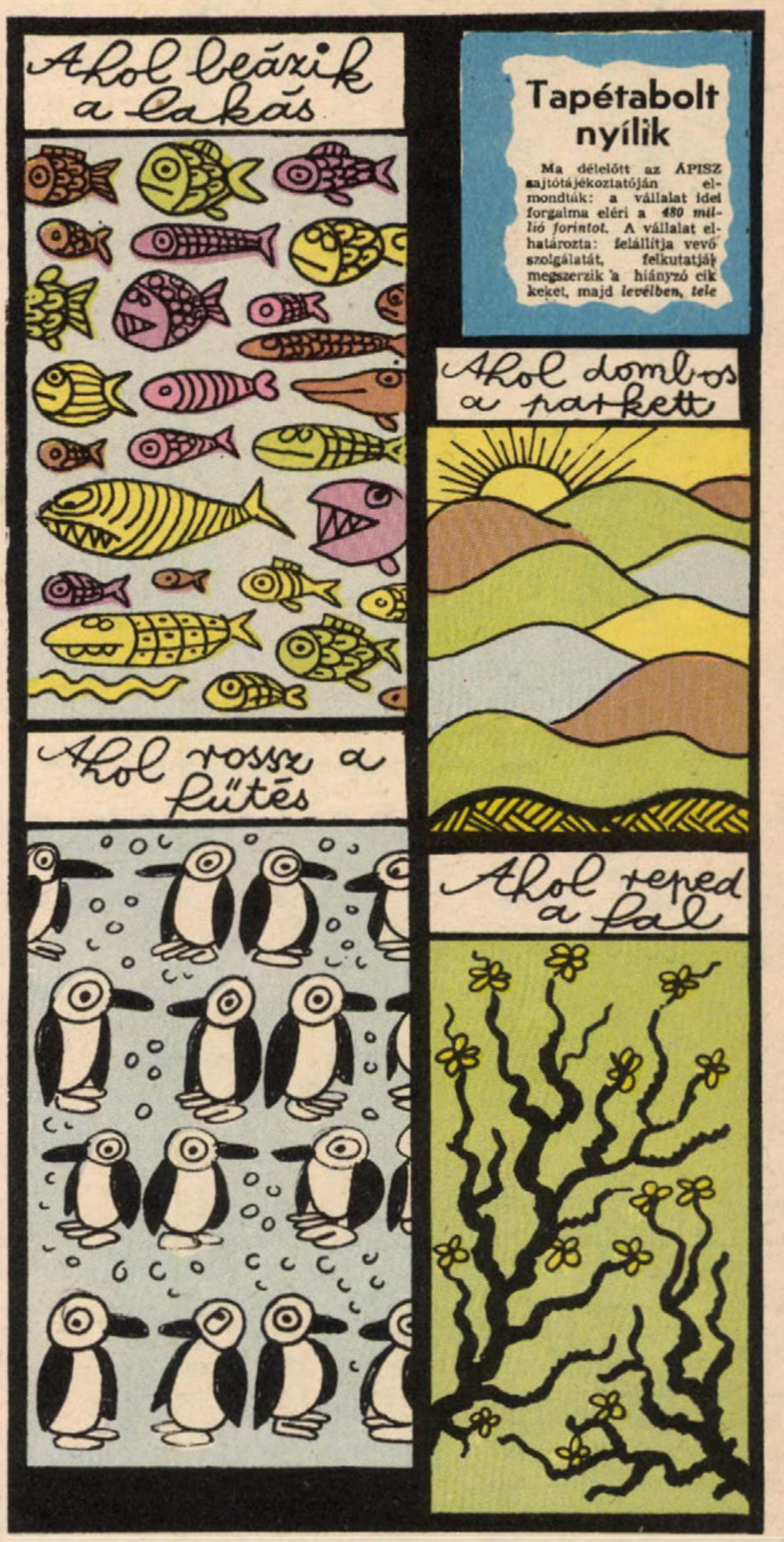

Tapétabolt nyílik

Ma délelőtt az ÁPISZ sajtótájékoztatóján elmondták: a vállalat idei forgalma eléri a *480 millió forintot.* A vállalat elhatározta: felállítja vevő szolgálatát, felkutatják, megszerzik a hiányzó cikkeket, majd *levélben, tele*

Javasolt tapétaminták.

A LEGÉDESEBB SKÓT VICC

Egy skót ifjú pár nászéjszakáján történik: a férj elővesz egy tábla csokoládét és letör belőle két darabot.

– Tessék, szivem, egy kis csokoládé neked, egy kis csokoládé nekem, a többit eltesszük. Jó lesz majd a gyermekeinknek!

TÖRTÉNELMI KRIMI

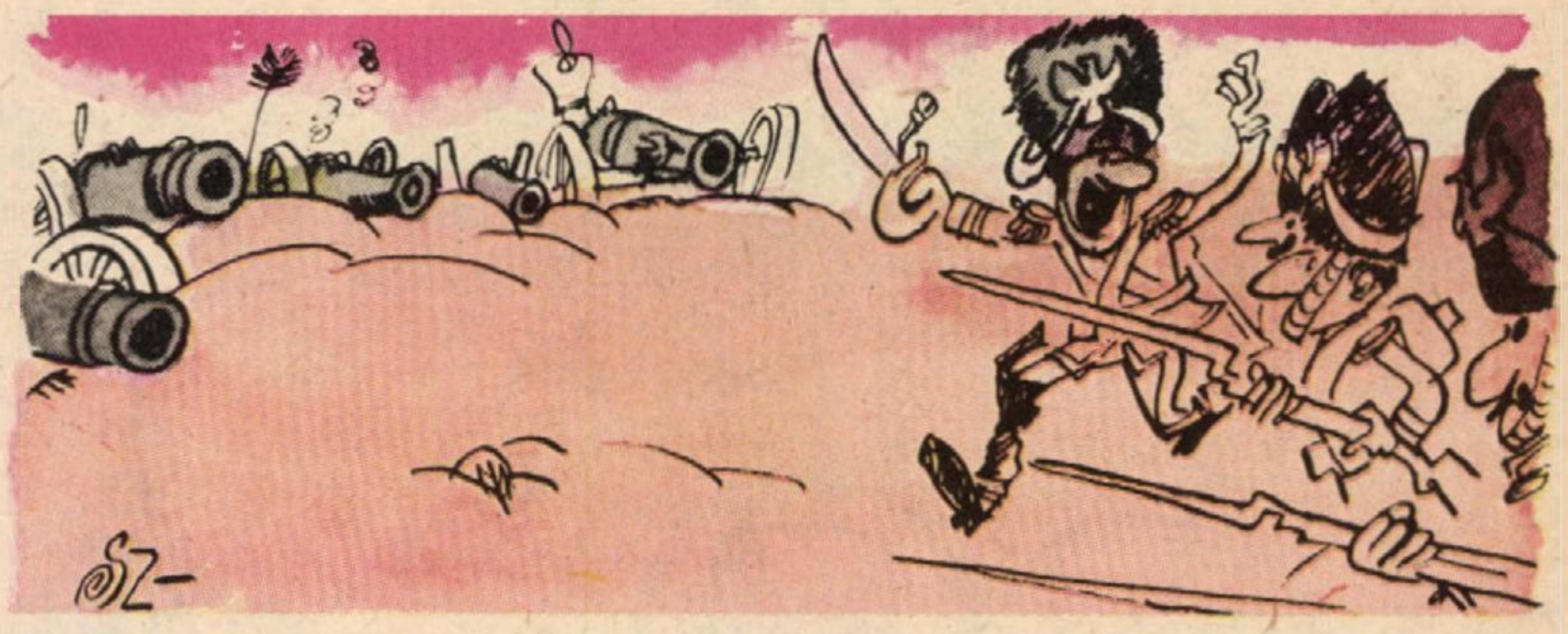

– Ne izguljatok, Maigret felügyelő kivette a golyókat!

TENGERI ÜTKÖZET

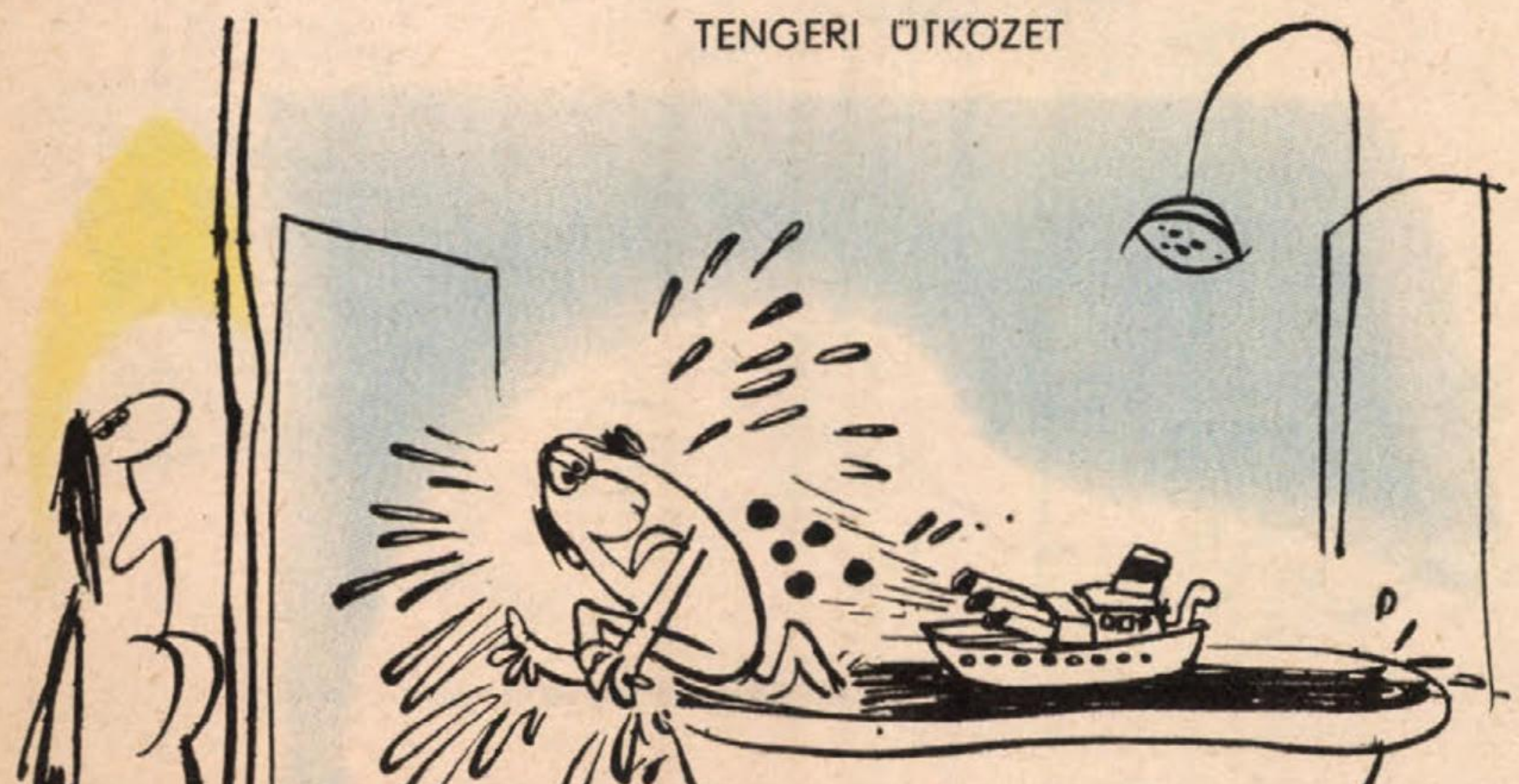

– Mondtam, hogy ne szedd el mindig annak a szegény gyereknek az ajandékát.

ÜNNEP UTÁNI CSEREAKCIÓ

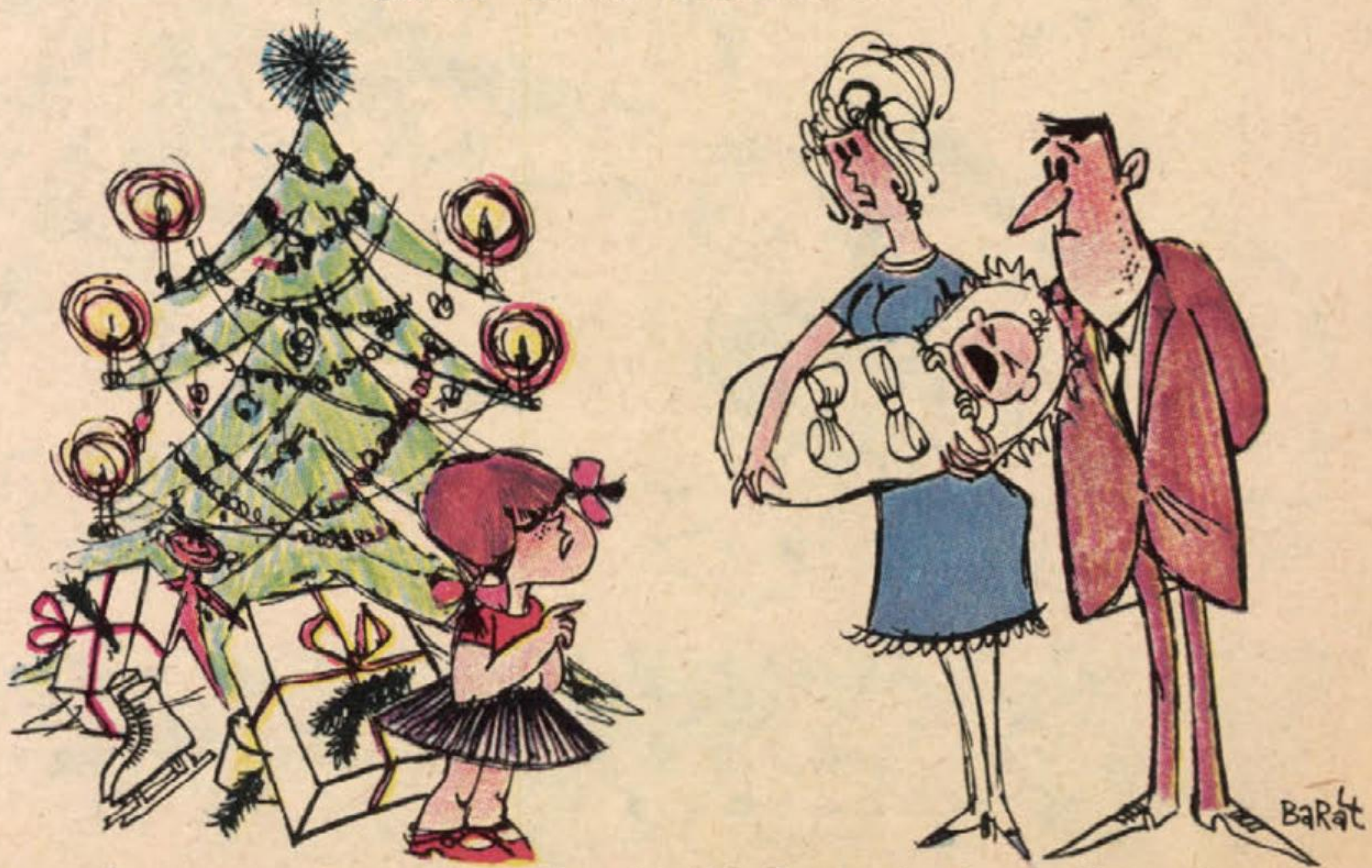

– Anyu, megvan a kisöcsiről a blokk? Szeretném becserélni valami más ajándékra.

KARÁCSONYI LEGENDA

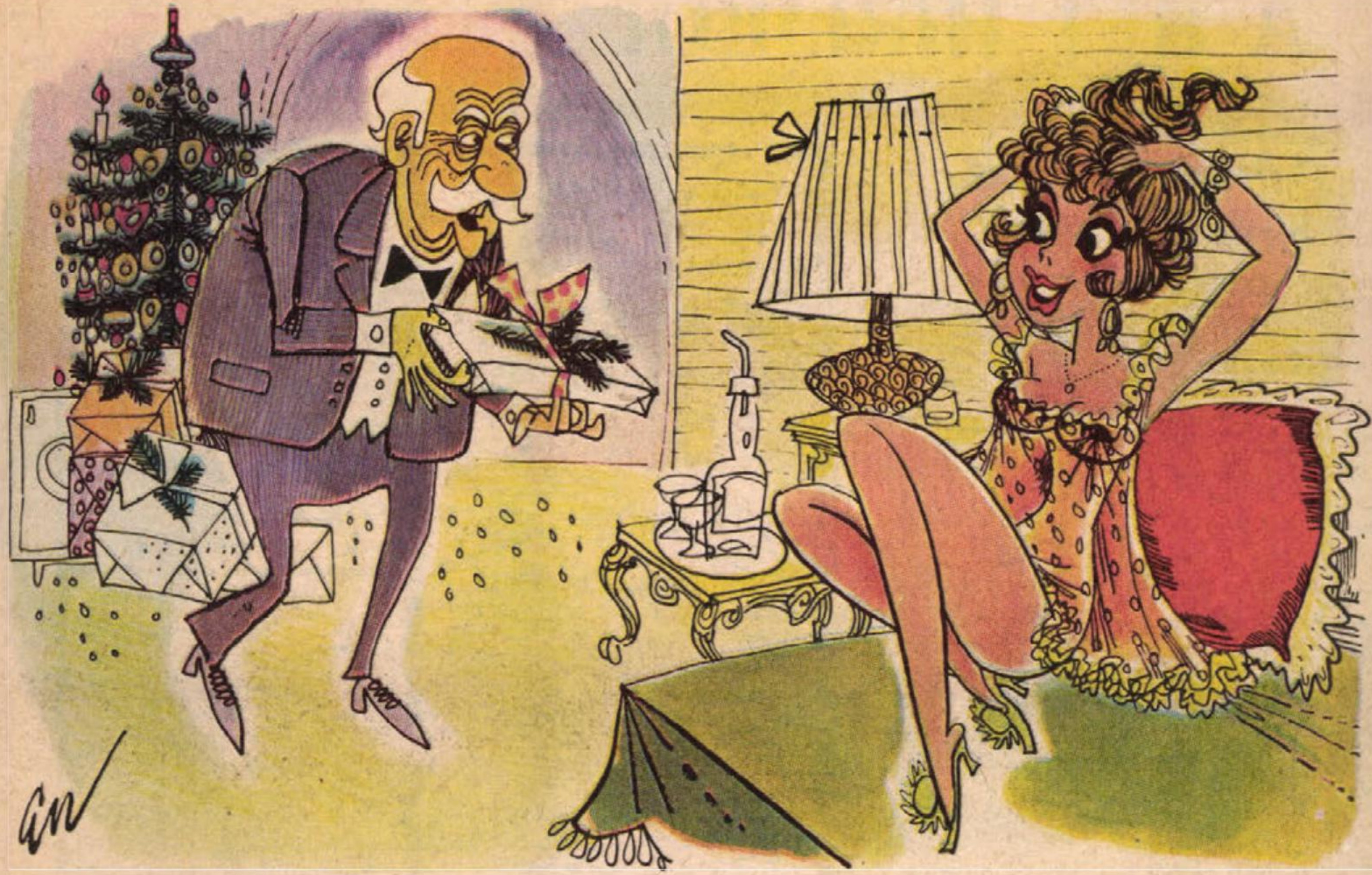

– No, milyen ajándékot hozott Télapó az ő kis angyalkájának? ...

NAGYVONALÚ AJÁNDÉK

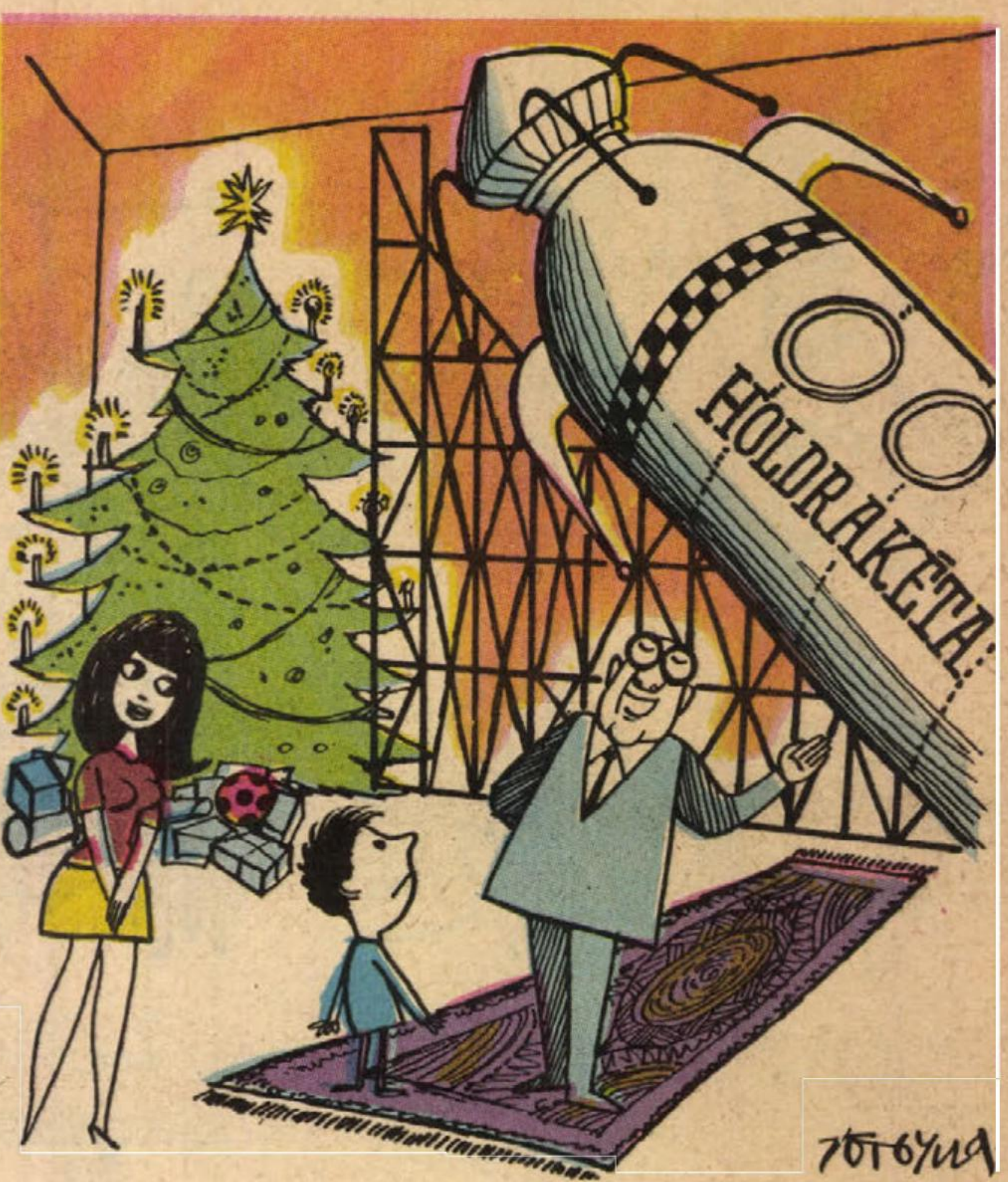

APRÓSÁGOK

„Szenzációs hírekkel, óriási eseményekkel, itt a legfrissebb kiadás!"

Ilyen stílusban kínálgatták a hajdanvolt időkben portékájukat a rikkancsok.

Napjainkban a lapterjesztési dolgozók már felhagytak ezzel a bombasztikus stílussal, lapkínálási módszerük sokkal sallangmentesebb, realisztikusabb lett. Van egy lapárus a Keleti-aluljáróban, azt hiszem, egész Budapesten az ő módszerei a legpuritánabbak. Ugyanis csak ennyit kiabál minden áldott délután:

— Eseményekkel a Hírlap! Eseményekkel a Hírlap!

*

A villamoson láttam egy sárga garbót, csitri lányka mellén feszült, s az volt ráírva: „Talk me into it". Ami azt jelenti, úgy nagyjából, hogy: „beszélj rá".

Azóta sem tudtam rájönni, mire kellett volna a leánykát rábeszélni?

Csak nem arra, hogy sürgősen vegyen fel egy másik garbót?

A Szikra moziban voltam a minap. Az előcsarnokból hangszórón invitáltak bennünket a terembe, emígyen:

— Szeretettel köszöntjük az előadásra érkező kedves vendégeinket. Kérjük, foglalják el a helyüket a nézőtéren.

És nyomban ezután felcsendült a hangszóróban az ismert világszám: a Takarodó zenéje. („Jó éjszakát, kedves...")

Mulatságosan hatott, mi tagadás.

Bár a film, amit láttunk (hadd ne írjam ide a címét), valóban eléggé érdektelen, unalmas volt...

R. B.

FENYŐFA-ÜNNEP

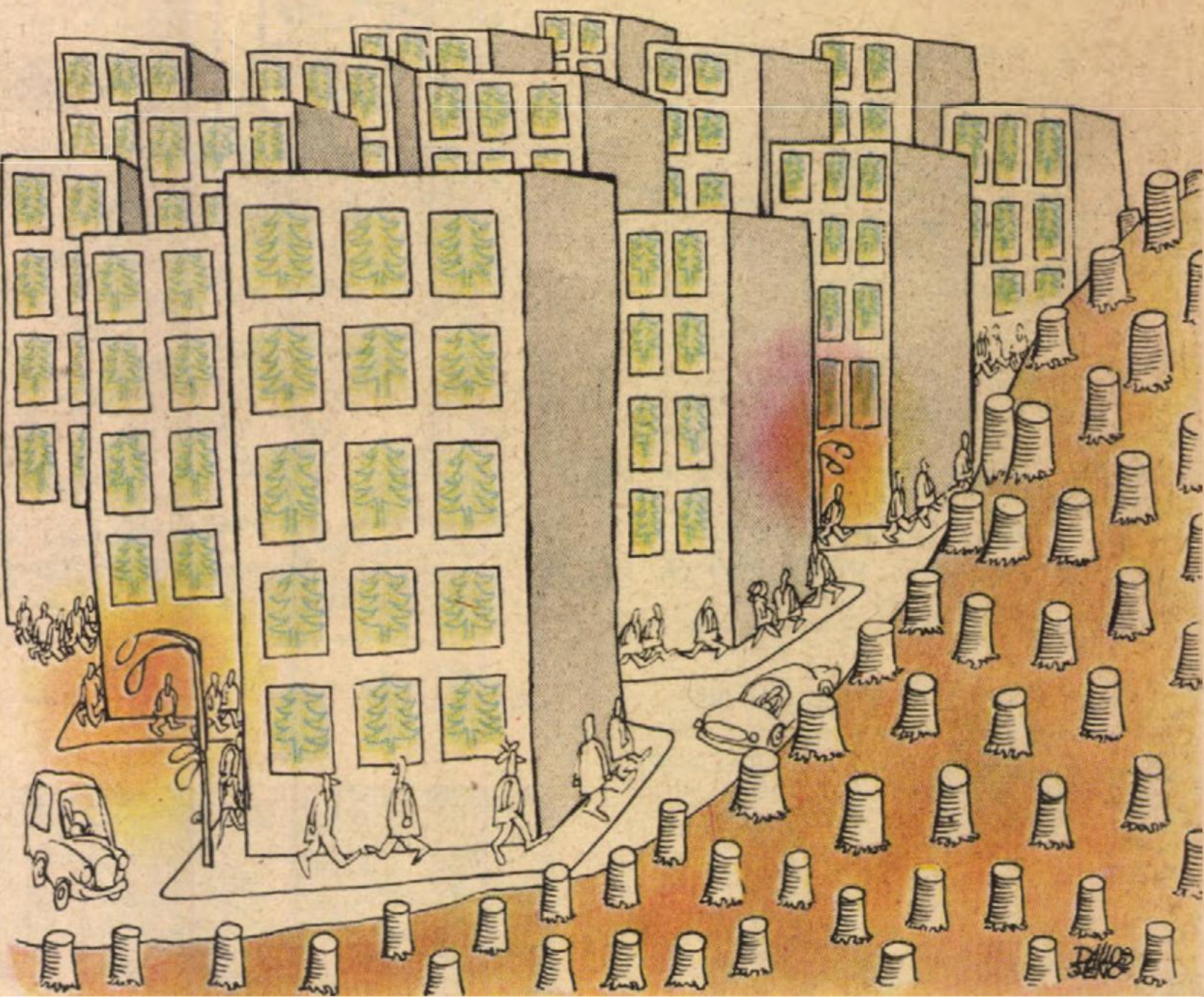

ÜNNEPI ESTE

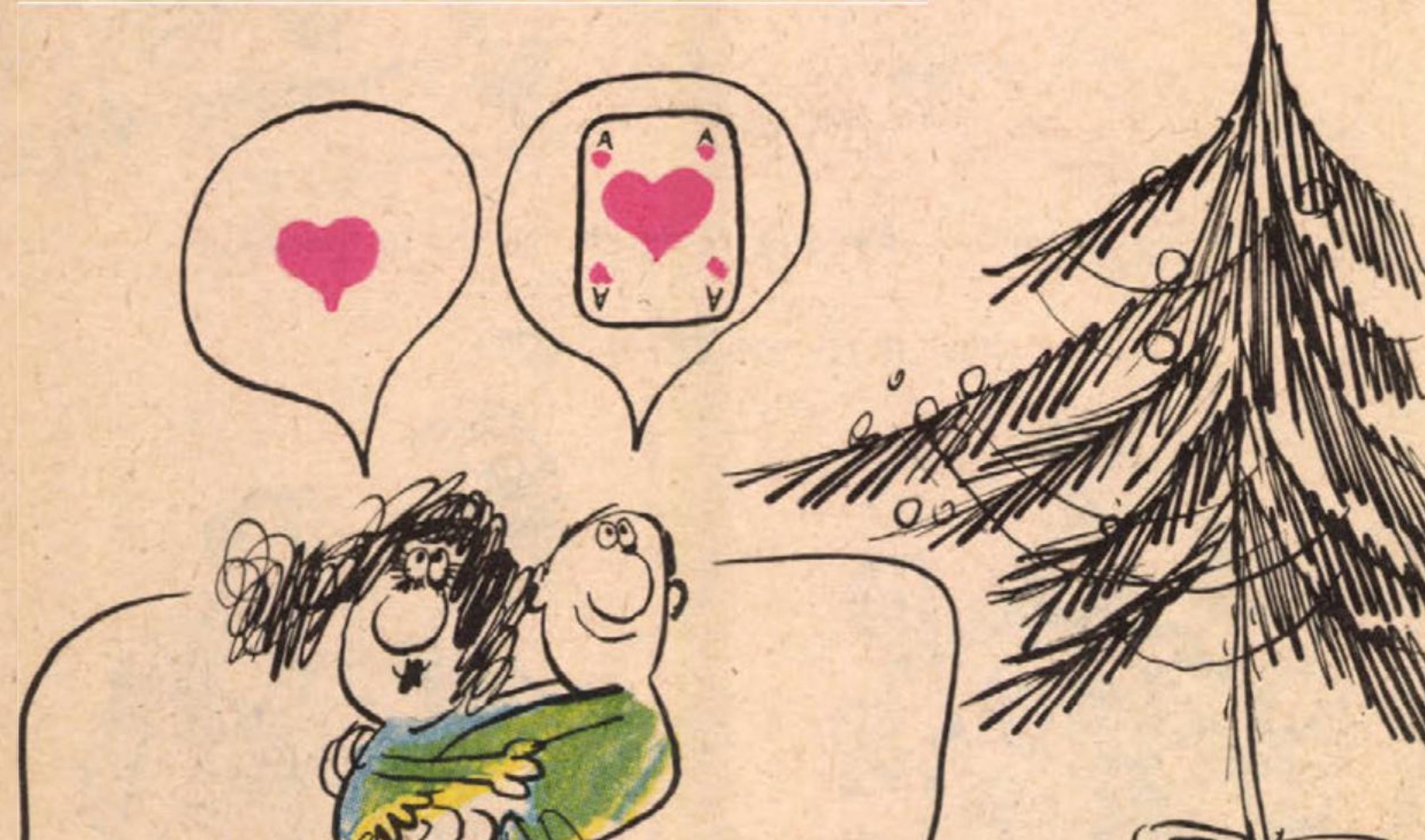

MEGOLDÁS

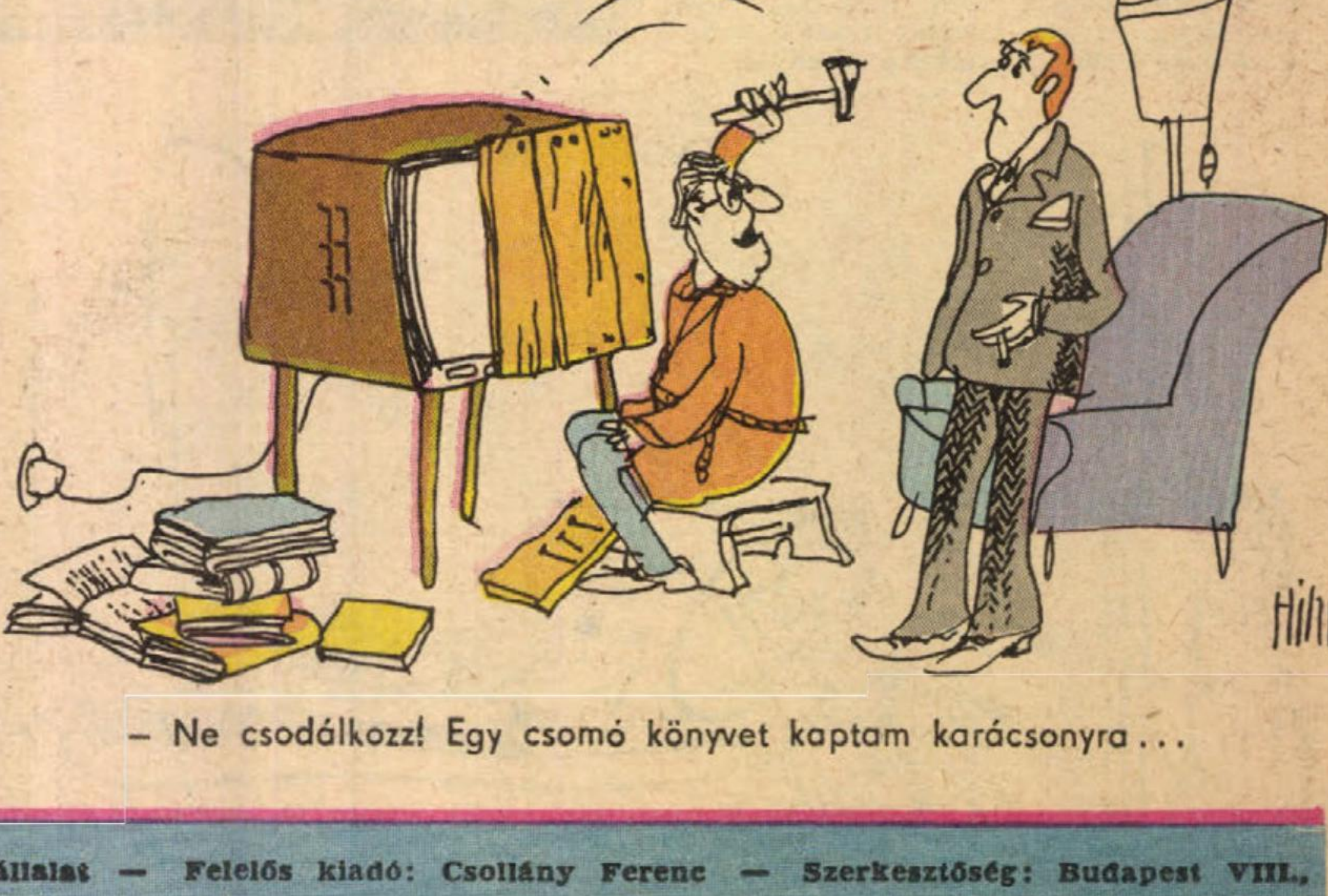

– Ne csodálkozz! Egy csomó könyvet kaptam karácsonyra ...

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25.504
Készült a Zrínyi Nyomdában — 70.4252/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. — Felelős vezető: Bolgár Imre
A Ludas Matyi levélcíme: Budapest, 8. Pf. 53.